

Girona, Temps de Flors

71a Exposició de flors, patis i jardins

Del 9 al 17 de maig de 2026 | 71a Exposició de flors, patis i jardins | “Girona, Temps de Flors”

Este libro es el decimotercer volumen de un proyecto editorial de colección destinado a recopilar y conservar, a través de imágenes de alta calidad, los resultados de la exposición “Girona, Temps de Flors”, que tiene lugar cada primavera en la ciudad de Girona.

La edición de este año, la 71.ª Muestra de Flores, Patios y Jardines, queda reflejada en este libro a través de una selección exhaustiva y representativa de los arreglos florales que adornan los distintos espacios de la ciudad.

Esta publicación pretende también transmitir, junto a cada fotografía, que cada arreglo floral esconde un significado y una historia, fruto de una idea, una inspiración y un concepto. Detrás de cada instalación hay personas y sus historias. Este libro es, al mismo tiempo, un homenaje a todas las personas que, con su creatividad y dedicación, hacen posible “Girona, Temps de Flors”.

This book is the thirteenth volume of a series of collectible books intended to gather and preserve, through high-quality images, the result of the exhibition “Girona, Temps de Flors”, held every spring in the city of Girona.

This year's edition, the 71st exhibition of flowers, courtyards and gardens, is reflected in this publication through a complete and representative selection of the floral installations that decorate the various spaces of the city.

It also seeks to convey, alongside each photograph, that every floral composition holds a meaning and a story, the fruit of an idea, an inspiration and a concept. Behind each installation there are people and stories. It serves as a tribute to all those who, with their creativity and dedication, make “Girona, Temps de Flors” possible.

Aquest llibre correspon al tretzè volum d'un projecte de llibres col·leccionables destinat a recollir i preservar, mitjançant imatges de gran qualitat, el resultat de l'exposició Girona, Temps de Flors, que se celebra cada primavera a la ciutat de Girona.

L'edició d'enguany, que és la 71a mostra de flors, patis i jardins, queda reflectida en aquest llibre a través d'una selecció completa i representativa dels muntatges florals que decoren els diferents espais de la ciutat.

Aquesta publicació també vol transmetre, juntament amb cada fotografia, que cada composició floral amaga un significat i una història, fruit d'una idea, una inspiració i un concepte. Darrere de cada muntatge hi ha persones i relats. Aquest llibre és, alhora, un homenatge a totes les persones que, amb la seva creativitat i dedicació, fan possible Girona, Temps de Flors

Prólogo

Una ciudad construida flor a flor

Hay momentos en los que una ciudad se explica mejor por lo que crea que por lo que dice. “Temps de Flors” es uno de esos momentos. Durante unos días, Girona deja de ser un mero escenario y se convierte en una obra colectiva. Una ciudad que se abre, que se transforma y que se deja reinterpretar por cientos de perspectivas que entablan un diálogo con su patrimonio, su historia y los retos del presente. Este es el valor profundo de “Temps de Flors”: no es solo belleza. Es significado. Es compromiso. Es una forma de construir una ciudad a través de la implicación, del rigor y del orgullo compartido.

La edición de este año da un paso más en esta dirección. No solo estamos ampliando espacios —cruzando puentes, llegando a nuevos barrios, descubriendo rincones como la plaçeta del Castell de Cabrera—, sino que también estamos reforzando una idea que nos define: Girona no se puede entender solo desde el centro de la ciudad. Hay que entenderla desde todos sus barrios, desde toda su gente. Por eso, la expansión de “Temps de Flors” no es una decisión logística. Es una respuesta a una forma de entender la ciudad. Se trata de comprender que la cultura debe ser accesible, compartida y distribuida. Que la ciudad debe crecer en equilibrio. Y que el sentido de pertenencia se construye cuando se vuelve colectivo.

Lo mismo ocurre con el contenido que encontramos en su interior. Cuando los proyectos florales nos hablan del agua y del cambio climático, no solo nos conmueven: nos interpelan. Cuando ponemos en diálogo las escaleras de la catedral con Gaudí, o cuando conmemoramos a Pau Casals en el 150.º aniversario de su nacimiento, no solo estamos haciendo cultura: estamos construyendo una narrativa. Estamos reivindicando quiénes somos y hacia dónde queremos ir. Porque Girona no quiere ser una ciudad que solo se mire. Quiere ser una ciudad que invite a la reflexión.

Y, en este viaje, hay una pieza esencial que a menudo queda en un segundo plano, pero que lo mantiene todo unido: la gente. Quienes llevan aquí años. Quienes dedican innumerables horas. Quienes hacen posible que la ciudad vuelva a florecer con la misma intensidad cada primavera. Voluntarios, organizaciones, creadores. Sin ellos, “Temps de Flors” no existiría. Con ellos, es imparable. Girona ha demostrado que, cuando una ciudad cree en lo que hace y se implica, es capaz de construir proyectos que van mucho más allá de un simple evento. Proyectos que generan identidad, que unen a las personas y que proyectan con fuerza quiénes somos.

En definitiva, “Temps de Flors” es mucho más que una tradición consolidada. Es una forma de hacer las cosas. Una forma de entender Girona: exigente consigo misma, orgullosa de lo que es y ambiciosa por lo que quiere ser.

Gemma Geis i Carreras

Teniente de alcalde y concejala de Promoción Económica y Servicios Jurídicos

Prologue

A city that builds itselfflower by flower

There are moments when a city tells its story better through what it creates than through what it says. Temps de Flors is one of those moments. For a few days, Girona ceases to be merely a stage and becomes a collective work of art. A city that opens up, that transforms itself, and that lets itself be reinterpreted by hundreds of perspectives that engage with its heritage, its history and the challenges of the present. This is the deep value of Temps de Flors: it is not only beauty. It is meaning. It is commitment. It is a way of building a city through engagement, through high standards and through shared pride.

This year’s edition takes a further step in this direction. We are not only expanding our spaces—crossing bridges, reaching new neighbourhoods, discovering corners such as the small square of Castell de Cabrera—but also reinforcing an idea that defines us: Girona cannot be understood from its centre alone. It must be understood from all its neighbourhoods, from all its people. That is why the expansion of Temps de Flors is not a logistical decision. It responds to a way of understanding the city. It is the understanding that culture must be accessible, shared and distributed. That the city must grow with balance. And that pride of belonging is built when it becomes collective.

So is the content we find in it. When floral projects speak to us of water and climate change, they not only move us: they challenge us. Whether we place the steps of the Cathedral in dialogue with Gaudí, or when we remember Pau Casals on his 150th anniversary, we do not only make culture: we build narrative. We affirm who we are and where we wish to go. Because Girona does not want to be a city that is merely looked at. It wants to be a city that invites reflection.

And on this journey there is an essential piece that often fades into the background, yet holds everything together: the people. Those who have been here for years. Those who dedicate invisible hours. Those who make it possible for the city to bloom every spring with the same intensity. Volunteers, organisations, creators. Without them, Temps de Flors would not exist. With them, it is unstoppable. Girona has shown that when a city believes in what it does and gets involved, it is capable of building projects that go far beyond a single event. Projects that generate identity, that bring people together and that powerfully project who we are.

Temps de Flors is, ultimately, much more than a consolidated tradition. It is a way of doing things. A way of understanding Girona: demanding of itself, proud of what it is and ambitious for what it aspires to be.

Gemma Geis i Carreras

Deputy Mayor and Councillor for Economic Promotion and Legal Services

Pròleg

Una ciutat que es construeix flor a flor

Hi ha moments en què una ciutat s’explica millor a través del que crea que no pas del que diu. Temps de Flors és un d’aquests moments. Durant uns dies, Girona deixa de ser només un escenari per convertir-se en una obra col·lectiva. Una ciutat que s’obre, que es transforma i que es deixa reinterpretar per centenars de mirades que dialoguen amb el seu patrimoni, amb la seva història i amb els reptes del present. Aquest és el valor profund de Temps de Flors: no és només bellesa. És sentit. És compromís. És una manera de fer ciutat des de la implicació, des de l’exigència i des de l’orgull compartit.

L’edició d’aquest any fa un pas més en aquesta direcció. No tan sols ampliem espais —travessant ponts, arribant a nous barris, descobrint racons com la placeta del castell de Cabrera—, sinó que també reforcem una idea que ens defineix: Girona no es pot explicar només des del centre. S’ha d’explicar des de tots els seus barris, des de tota la seva gent. Per això, l’expansió de Temps de Flors no és una decisió logística. Respon a una manera d’entendre la ciutat. És entendre que la cultura ha de ser accessible, compartida i distribuïda. Que la ciutat ha de créixer amb equilibri. I que l’orgull de pertinença es construeix quan esdevé col·lectiu.

També ho és el contingut que hi trobem. Quan els projectes florals ens parlen de l’aigua i del canvi climàtic, no només ens emocionen: ens interpel·len. Quan fem dialogar les escales de la catedral amb Gaudí, o quan recordem Pau Casals en el seu 150è aniversari, no només fem cultura: construïm relat. Reivindiquem qui som i cap a on volem anar. Perquè Girona no vol ser una ciutat que només es mira. Vol ser una ciutat que es pensa.

I, en aquest camí, hi ha una peça imprescindible que sovint queda en segon pla, però que ho sosté tot: les persones. Les que hi són des de fa anys. Les que hi dediquen hores invisibles. Les que fan possible que, cada primavera, la ciutat torni a florir amb la mateixa intensitat. Voluntaris, entitats, creadors. Sense ells, Temps de Flors no existiria. Amb ells, és imparable. Girona ha demostrat que, quan una ciutat creu en el que fa i s’hi implica, és capaç de construir projectes que van molt més enllà d’un esdeveniment. Projectes que generen identitat, que cohesionen i que projecten amb força qui som.

Temps de Flors és, en definitiva, molt més que una tradició consolidada. És una manera de fer. Una manera d’entendre Girona: exigent amb ella mateixa, orgullosa del que és i ambiciosa en el que vol ser.

Gemma Geis i Carreras

Vicealcaldessa i regidora de Promoció Econòmica i Serveis Jurídics

“JOCES GEGANTS PER A PETITS I GRANS”

En aquest projecte hem volgut proposar un espai a la plaça on tothom pugui jugar en un tauler gegantí, acompanyat de flors, al parxís o al tres en ratlla. Hi podrem gaudir del joc sense presses en una experiència viva, creant records per a tota la vida i moments compartits, que, com les flors, cal cuidar i mantenir.

En este proyecto, hemos querido crear un espacio en la plaza donde todo el mundo pueda jugar en un tablero gigante, rodeado de flores, ya sea a la rayuela o al tres en raya. Aquí podemos disfrutar del juego sin prisas, en una experiencia llena de vida, generando recuerdos imborrables y momentos compartidos que, al igual que las flores, hay que cuidar y mantener.

Our vision for this square is a space where everyone can gather to play on a giant board. Surrounded by flowers, visitors can enjoy classics like Ludo and Noughts and Crosses at their own pace. It is a living experience designed to create lifelong memories – a reminder that shared moments, much like flowers, must be nurtured and cared for.

AV Les Pedreres Fora Muralla, Assumpta Carreras, Pilar Adroher, Montse Alabert, Lluís Eugeni Deu, Rosa Soles, Dolors Tarrés, Anna Pujol, Josep Maria Esteban i Stanís Esteban

1 Jardí de les Pedreres

“JUNTS SEMPRE! HISTÒRIES HERETADES”

Els avis i les àvies són tendresa, saviesa i records que ens acompanyen tota la vida. Expliquen històries, escolten amb calma i ens omplen el cor amb la seva presència. Són memòria, són estima i són exemple.

Amb aquest muntatge, l'alumnat de l'Institut vol retre un homenatge molt especial als seus avis i àvies, posant en imatges tot el que representen i tot el que ens han regalat.

Projecte de cocreació de l'alumnat de 4t d'ESO de l'assignatura Expressió Artística i Hort i l'artista Petra Vlasman. Exposat en la 21a edició del Festival Inund'art.

Los abuelos son ternura, sabiduría y recuerdos que nos acompañan a lo largo de toda nuestra vida. Nos cuentan historias, nos escuchan con calma y nos llenan el corazón con su presencia. Son memoria, son cariño y son un ejemplo.

Con este montaje, los alumnos del Instituto desean rendir un homenaje muy especial a sus abuelos, plasmando en imágenes todo lo que representan y todo lo que nos han dado.

Proyecto de cocreación del alumnado de 4º de ESO de la asignatura Expresión Artística y Huerto y el artista Petra Vlasman. Expuesto en la 21ª edición del Festival Inund'art.

Grandparents are the embodiment of tenderness, wisdom, and memories that stay with us forever. They are storytellers and patient listeners who fill our hearts with their presence. They represent our living history, our love and our inspiration.

Through this project, secondary school students wish to pay a special tribute to their grandparents, capturing the emotions and legacies they have shared with us.

Co-creation project by 4th year secondary school students as part of their subject Artistic Expression, alongside the artist Petra Vlasman. Exhibited at the 21st edition of the Inund'art Festival.

Projecte de cocreació de l'alumnat de 4t d'ESO de l'assignatura Expressió Artística i Hort i l'artista Petra Vlasman. Exposat en la 21a edició del Festival Inund'art.

Instal·lació a càrrec de l'alumnat de 4t d'ESO (Expressió Artística i Hort) i de 1r i 2n d'ESO (Educació Plàstica Visual i Audiovisual)

Professorat: Imma de Batlle, Sílvia Franch i Mireia Morata

2 Plaça de Jacint Verdaguer. Dalt

“EL MMACA ÉS CAPAÇ”

Celebrem la 71a exposició de Temps de Flors mostrant, un cop més, la capacitat del MMACA (Museu de Matemàtiques de Catalunya) per instal·lar-se a Girona, encara que sigui de manera efímera, cada mes de maig. Amb la mirada posada en una seu fixa el 2026, col·loquem 26 flors roses d'esperança en un arc capaç de 71°.

Celebramos la 71.ª edición de la exposición “Temps de Flors”, lo que demuestra una vez más la capacidad del MMACA (Museo de Matemáticas de Cataluña) para instalarse en Girona, aunque sea de forma temporal, cada mes de mayo. Con la mirada puesta en una sede permanente en 2026, colocamos 26 flores rosas de esperanza formando un arco de 71°.

We celebrate the 71st edition of Temps de Flors by once again demonstrating the MMACA's capacity to call Girona home each May, if only for a short time. With our sights set on a permanent venue in 2026, we have placed 26 pink flowers of hope upon a 71° 'capable arc'.

MMACA Girona

3 Plaça de Jacint Verdaguer. Baix

“EL VOL DE L’ORENETA”

El procés migratori, igual que el llarg viatge de les orenetes, és un camí ple d'obstacles, com la llengua, la cultura, els papers, la salut, la formació o l'aïllament. El procés migratori, igual que el llarg viatge de les orenetes, és un camí ple d'obstacles constants com la llengua, la cultura, els papers, la salut, la formació o l'aïllament. Amb aquesta proposta volem visibilitzar les dificultats que travessen i recordar que darrere de cada persona hi ha esforç, resistència i la necessitat de ser reconeguts com a part de la societat.

El proceso de migración, al igual que el largo viaje de las golondrinas, es un camino lleno de obstáculos, como el idioma, la cultura, los trámites burocráticos, la salud, la educación o el aislamiento.

El proceso migratorio, al igual que el largo viaje de las golondrinas, es un camino lleno de obstáculos constantes como la lengua, la cultura, los papeles, la salud, la formación o el aislamiento. Con esta propuesta queremos visibilizar las dificultades que atraviesan y recordar que detrás de cada persona existe esfuerzo, resistencia y la necesidad de ser reconocidos como parte de la sociedad.

Much like the long journey of the swallow, the migratory process is a path filled with challenges – from language and cultural barriers to bureaucracy, healthcare, education, and isolation. The migration process, like the long journey of swallows, is a path full of constant obstacles such as language, culture, papers, health, training or isolation. With this proposal we want to make visible the difficulties they go through and remember that behind each person there is effort, resistance and the need to be recognized as part of society.

Voluntariat del Grup de Càritas Jove de Girona, joves del Pis Niu

4 Càritas Diocesana de Girona

“BELLESA SURREALISTA”

Vivim temps difícils, de fortes contradiccions, tant a escala internacional com en la realitat més propera. Ens decep la distància entre el que creiem que seria ideal i el que, a la fi, acabem decidint com a individus i com a societat. Com a petita referència a l'obra La persistència de la memòria, del gran Salvador Dalí, proposem un punt d'esperança: a partir de la bellesa sorgida del surrealisme actual, entre tots construirem un món millor.

Vivimos tiempos difíciles, marcados por marcadas contradicciones, tanto a escala internacional como en nuestro propio entorno. Nos decepciona la brecha que existe entre lo que creemos que sería ideal y lo que, al final, decidimos como individuos y como sociedad. Haciendo una pequeña referencia a la obra La persistencia de la memoria del gran Salvador Dalí, ofrecemos un rayo de esperanza: a partir de la belleza que nace del surrealismo contemporáneo, juntos construiremos un mundo mejor.

We live in challenging times, marked by stark contradictions both across the globe and in our own daily lives. There is often a painful gap between our highest ideals and the choice we make as individuals and as a society. Drawing inspiration from Salvador Dalí's The Persistence of Memory, we offer a glimmer of hope: guided by the beauty of contemporary surrealism, we can work together to build a better world.

Manel Vicente, Laia Grifell i Franc Riera
Alumnat del CFGM de Paisatgisme i Medi Rural

5 Església dels Dolors – escales

“EL DOLORS AMB FLORS”

El projecte El Dolors amb flors transforma l'església dels Dolors de Girona en un espai de silenci i color. A cada pas del temple, els anturris blancs i vermells evoquen la força del dolor i la bellesa que neix. El blanc parla de pau, repòs i llum interior; el vermell recorda la passió i el cor que, malgrat tot, batega.

Els racons s'omplen d'una presència viva, que acompanya la mirada i convida a la reflexió.

A l'altar, les flors s'elevan com una pregària, un gest d'amor i esperança compartida.

El Dolors amb flors és un homenatge a la sensibilitat humana i al poder de l'art floral per consolar. Cada composició és un diàleg entre emoció i espiritualitat, entre la vida i la memòria. Girona acull, en aquest temple, una floració que parla amb la intensitat del silenci.

Una invitació a sentir, a contemplar i a descansar en la bellesa.

El proyecto “El Dolors amb flors” transforma la iglesia de los Dolores de Girona en un espacio de silencio y color. A cada paso por el templo, los anturios blancos y rojos evocan la fuerza del dolor y la belleza que nace de él. El blanco habla de paz, reposo y luz interior; el rojo recuerda la pasión y el corazón que, a pesar de todo, late.

Los rincones se llenan de una presencia viva que acompaña la mirada e invita a la reflexión.

En el altar, las flores se elevan como una plegaria, un gesto de amor y esperanza compartida.

“El Dolors amb flors” es un homenaje a la sensibilidad humana y al poder del arte floral para consolar. Cada composición es un diálogo entre emoción y espiritualidad, entre la vida y la memoria. Girona acoge, en este templo, una floración que habla con la intensidad del silencio.

Una invitación a sentir, a contemplar y a descansar en la belleza.

The El Dolors amb flors project transforms Girona's Església dels Dolors into a space of silence and colour. With every step, white and red laceleaves evoke the strength of pain and the beauty born from it. White speaks of peace, repose, and inner light; red recalls passion and the heart that beats despite everything.

The corners are filled with a living presence that accompanies the gaze and invites reflection.

At the altar, the flowers rise like a prayer, a gesture of love and shared hope.

El Dolors amb flors is a tribute to human sensitivity and to the power of floral art to console.

Each composition is a dialogue between emotion and spirituality, between life and memory.

In this place of worship, Girona welcomes a bloom that speaks with the same intensity as silence. An invitation to feel, contemplate and rest in beauty.

Anna Maria Camps i Saurí, Antonio Fàbregas, Emi Majón, Carme Merlí, Roser Brujats, Raquel Domínguez, Pau Bosch, Lluïsa Vergés, Xesca Roig i Alexandra Planas

“L'ACOLLIMENT FAMILIAR”

Infants i joves han de poder créixer en un nucli familiar enriquidor que els ofereixi el suport emocional, educatiu i necessari per a desenvolupar-se.

L'acolliment familiar és una mesura de protecció per infants i joves que no poden viure amb la seva família, un gest voluntari i altruista de la família acollidora que proporciona un entorn afectiu i de seguretat el temps que necessitin.

Niños y jóvenes deben poder crecer en un núcleo familiar enriquecedor que les ofrezca el apoyo emocional, educativo y necesario para desarrollarse.

El acogimiento familiar es una medida de protección para niños y jóvenes que no pueden vivir con su familia, un gesto voluntario y altruista de la familia acogedora que proporciona un entorno afectivo y de seguridad el tiempo que necesiten.

Children and young people must be able to grow in an enriching family nucleus that offers them the emotional, educational and necessary support to develop.

Family fostering is a measure of protection for children and young people who cannot live with their family, a voluntary and altruistic gesture of the foster family that provides an emotional and safe environment when they need it.

Instal·lació a càrrec de l'alumnat de 4t d'ESO (Expressió Artística i Hort) i de 1r i 2n d'ESO (Educació Plàstica Visual i Audiovisual)

Professorat: Imma de Batlle, Sílvia Franch i Mireia Morata

“NARCÍS – JORDI ARAGÓ, CAPDAVANTER”

1932-2016. Periodista, advocat, escriptor, crític d'art i entrevistador. Va ser un dels capdavanters de la renovació dels moviments i les iniciatives culturals a la ciutat de Girona, com Presència, Revista de Girona, El Punt, Ràdio Girona, La nit de poetes, Amics del Museu d'Art, Fundació Valvi.
Casat amb l'artista Mercè Huerta, a qui està dedicada aquesta plaça

1932-2016. Periodista, abogado, escritor, crítico de arte y entrevistador. Fue una de las figuras más destacadas de la renovación de los movimientos e iniciativas culturales de la ciudad de Girona, como Presència, Revista de Girona, El Punt, Ràdio Girona, La nit de poetes, Amics del Museu d'Art, Fundació Valvi.
Casado con la artista Mercè Huerta, a quien está dedicada esta plaza.

1932-2016. Narcís- Jordi Aragó was a journalist, lawyer, writer, art critic and interviewer. He was one of the leading figures in the renewal of cultural and artistic movements in the city of Girona. He participated in publications and organisations such as Presència and Revista de Girona, the newspaper El Punt, Ràdio Girona, La nit de poetes (The Night of Poets), Amics del Museu D'Art (Friends of the Art Museum), and the Fundació Valvi (Valvi Foundation).
He was married to the artist Mercè Huerta, to whom this square is dedicated.

Xavier i Jordi Cassany, Carme Parcerisa

8 Font de Jacint Verdaguer

“EN CLAU DE FA”

La música, el nombre auri i la naturalesa estan plenament relacionats. Trobem la raó àuria a la natura: a les fulles, als pètals i als fruits. La proporció àuria genera composicions harmòniques. Aquesta sorprenent relació és visible i impactant. L'EMG ret un homenatge floral a la divina proporció en clau de fa, la seva més genuïna expressió.

La música, la proporció àurea y la naturaleza están íntimamente relacionadas. Encontramos la proporció àurea en la naturaleza: en las hojas, los pétalos y los frutos. La proporció àurea da lugar a composiciones armoniosas. Esta sorprendente relación es visible y llamativa. EMG rinde un homenaje floral a la proporció àurea en la tonalidad de Fa, su expresión más genuina.

Music, the golden ratio, and nature are fully interconnected. We find the golden ratio in nature, within leaves, petals, and fruits. The golden proportion generates harmonious compositions. This extraordinary connection is visible and striking. The EMG (Gironès Music School) pays floral tribute to the divine proportion in the bass clef, its most genuine expression.

Elisenda Mateu, Olga Puig, Anna Pascual i Euken Ledesma
Associació Gargots, Amics de l'Art del Barri Vell, Anna Agustí Hontangas
Professorat, alumnes, pares i mares de l'Escola de Música del Gironès
i voluntaris de Temps de Flors

9 Casino Gironí - entrada

“CAMBRA DE LA DONZELLA”

Recreació de la cambra d'una donzella en l'àmbit rural, herència històrica que no hem de perdre.

Recreación de la habitación de una criada en un entorno rural, un patrimonio histórico que no debemos perder.

A recreation of a maiden's chamber in a rural setting; a piece of historical heritage we must not forget.

Marga Risco

10 Carrer de l'Albareda

“L'ARBRE DE LES FLORS”

Simbolitza el domini i la manipulació que exercim sobre la natura a fi que s'adapti als nostres desitjos.

Simboliza el dominio y la manipulación que ejercemos sobre la naturaleza para adaptarla a nuestros deseos.

This symbolises our mastery over and manipulation of nature, bending it to our will.

Col·legi Oficial de Metges de Girona

11 Edifici Fòrum

“BARBERIA FLORIDA”

Homenatge a aquesta obra del 1932 dels artistes Pep Colomer i Francesc Gallostra, que va néixer com a Perruqueria Reixach i que, posteriorment, va passar a ser Perruqueria Roig. Aquest espai d'estil art-déco englobava funcionalitat i modernitat. Destaquen les ceràmiques en franges i la fornícula on hi havia l'escultura Nen de la corona, de Jaume Busquets, que entren en diàleg amb el noucentisme, estil amb què també conviuen.

Un homenaje a esta obra de 1932 de los artistas Pep Colomer y Francesc Gallostra, que comenzó su andadura como Peluquería Reixach y más tarde pasó a ser la Peluquería Roig. Este espacio Art Déco combinaba funcionalidad y modernidad. Destacan especialmente las cerámicas rayadas y la hornacina que albergaba la escultura “Nen de la corona”, de Jaume Busquets, que entablan un diálogo con el novecentismo, estilo con el que también conviven.

This is a tribute to the 1932 work by Pep Colomer and Francesc Gallostra, originally established as the Reixach barbershop, and later, Roig. This Art Deco space combined functionality and modernity. Highlights include the striped ceramics and the niche that once held the sculpture Nen de la Corona (Child of the Crown) by Jaume Busquets, in dialogue with Noucentisme, the style with which they also coexisted.

Col·legi Oficial de Dissenyadors d'Interiors i Decoradors de Girona
 Victòria Aldeguer, Chantal Bachs, Lúdia Bronsoms, Teresa Casas, Rossend Cortés, Mireia Feliu, Vanessa Folguera, Roser Guinó, Ariadna Hereu, Sílvia Llobet, Jenifer Salcedas i Neus Vicente

12 Plaça del Vi amb carrer de l'Albareda

“EL QUIOSC DE LES FLORS”

El projecte evoca els antics quioscos de Girona, punts de trobada i escenaris de la vida quotidiana, avui gairebé desapareguts. A través d'una instal·lació efímera, se'n recupera la presència simbòlica i es fa emergir la memòria col·lectiva de la ciutat, per posar en valor aquests espais com a testimonis d'un temps passat.

El proyecto evoca los antiguos quioscos de Girona, puntos de encuentro y escenarios de la vida cotidiana, hoy casi desaparecidos. A través de una instalación efímera, se recupera su presencia simbólica y se saca a la luz la memoria colectiva de la ciudad, poniendo de relieve estos espacios como testigos de una época pasada.

The project evokes the old kiosks of Girona – meeting points and scenes of everyday life that have almost disappeared today. Through an ephemeral installation, their symbolic presence is restored, and the city's collective memory is brought to light, highlighting these spaces as witnesses of a bygone era.

Laura Bartra Riera i Anna Sancho Rutllant

13 Pujada del Pont de Pedra

“RENÉIXER DE LES RUNES”

El renaixement: la transició d'un estat obscur, ruïnós, a l'estat eteri, celestial, floral. Emmascarant la façana des d'un negre impactant fins a l'explosió de color al cim, transitant per una flor cada vegada més viva, cada vegada més encesa. Subrisio saltat!

El renacimiento: la transición de un estado oscuro y ruinoso a un estado etéreo, celestial y floral. La fachada pasa de un negro impactante a una explosión de color en la cima, atravesando una flor cada vez más viva y resplandeciente. Subrisio saltat!

Rebirth: the transition from darkness and devastation towards an ethereal, celestial floral state. Climbing the façade, from a striking black towards an explosion of colour at the summit, transitioning through flowers that grow ever more vivid, ever more ablaze. Subrisio saltat!

Anna Comas Casacuberta, Daniel Xifra Tarrés, Jordi Llinares Martín, Jordi Pujol i Ribas, Míriam Jorba Campo, Sabrina Sampere Froger, Toni Redorta Masaló i Xevi Montal Roura

14 Plaça del Vi, 4

“FLORS PER UN TUB”

Aquesta instal·lació és el fruit d'un procés de creació conjunta dels alumnes i els professors de l'Institut Vall de Llèmena. A cavall de l'arqueologia tecnològica i l'art digital, la proposta explora la simbiosi entre la natura i el residu electrònic, transformant vells monitors de raigs catòdics (CRT) en un ecosistema viu de llum i píxels.

Esta instalación es el resultado de un proceso de creación colaborativo llevado a cabo por los alumnos y profesores del Instituto Vall de Llèmena. A caballo entre la arqueología tecnológica y el arte digital, la propuesta explora la simbiosis entre la naturaleza y los residuos electrónicos, transformando viejos monitores de tubo de rayos catódicos (CRT) en un ecosistema vivo de luz y píxeles.

This installation is the result of a collective creative process between the students and staff of the Institut Vall de Llèmena. Straddling the line between technological archaeology and digital art – the proposal explores the symbiosis between nature and electronic waste, transforming obsolete cathode-ray tube (CRT) monitors into a living ecosystem of light and pixels.

Institut Vall de Llèmena. Cicles formatius

15 El Modern. Centre Audiovisual i Digital

“LOVELAB”

El projecte explora com l'amor romàntic està condicionat per mites i estereotips que sovint generen frustració, dependència emocional i una visió distorsionada de les relacions, especialment entre els joves. Per desmuntar aquestes creences, es proposa una exposició immersiva i interactiva que recorre les quatre fases de l'amor (atracció, enamorament, vincle i estabilització) des d'una perspectiva científica. Mitjançant instal·lacions sensorials i recursos gràfics, com cartells col·leccionables, i una identitat visual coherent, es convida a viure una experiència personal i reflexiva sobre l'amor.

El proyecto analiza cómo el amor romántico está condicionado por mitos y estereotipos que a menudo conducen a la frustración, la dependencia emocional y una visión distorsionada de las relaciones, especialmente entre los jóvenes. Para desmontar estas creencias, se propone una exposición inmersiva e interactiva que explora las cuatro fases del amor (atracción, enamoramiento, vinculación y estabilización) desde una perspectiva científica. A través de instalaciones sensoriales y recursos gráficos, como pósters coleccionables, y una identidad visual coherente, se invita a los visitantes a vivir una experiencia personal y reflexiva sobre el amor.

The project explores how romantic love is conditioned by myths and stereotypes that often generate frustration, emotional dependence and a distorted view of relationships, especially among young people. To dismantle these beliefs, an immersive and interactive exhibition is proposed, covering the four phases of love (attraction, infatuation, attachment, and stabilisation) from a scientific perspective. Through sensory installations and graphic resources, such as collectible posters, and a coherent visual identity, visitors are invited to a personal and reflective experience of love.

ESDAPC OLOT en col·laboració amb l'INS Vall de Llèmena

“JARDINS VIUS, SOMNIS COMPARTITS”

La trobada entre persones grans i persones voluntàries és un espai de creixement mutu. Les persones grans són jardins plens de vida, memòria i experiència que floreixen amb la cura, l'escolta i la companyia. El voluntariat, en acostar-s'hi, no sols les acompanya, sinó que també sembla temps i afecte, i recull aprenentatge i estima

El encuentro entre las personas mayores y los voluntarios es un espacio de crecimiento mutuo. Las personas mayores son jardines llenos de vida, recuerdos y experiencias que florecen con cuidados, escucha y compañía. El voluntariado, al acercarse a ellas, no solo las acompaña, sino que también siembra tiempo y cariño, y cosecha aprendizaje y afecto.

The encounter between the elderly and volunteers is a space of mutual growth. The elderly are gardens full of life, memory, and experience that bloom with care, listening, and companionship. Volunteers, by drawing close, do not only accompany; they also sow time and warmth, and harvest learning and affection.

TREBALLADORS I RESIDENTS DEL CENTRE MARIA GAY

Judit Heras Cabello, Mònica Palomo Beriaga, Anna Cáceres Malagelada, Glòria Comas Cabra, María Carmen Vega Garrido i Llorenç Gironès Batllori; Germana Felicidad Canseco, Germana Salomé Gutiérrez i Oumou Tougma

“L'INFINIT ENTRE EL DIA I LA NIT”

*Muntatge d'una figura amb la forma de l'infinit, en què, en dos costats separats, es representaran el dia i la nit.
Gaudiu de l'experiència del dia i de la nit alhora.*

*Montaje de una figura con forma de símbolo del infinito, en la que se representan, en dos lados distintos, el día y la noche.
Disfruta de la experiencia del día y la noche al mismo tiempo.*

*An installation shaped like the infinity symbol, where day and night are represented on two separate sides.
Experience the union of day and night in a single moment.*

Autoria: Joan Manel Guillén
Col·laboradors: Lídia Torrijos, Raimon Gandia, Sergi González,
Voluntàries d'Horta i Joves Floristes de Catalunya

“75 ANYS DORMINT SOTA LES ESTRELLES”

Camins que s'entrellacen entre flors i natura. Passes que esdevenen records, etapes que es transformen amb el temps. El foc, en el centre, reuneix i perdura. En aquest lloc, on molts camins van començar fa setanta-cinc anys, la memòria arrela i continua fent créixer nous recorreguts, que encara avui es van obrint.

Senderos que se entrelazan entre las flores y la naturaleza. Pasos que se convierten en recuerdos, etapas que se transforman con el paso del tiempo. El fuego, en el centro, une y perdura. En este lugar, donde hace setenta y cinco años comenzaron muchos caminos, la memoria echa raíces y sigue creando nuevas rutas, que aún hoy se van abriendo.

Paths that intertwine among flowers and nature. Footsteps that become memories, and eras that transform with time. The fire – at the centre – brings together and endures. In this place, where so many paths began seventy-five years ago, memory takes root and continues to blossom into new journeys, which even today keep unfolding.

Agrupament Escolta i Guia Sant Narcís

18 Casa Carles – pati

“MIRADES QUE FLOREIXEN”

Mirades que floreixen és un projecte artístic i social que combina il·lustració i flor seca per donar visibilitat a la discapacitat a través d'un llenguatge artístic positiu, inclusiu i de fort impacte visual.

Els llenços de gran format, il·lustrats per Carla Giró amb la participació activa d'un grup de persones amb discapacitat, mostren escenes de la vida quotidiana protagonitzades per persones amb diferents discapacitats, posant el focus en situacions que sovint la societat encara percep com a tabú. L'objectiu és oferir una mirada més natural, diversa i inclusiva, que contribueixi a desfer estereotips i a generar reflexió.

“Mirades que floreixen” es un proyecto artístico y social que combina la ilustración y las flores secas para dar mayor visibilidad a la discapacidad a través de un lenguaje artístico positivo, inclusivo y visualmente impactante.

Los lienzos de gran formato, ilustrados por Carla Giró con la participación activa de un grupo de personas con discapacidad, representan escenas de la vida cotidiana en las que aparecen personas con diversas discapacidades, centrándose en situaciones que la sociedad sigue considerando a menudo tabú. El objetivo es ofrecer una perspectiva más natural, diversa e inclusiva que ayude a disipar los estereotipos y fomente la reflexión.

Mirades que floreixen is an artistic and social project that combines illustration and dried flowers to promote the visibility of disabilities through a positive, inclusive, and visually impactful artistic language.

Large-format canvases, illustrated by Carla Giró with the active participation of a group of people with disabilities, depict everyday scenes featuring people with different disabilities, focusing on situations that society still often perceives as taboo. The aim is to offer a more natural, diverse and inclusive perspective – contributing to breaking stereotypes and generating reflection

GRUP MIFAS: Sara Devesa Pla, Aloma Puigvert Soldevila, Anna Brasas Velasco i M. Àngels Surroca Solé
Lara Arenós Laverny, Elena Pardos Torrent, Kissan Ponsa Alcaraz, Marc Callol Ribas i Sara Marín Farreras

19 Ajuntament de Girona – entrada

“LLAVORS PEL FUTUR”

Quan plantem bones llavors als cors dels nostres infants, les flors creixen més del que podem somiar. Aquest muntatge en simbolitza el creixement: les llavors representen l'inici ple de promeses; la flor natural, la vida i la formació que reben els infants dia a dia, i les flors de paper, belles i eternes, la persona adulta amb arrels sòlides i un acompanyament constant.

Cuando sembramos buenas semillas en el corazón de nuestros hijos, las flores crecen más allá de lo que jamás podríamos soñar. Este arreglo simboliza el crecimiento: las semillas representan un comienzo prometedor; las flores naturales, la vida y la educación que los niños reciben día a día; y las flores de papel, hermosas y eternas, al adulto con raíces sólidas y apoyo constante.

When we plant good seeds in the hearts of our children, the flowers that bloom grow beyond our wildest dreams. This installation symbolises their growth: the seeds represent the beginning full of promise; the natural flowers represent life and the education they receive day by day; and the paper flowers – beautiful and eternal – embody the adult person with solid roots and constant support.

Club Rocabrúna

19 Ajuntament de Girona – entrada

“BOTICA VEGETAL”

Vegetació aromàtica, medicinal i culinària.

Vegetación aromática, medicinal y culinaria.

Aromatic, medicinal and culinary herbs.

Flowers: Laia Torner, Yolanda Feliu, Sandra Chueca, Mariona Bartumeu, Anaïs Bartumeu i Aran Bonet

20 Rambla de la Llibertat

“NEBULOSA FLORAL”

Una paniculata de diferents colors flotant en l'aire crea la sensació de núvol expansiu i delicat. Cada petit ram es converteix en una partícula daquesta nebulosa que aporta textura, profunditat i una subtil vibració cromàtica. S'evoca un univers suspès, lleuger i ple de matisos, en què les flors deixen de ser un element terrenal per convertir-se en una experiència gairebé etèria.

Una paniculata de distintos colores que flota en el aire crea la sensación de una nube amplia y delicada. Cada pequeño racimo se convierte en una partícula de esta nebulosa, aportando textura, profundidad y una sutil vibración cromática. Evoca un universo suspendido, ligero y lleno de matices, en el que las flores dejan de ser un elemento terrenal y se convierten en una experiencia casi etérea.

A multi-coloured panicle floating in the air creates the sensation of an expansive, delicate cloud. Each small bouquet becomes a particle of this nebula that brings texture, depth, and a subtle chromatic vibration. It evokes a weightless universe, and full of nuances, where flowers cease to be earthly elements and become an almost ethereal experience.

Servei Municipal d'Ocupació

21 Oficina de Turisme

“APARADOR EN FLOR, CIUTAT DE GALA”

*Aquest muntatge reivindica el paper essencial del comerç de proximitat com a motor de vida urbana. Els aparadors florits simbolitzen un teixit comercial actiu, que crea vincles, dinamitza l'economia i reforça la identitat local.
Quan el comerç floreix, la ciutat es vesteix de gala.*

*Esta instalación destaca el papel fundamental del comercio local como motor de la vida urbana. Los escaparates adornados con flores simbolizan un tejido comercial dinámico que crea vínculos, revitaliza la economía y refuerza la identidad local.
Cuando el comercio prospera, la ciudad se viste de gala para la ocasión.*

*This installation highlights the essential role of local commerce as the engine of urban life. Flowering shopfronts symbolise an active commercial fabric that builds connections, boosts the economy, and reinforces local identity.
When commerce blooms, the city dresses in its finest.*

Girona Centre Eix Comercial

22 89 104 107 Rambla de la Llibertat – carrer Abeuradors

“ESPERIT MODERNISTA”

Decoració de la Casa Norat amb cortines florals, per realçar la façana modernista.

Decoración de la Casa Norat con cortinas florales, para realzar la fachada modernista.

Decoration of Casa Norat with floral curtains to enhance the modernist façade.

Responsable: Lúdia Torrijos Portas

Col·laboradors: Joan Manel Guillén i Raimon Gandia

23 Casa Norat

“METAMORFOSI VERTICAL. COLUMNES VIVES”

El projecte Columnes vives neix de la voluntat de transformar el pas pel pont de les Peixateries Velles en una experiència immersiva, orgànica i contemporània. La intervenció proposa la creació d'un recorregut vertical mitjançant estoles florals de gran format, que emergiran com a presències vegetals dins de l'estructura metàl·lica del pont i generaran un contrast potent entre rigidesa arquitectònica i vida orgànica.

La proposta dialoga amb el color vermell icònic del pont i incorpora bromèlies en tons també vermells, intensos, que connecten cromàticament amb l'estructura i reforcen la identitat del lloc. El conjunt genera una sensació de metamorfosi vegetal, com si la natura estigués colonitzant suaument l'espai urbà.

El proyecto “Las Columnas Vivas” surge del deseo de transformar el paso por el puente de las Peixateries Velles en una experiencia inmersiva, orgánica y contemporánea. La intervención propone la creación de un recorrido vertical mediante estolas florales a gran escala, que emergerá como presencias vegetales dentro de la estructura metálica del puente y generarán un potente contraste entre la rigidez arquitectónica y la vida orgánica.

La propuesta dialoga con el icónico color rojo del puente e incorpora bromelias en tonos rojos igualmente intensos, que conectan cromáticamente con la estructura y refuerzan la identidad del lugar. El conjunto crea una sensación de metamorfosis vegetal, como si la naturaleza estuviera colonizando suavemente el espacio urbano.

The Columnes vives project arises from the desire to transform the walk across the Pont de les Peixateries Velles into an immersive, organic, and contemporary experience. The intervention proposes the creation of a vertical journey through large-format floral stoles, which will emerge as botanical forms within the metallic structure of the bridge, generating a powerful contrast between architectural rigidity and organic life.

The proposal dialogues with the iconic red colour of the bridge and incorporates bromeliads in equally intense red tones, connecting chromatically with the structure and reinforcing the identity of the place. The composition generates a sensation of plant metamorphosis, as if nature were gently colonising the urban space.

Escola Disseny Floral de Barcelona

24 Pont de les Peixateries Velles

“L’IMPACTE DE LES FLORS”

Instal·lació floral al carrer de l'Argenteria basada en una seqüència de set fotogrames que representen un únic instant expandit en el temps, en què un ram de flors evoluciona fins a fragmentar un mirall que posa en relleu el contrast entre fragilitat i impacte.

Instalación floral en la calle Argenteria basada en una secuencia de siete fotogramas que representan un único instante prolongado en el tiempo, en el que un ramo de flores va evolucionando hasta romper un espejo, resaltando el contraste entre fragilidad e impacto.

A floral installation on Carrer de l'Argenteria based on a sequence of seven frames that capture a single moment frozen in time, in which a bouquet of flowers evolves until it shatters a mirror, highlighting the striking contrast between floral fragility and the force of impact.

SMILAX Escola d'Art Floral
Dídac Pérez Mas i Núria Simon Roig

25 Carrer de l'Argenteria

“FLORS DE LLEGENDA”

Recull de la imatgeria festiva de Girona relacionada amb les llegendes de la ciutat. L'espai de la Casa Solterra ens descobrirà dotze racons on trobarem diferents gegants i capgrossos i la seva llegenda. L'ambientació dels dotze espais expressarà, amb flors i plantes de diferents espècies i colors, la història de cada llegenda.

Una colección de imágenes festivas de Girona relacionadas con las leyendas de la ciudad. El espacio de la Casa Solterra nos descubrirá doce rincones en los que podremos encontrar diversos gigantes y capgrossos, así como sus leyendas. La decoración de los doce espacios expresará, a través de flores y plantas de diferentes especies y colores, la historia de cada leyenda.

A compilation of Girona's festive imagery related to the city's legends. Within Casa Solterra, twelve corners reveal various gegants (giants) and capgrossos (big-heads), bringing their stories to life. Each of these twelve spaces uses vibrant flowers and diverse plants species to uniquely express the narrative of each legend.

Nuxu Perpinyà
La Caseta-Serveis Educatius

26 Casa Solterra

“EL RENAIXEMENT DE LA PRIMAVERA”

El renaixement, com a expressió artística de la bellesa i la perfecció, es mostra en el rostre femení, inspirat en l'escultura La Pietat de Michelangelo. La primavera com a expressió de la bellesa i la perfecció de la natura en la seva explosió floral. Volem interpel·lar l'espectador a partir dels valors de la bondat, la serenitat, l'amor i la pau, tan necessaris en el context actual.

El Renacimiento, como expresión artística de la belleza y la perfección, se plasma en el rostro femenino, inspirado en la escultura de Miguel Ángel, La Piedad. La primavera, como expresión de la belleza y la perfección de la naturaleza en su explosión floral. Queremos involucrar al espectador a través de los valores de la bondad, la serenidad, el amor y la paz, tan necesarios en el contexto actual.

The Renaissance, as an artistic expression of beauty and perfection, is captured here in the female face, inspired by Michelangelo's sculpture Pietà. Spring – an expression of nature's own beauty and perfection – is represented in a floral explosion. Our aim is to immerse the viewer in the values of kindness, serenity, love, and peace, that are so vital in today's world.

Alumnat i professorat de l'Institut de Sostenibilitat i Medi Ambient de Barcelona
i de la Llotja Escola d'Art i Disseny

27 Església de Sant Martí – escales

“L'ALÈ DEL CANVI”

Projecte inspirat en l'arribada imminent d'una tempesta: l'instant precís en què l'aire es densifica i el cel sembla contenir la respiració. Una escenografia poderosa que enfosqueix el paisatge floral sota l'acumulació de núvols compactes i vent extrem. L'espai evoca la bellesa d'un cel amenaçador i celebra la capacitat de transformació de la natura. En un temps marcat pel canvi climàtic, ens convida a reflexionar sobre com les nostres accions influeixen en l'equilibri del planeta.

Un proyecto inspirado en la inminente llegada de una tormenta: ese momento preciso en el que el aire se vuelve denso y el cielo parece contener la respiración. Una escenografía impactante que ensombrece el paisaje floral bajo la acumulación de nubes compactas y vientos extremos.

El espacio evoca la belleza de un cielo amenazante y celebra la capacidad de transformación de la naturaleza. En una época marcada por el cambio climático, nos invita a reflexionar sobre cómo nuestras acciones afectan al equilibrio del planeta.

This project is inspired by the imminent arrival of a storm: that precise moment when the air thickens and the sky seems to hold its breath. Through a powerful scenography, the floral landscape darkens under the weight of dense clouds and extreme winds. The space evokes the beauty of a threatening sky and celebrates nature's capacity for transformation. In an era shaped by climate change, it invites us to reflect on how our actions influence the delicate balance of our planet.

Autoria: alumnes del màster en Disseny i Producció d'Espais de la UPC School-CCCB, curs 2025-2026
Col·laboradors: voluntaris de BBVA Girona
Il·luminació: Departament d'Enginyeria Elèctrica, Electrònica i Automàtica de la Universitat de Girona

28 Església de Sant Martí – Seminari

“NATURA EN ASCENS”

La proposta posa èmfasi en la renaturalització de les ciutats a través d'un recorregut visual per les escales de Sant Domènec. Les plantes colonitzen l'espai urbà i broten entre els blocs de formigó. De les seves tiges emergeixen diverses cintes que reproduïxen el color de les flors i s'enfilen al llarg dels sis pòrtics de ferro. La natura reclama el seu lloc i s'integra a l'arquitectura.

La propuesta hace hincapié en la renaturalización de las ciudades a través de un recorrido visual por las escaleras de Sant Domènec. Las plantas colonizan el espacio urbano y brotan entre los bloques de hormigón. De sus tallos surgen diversas cintas que reproducen los colores de las flores y trepan por los seis pórticos de hierro. La naturaleza recupera su lugar y se integra en la arquitectura.

The proposal emphasises the “rewilding” of cities through a visual journey up the Sant Domènec steps. Plants colonise the urban space, sprouting from between the concrete blocks. From their stems, various ribbons emerge, mirroring the colours of the flowers and climbing along the six iron porticos. Nature reclaims its place, integrating itself into the architecture.

Universitat de Girona – DAEC

29 Universitat de Girona – escales de Sant Domènec

“D’ARRELS AL CEL”

*L'invisible sosté la vida.
Les arrels ocultes la fan créixer.
Lleugera, s'eleva a l'aire.
Sempre en moviment.
Tot i estar sovint cap per avall,
continua endavant.*

*Lo invisible sustenta la vida.
Las raíces ocultas la hacen crecer.
Luz, se eleva en el aire.
Siempre en movimiento.
Aunque a menudo esté al revés,
sigue adelante.*

*The invisible sustains life.
Hidden roots make it grow.
Light, it rises into the air.
Always in motion.
Even when turned upside down,
it carries on.*

Equip Mosaic Floral amb Sònia Pous, Miquel Trull,
Marcel Massot i Guy Heijnders

30 Casa Martínez Davalillos

“FESTA DELS AMETLLERS EN FLOR”

*Ens endinsem en un espai exòtic, el carrer de les Ballesteries, un
món oriental d'intercanvis i grans comerciants.
Ens hem inspirat en un jardí d'arbres japonesos, reflex del saber
fer de la gent d'aquest carrer: un espai agradable amb gent
treballadora, constant, amable i hospitalària.*

*Nos adentramos en un espacio exótico, la calle Ballesteries, un
mundo oriental de comercio y grandes comerciantes.
Nos hemos inspirado en un jardín de árboles japoneses, reflejo de
la destreza de la gente de esta calle: un espacio agradable con gente
trabajadora, firme, amable y hospitalaria.*

*Step into the exotic world of Carrer de les Ballesteries, an oriental
realm of trade and great merchants.
Inspired by a garden of Japanese trees, this installation reflects the
craftmanship of those who live and work here: a pleasant space
with hardworking, steadfast, kind and welcoming community.*

Joan Josep Ruiz, amb la col·laboració de l'Associació
de Comerciants del Carrer Ballesteries i Pujada de Sant Feliu

31 Carrer de les Ballesteries

“ADN FLORAL”

Temps de Flors ja forma part de l'ADN de la ciutat de Girona, i Girona té ADN floral. Aquesta instal·lació vol ser un petit gran homenatge a aquest ADN, que tothom intuïeix i que ara fem aparèixer al pont de Sant Agustí.

“Temps de Flors” forma ya parte del ADN de la ciudad de Girona, y Girona tiene un ADN floral. Esta instalación pretende ser un pequeño pero grandioso homenaje a ese ADN, que todos percibimos y que ahora damos vida en el puente de Sant Agustí.

Temps de Flors is woven into Girona's DNA, and Girona's DNA is floral. This installation is a humble yet grand tribute to this shared identity – one that everyone feels, and that we now bring to light here on the Pont de Sant Agustí.

SMILAX Escola d'Art Floral
Dídac Pérez Mas i Núria Simon Roig

32 Pont de Sant Agustí

“MEMÒRIES ESTESES”

Durant anys, l'estesa de roba entre balcons va convertir el carrer en una extensió de la llar. Davant de la manca d'espai, aquest gest quotidià no tan sols resolvia una necessitat pràctica, sinó que també definia el paisatge urbà dels barris antics: teles en moviment, jocs d'ombres i colors i una convivència silenciosa en què el límit entre el que és privat i el que és públic es difuminava.

La proposta recupera aquesta imatge a través d'una instal·lació visual i olfactiva, que transforma aquest gest en una experiència col·lectiva. Llençols estesos amb lavanda tallada entre els teixits generen una atmosfera de calma, netedat i memòria domèstica.

Durante años, tender la ropa entre balcones convirtió la calle en una prolongación del hogar. Ante la escasez de espacio, este gesto cotidiano no solo satisfacía una necesidad práctica, sino que también definía el paisaje urbano de los barrios antiguos: telas en movimiento, juegos de sombras y colores y una coexistencia silenciosa en la que se difuminaba la frontera entre lo privado y lo público.

La propuesta revive esta imagen a través de una instalación visual y olfativa, transformando este gesto en una experiencia colectiva. Las sábanas tendidas con lavanda cortada entre las telas crean una atmósfera de calma, limpieza y recuerdo doméstico.

For years, laundry hanging between balconies transformed the street into an extension of the home. Born from a lack of space, this daily gesture did more than solve a practical need; it defined the urban landscape of the old neighbourhoods. Moving fabric, the play of light and shadow, and a silent coexistence blurred the boundary between the private and public spheres. The proposal revives that imagery through a visual and olfactory installation that transforms this gesture into a collective experience. Sheets hung with lavender tucked between the fabrics create an atmosphere of calm, cleanliness, and domestic memory.

Alba Goubet, Elisabeth Pastor i Èlia Soto
Escola d'Art i Disseny de Reus

33 Carrer de Miquel Oliva i Prat, 2

“GAUDINT DE LES FLORS EL 1860”

En l'època victoriana, la màquina de cosir va revolucionar la confecció dels vestits. Va introduir el concepte de moda i va popularitzar l'art de vestir en tots els estaments socials. Lafany innovador i la incorporació de noves tècniques i materials van generar una indumentària extravagant, fastuosa i molt ornamentada, que es convertiria en símbol de distinció social, honorabilitat, classe i moralitat.

En la época victoriana, la máquina de coser revolucionó la confección de ropa. Introdujo el concepto de moda y popularizó el arte de vestirse en todas las clases sociales. El impulso innovador y la incorporación de nuevas técnicas y materiales dieron lugar a un atuendo extravagante, lujoso y muy ornamentado, que se convertiría en símbolo de distinción social, honor, clase y moralidad.

During the Victorian era, the sewing machine revolutionised dressmaking. It introduced the modern concept of "fashion" and brought the art of dressing to all social classes. This drive for innovation, paired with new techniques and materials, gave rise to the extravagant, lavish, and highly ornamental attire that became a symbol of social expression, respectability, and class.

Alumnes de primer curs del CFGM de Jardineria i Floristeria de l'ISMAB (Institut de la Sostenibilitat i Medi Ambient de Barcelona).

Professorat: Gemma Torres i Laura Palacios

En col·laboració amb alumnes de primer del CFGM de Manteniment Electromecànic i alumnes de primer del CFGS de Mecatrònica Industrial de l'Institut Anna Gironella de Mundet.

Professorat: Santi Ventura

34 Casa Sambola

“PRIMAVERA LÍRICA”

*Sous le dôme épais où le blanc jasmin à la rose s'assemble, sur la rive en fleurs, riant au matin, viens, descendons ensemble
Sota la cúpula atofada on el gessamí a la rosa s'assembla, sobre la riba florida, riallera de bon matí, vine, baixem-hi juntes.
Lakmé, de Léo Delibes, llibret d'Edmond Gondinet i Philippe Gille*

*Sous le dôme épais où le blanc jasmin à la rose s'assemble, sur la rive en fleurs, riant au matin, viens, descendons ensemble
Bajo la espesa cúpula donde el jazmin blanco se une a la rosa, en la orilla florida, riendo por la mañana, ven, descendamos juntos.
Lakmé, de Léo Delibes, libreto de Edmond Gondinet y Philippe Gille*

*Sous le dôme épais où le blanc jasmin à la rose s'assemble, sur la rive en fleurs, riant au matin, viens, descendons ensemble
Beneath the dense canopy where the jasmine entwines with the rose, upon the flowering bank, smiling in the morning, come, let us go down together.
Lakmé by Léo Delibes, libretto by Edmond Gondinet and Philippe Gilles*

Robert Bofarull Gallés i Adrià Bofarull Solé

35 Museu d'Història dels Jueus – pati

“EMBOLIC”

*Sobre el llenç tacat de la història broda amb fil trenat la memòria.
I puntada a puntada apedaça, amb mà dreta i força traça, allò que els humans descusen amb una feredat que glaça.
Quantes puntades caldran?
Quants metres de fil faran falta?
Com desfarem l'embolic, sense punxar-nos el dit, per no tacar d'enrogit aquest mur cosit d'esperança?*

*Sobre el lienzo manchado de la historia, la memoria se borda con hilo trenzado.
Y puntada a puntada repara, con mano hábil y gran destreza, aquello que la humanidad desgarró con una ferocidad escalofriante.
¿Cuántas puntadas hará falta?
¿Cuántos metros de hilo se necesitarán?
¿Cómo desharemos la maraña, sin pincharnos el dedo, para no manchar de carmesí este muro, cosido con esperanza?*

*On the stained canvas of history, memory embroiders with twisted thread.
Stitch by stitch, with skillful hand and great craft, it mends what humans unravel in chilling fear.
How many stitches will it take?
How many metres of thread will be needed?
How shall we untangle the mess without pricking a finger – so as not to stain with red this wall sewn with hope?*

L'Excusa Perfecta

36 Façana al carrer de Lluís Batlle i Prats, 2

“#DRAC_CUADEFLOSCORDELLEGENDA”

Les escales de la Pera esdevindran el rastre del drac de Sant Jordi, una petjada viva que transforma l'espai en un relat sensorial. Un cos serpentejant de flors, espines i verd descendeix lentament, com si respirés amb el ritme de la pedra antiga, guiat pel joc del color, la calidesa de la fusta i una llum que oscil·la entre la penombra i l'esclat. A cada esglaó, la matèria vegetal dialoga amb l'arquitectura, dibuixant corbes orgàniques que evocuen el moviment del drac i el pas del temps. El visitant no només observa, sinó que també travessa aquest rastre, caminant entre foc i silenci, entre la tensió de la llegenda i la calma de la natura. La instal·lació esdevé així un pont entre passat i present, entre mite i territori, i integra el visitant en una obra viva que respira, canvia i connecta la ciutat amb la seva memòria simbòlica.

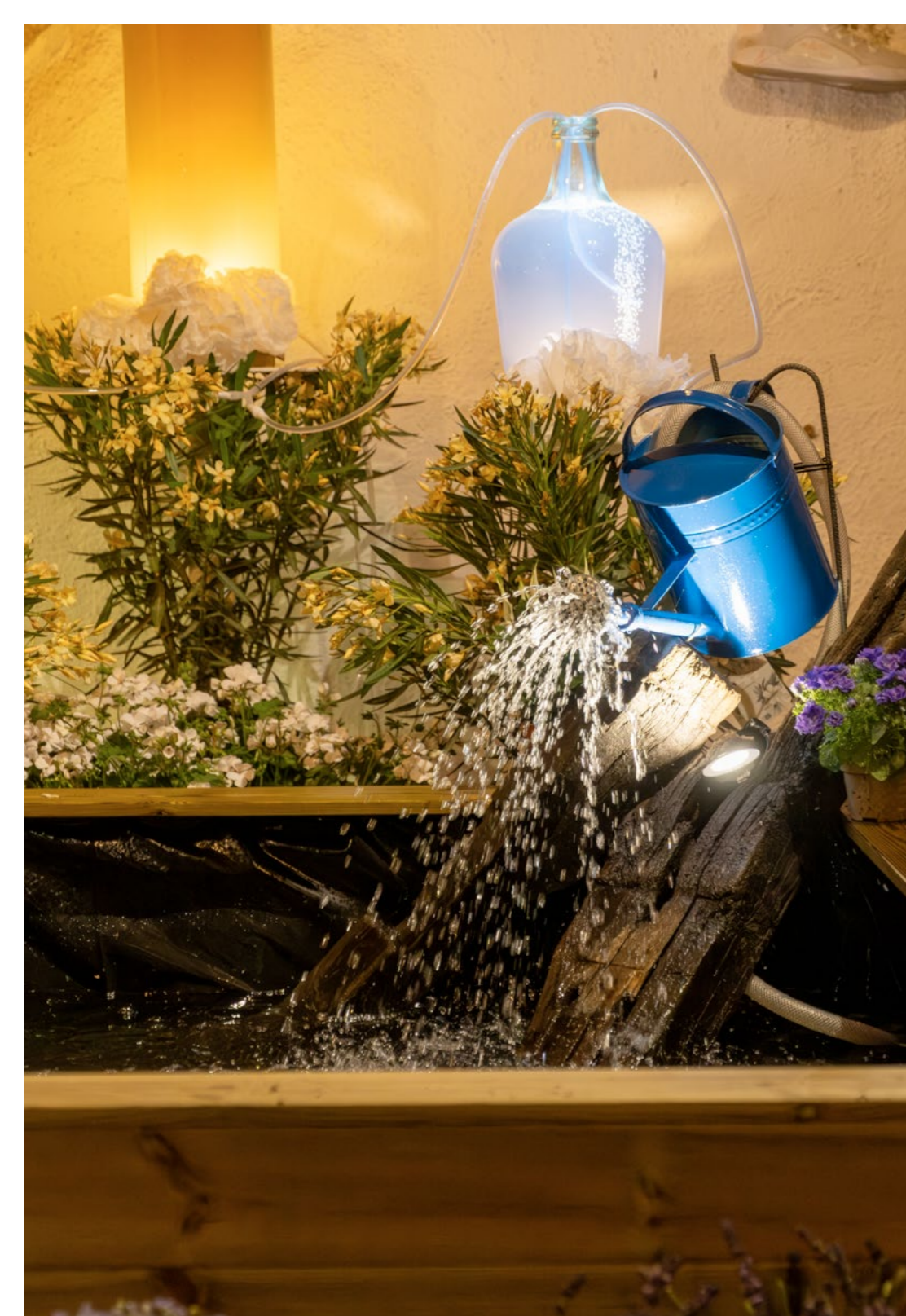
Las escalera de La Pera se convertirán en el rastro del dragón de San Jorge, una huella viva que transforma el espacio en una narración sensorial. Una masa sinuosa de flores, espinas y vegetación desciende lentamente, como si respirara al ritmo de la piedra antigua, guiada por el juego de colores, la calidez de la madera y una luz que oscila entre la penumbra y el resplandor. A cada paso, la vegetación dialoga con la arquitectura, trazando curvas orgánicas que evocan el movimiento del dragón y el paso del tiempo. El visitante no solo observa, sino que también recorre este rastro, caminando entre el fuego y el silencio, entre la tensión de la leyenda y la calma de la naturaleza. La instalación se convierte así en un puente entre el pasado y el presente, entre el mito y el territorio, integrando al visitante en una obra viva que respira, cambia y conecta la ciudad con su memoria simbólica.

The Pera steps are transformed into the trail of Saint George's dragon – a living footprint that turns the space into a sensory tale. A serpentine body of flowers, thorns, and greenery descends slowly, as if breathing to the rhythm of the ancient stone, guided by the play of colour, the warmth of wood, and a light that oscillates between half-light and brilliance. At each step, the plant life interacts with the architecture, drawing organic curves that evoke the dragon's movement and the passage of time. The visitor does not merely observe but traverses this trail, walking between fire and silence, between the tension of legend and the calm of nature. The installation thus becomes a bridge between past and present, myth and territory – integrating the visitor into a living work that breathes, changes, and connects the city with its symbolic memory.

Alumnos de Jardinería y Floristería de CFGM_INS La Garrotxa

37 Pujada de la Catedral – escales de la Pera

“CAMINS QUE CONFLUEIXEN”

Aquesta proposta destaca la importància de la sostenibilitat i les solucions naturals per depurar l'aigua, així com els valors del creixement i la transformació compartida entre les entitats. La instal·lació pretén explicar, d'una manera visual i simbòlica, com es tracten les aigües residuals. Al mateix temps, reflecteix el camí recorregut pel projecte del Bàsquet Girona: l'evolució, el creixement i la consolidació del club, incloent-hi la integració de l'equip femení. En aquest recorregut, la regadora de color blau té un significat especial: simbolitza el retorn de l'equip femení a l'EuroLeague Women com a fita destacada i punt culminant del procés.

Esta propuesta destaca la importancia de la sostenibilidad y las soluciones naturales para la depuración del agua, así como los valores de crecimiento y transformación compartida entre las entidades. La instalación pretende explicar, de forma visual y simbólica, cómo se tratan las aguas residuales. Al mismo tiempo, refleja el recorrido del proyecto del Girona Basketball: la evolución, el crecimiento y la consolidación del club, incluida la integración del equipo femenino. En este recorrido, el aspersor azul tiene un significado especial: simboliza el regreso del equipo femenino a la Euroliga Femenina como un hito significativo y la culminación del proceso.

This project highlights the importance of sustainability and natural water purification, alongside the values of shared growth among the participating organisations. The installation symbolically explains wastewater treatment while reflecting the journey by the Bàsquet Girona (Girona Basketball) project – its evolution, the club's consolidation, and the integration of the women's team. In this journey, the blue watering can holds a special meaning: it symbolises the return of the women's team to the EuroLeague Women, a major milestone for the club.

Fundació Bàsquet Girona, Fundació els Joncs i ICRA (Institut Català de Recerca de l'Aigua)

“RESISTÈNCIA I DIVERSITAT”

Entre flamencs de colors i ocells diversos, celebrem la bellesa de ser diferents. Cada persona fa una aportació única, la societat és un mosaic variat. Cada diferència suma, cada persona compta. Quan tothom té lloc, l'harmonia floreix.

Entre coloridos flamencos y aves de todo tipo, celebramos la belleza de ser diferentes. Cada persona aporta algo único; la sociedad es un mosaico variado. Cada diferencia es un valor añadido, cada persona cuenta. Cuando todos tienen un lugar, florece la armonía.

Among colourful flamingos and diverse birds, we celebrate the beauty of being different. Each person contributes in a unique way, turning society into a vibrant mosaic. Every difference adds up; every person counts. When everyone finds their place, harmony blossoms.

Aure Paradas i usuaris de la Fundació Els Juncs

38 Casa Cúndaro

“40 ANYS DEL COPC: UN COMPROMÍS PER FER FLORIR ESPAIS SEGURS PER PENSAR, SENTIR I SER ”

El Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya celebra el quarantè aniversari. Una trajectòria teixida pel compromís amb la formació, la qualitat i el reconeixement de la psicologia com a disciplina essencial per al benestar col·lectiu. Durant aquests anys hem crescut amb vosaltres; avui som 21.000 persones col·legiades al servei de la professió i de la ciutadania.

El Colegio Oficial de Psicólogos de Cataluña celebra su 40.º aniversario. Una trayectoria forjada en torno al compromiso con la formación, la calidad y el reconocimiento de la psicología como disciplina esencial para el bienestar colectivo. A lo largo de estos años, hemos crecido con vosotros; hoy somos 21 000 miembros al servicio de la profesión y de la ciudadanía.

The Col·legi Oficial de Psicologia de Girona – Delegació de Girona (Official College of Psychology of Catalonia – Girona Branch) is celebrating its 40th anniversary. Our trajectory is woven with a commitment to training, quality, and the recognition of psychology as an essential discipline for collective well-being. We have grown with you; today, we are 21,000 members at the service of the profession and the public.

Col·legi Oficial de Psicologia de Girona

38 Casa Cúndaro

“PATI AMB HARMONIA”

Quan ens endinsem a la casa jueva Cúndaro, hi trobem una sala amb parets de pedra centenària i ecos d'una rica història jueva, que es transforma en un espai de diàleg cultural gràcies a la inesperada presència de mobles de l'Índia. I de la sala passem al pati, un recés de pau i intimitat on la pedra nua de les parets custodia segles d'història i tradició.

Al entrar en la casa jueva de Cúndaro, nos encontramos con una estancia de paredes de piedra centenaria y ecos de una rica historia judía, que se transforma en un espacio de diálogo cultural gracias a la presencia inesperada de muebles procedentes de la India. Y desde la sala salimos al patio, un remanso de paz e intimidad donde la piedra desnuda de los arcos custodia siglos de historia y tradición.

When we step into Casa Jueva Cúndaro (Cúndaro Jewish House), we find a room with century-old stone walls echoing a rich Jewish history, now transformed into a space for cultural dialogue through the unexpected presence of furniture from India.

From the room, we move to its courtyard – a refuge of peace and intimacy where the bare stone walls safeguards centuries of history and tradition.

Casilda Cruz Poyatos, Alicia Marqués Fernández, Anna

“HOLOTRÒPIA”

Holotròpia significa “moure’s cap a la totalitat”. Del grec holos (tot) i trapein (moure’s cap a...). Una projecció de flors blanques que respiren de forma compassada i s’alternen amb un rostre humà que hi comparteix el ritme vital... i l'ànima? En definitiva, la fragilitat de la vida efimera deu ser holotròpica. Azalees, cales i lobèlies respiren al Museu d'Història.

Holotropía significa “avanzar hacia el todo”. Del griego holos (todo) y trapein (avanzar hacia...). ¿Una proyección de flores blancas que respiran al compás del tiempo y se alternan con un rostro humano que comparte el mismo ritmo vital... y el alma? En última instancia, la fragilidad de la vida efimera debe ser holotròpica. Azaleas, calas y lobelias respiran en el Museo de Historia.

Holotròpia means moving towards wholeness. From the Greek holos (“whole”) and trapein (“to move towards...”), this installation features a projection of white flowers breathing in unison, alternating with a human face that shares its vital rhythm – its very soul – with them. Ultimately, the fragility of ephemeral life must be holotropic. Azaleas, calla lilies, and lobelias breathe at the History Museum.

Conxa Moreno, Marta Bosch, Fuensanta Moreno, Imma Cugat, Remei Barrio i Mercè Bosch

39 Museu d'Història de Girona

“L'AIGUA DEL SILENCI”

L'aigua del silenci és una instal·lació pensada com un espai de calma i contemplació dins de Temps de Flors. Convida el visitant a aturar-se i viure el claustre amb una mirada pausada, deixant que l'espai transmeti serenor i permanència. L'estany i el so suau de l'aigua, juntament amb un discret paisatge sonor de cants monàstics, creen una atmosfera de recolliment que afavoreix una experiència introspectiva i respectuosa amb el lloc.

“El agua del silencio” es una instalación concebida como un espacio de calma y contemplación dentro de “Temps de Flors”. Invita al visitante a detenerse y contemplar el claustro con una mirada pausada, permitiendo que el espacio transmita serenidad y permanencia. El estanque y el suave sonido del agua, junto con un discreto paisaje sonoro de cantos monásticos, crean una atmósfera de contemplación que fomenta una experiencia introspectiva y respetuosa del lugar.

L'aigua del silenci is an installation conceived as a space of calm and contemplation within Temps de Flors. It invites visitors to pause and experience the cloister with a slow, measured gaze, allowing the space to convey serenity and permanence. The pond and the gentle sound of water, paired with a discreet soundscape of monastic chants, create an atmosphere of recollection that fosters an introspective experience respectful of the site's history.

Associació de Veïns i Veïnes de Montilivi

39 Museu d'Història de Girona

“ÀNIMA DE LA CISTERNA”

La intervenció treballa amb el que ja no hi és. L'aigua ha desaparegut, però en queda la mesura. Un volum floral suspès en marca la cota i en fa present l'absència. No la substitueix, la fa visible i activa la cisterna a partir de la seva memòria, fent perceptible una presència que, per bé que absent, continua definint l'espai.

La intervención trabaja con lo que ya no está. El agua ha desaparecido, pero su nivel permanece. Un volumen floral suspendido marca el nivel y hace presente su ausencia. No la sustituye; la hace visible y activa la cisterna a través de su recuerdo, haciendo perceptible una presencia que, aunque ausente, sigue definiendo el espacio.

The intervention works with what is no longer there. The water has disappeared, but its measure remains. A suspended floral volume marks its level, making its absence felt. It does not replace the water but makes it visible, activating the cistern's own memory and creating a perceptible presence that, though absent, continues to define the space.

Karine Bagdasaryan, Martina Blázquez, Pau Garrofé, Lisa Guerrero, Guillem Hernández i Diego Lahoz

39 Museu d'Història de Girona

“GRAVETAT SUSPESA”

El temps no pesa, però ho transforma tot. Activa la memòria i marca el cicle inevitable de la nostra vida i la de les flors, que s'assequen lentament fins a desaparèixer.

Suspeses en l'espai, es mostren fràgils i transitòries, retenint un instant que ja s'està esvaint.

La seva presència evidencia allò efímer, allò que no es pot fixar. En contrast, un bloc massís i compacte conté margarides al seu interior.

Una tensió entre pes i lleugeresa, entre allò que sembla permanent i allò que està en constant transformació.

El tiempo no pesa, pero todo lo transforma. Activa la memoria y marca el ciclo inevitable de nuestra vida y la de las flores, que se secan lentamente hasta desaparecer.

Suspendidas en el espacio, se muestran frágiles y transitorias, reteniendo un instante que ya se está desvaneciendo.

Su presencia evidencia lo efímero, lo que no se puede fijar. En contraste, un bloque macizo y compacto contiene margaritas en su interior.

Una tensión entre peso y ligereza, entre lo que parece permanente y lo que está en constante transformación.

Time does not weigh, but it transforms everything. It activates memory and marks the inevitable cycle of our lives and that of flowers, which slowly dry up until they disappear.

Suspended in space, they appear fragile and transient, retaining an instant that is already fading.

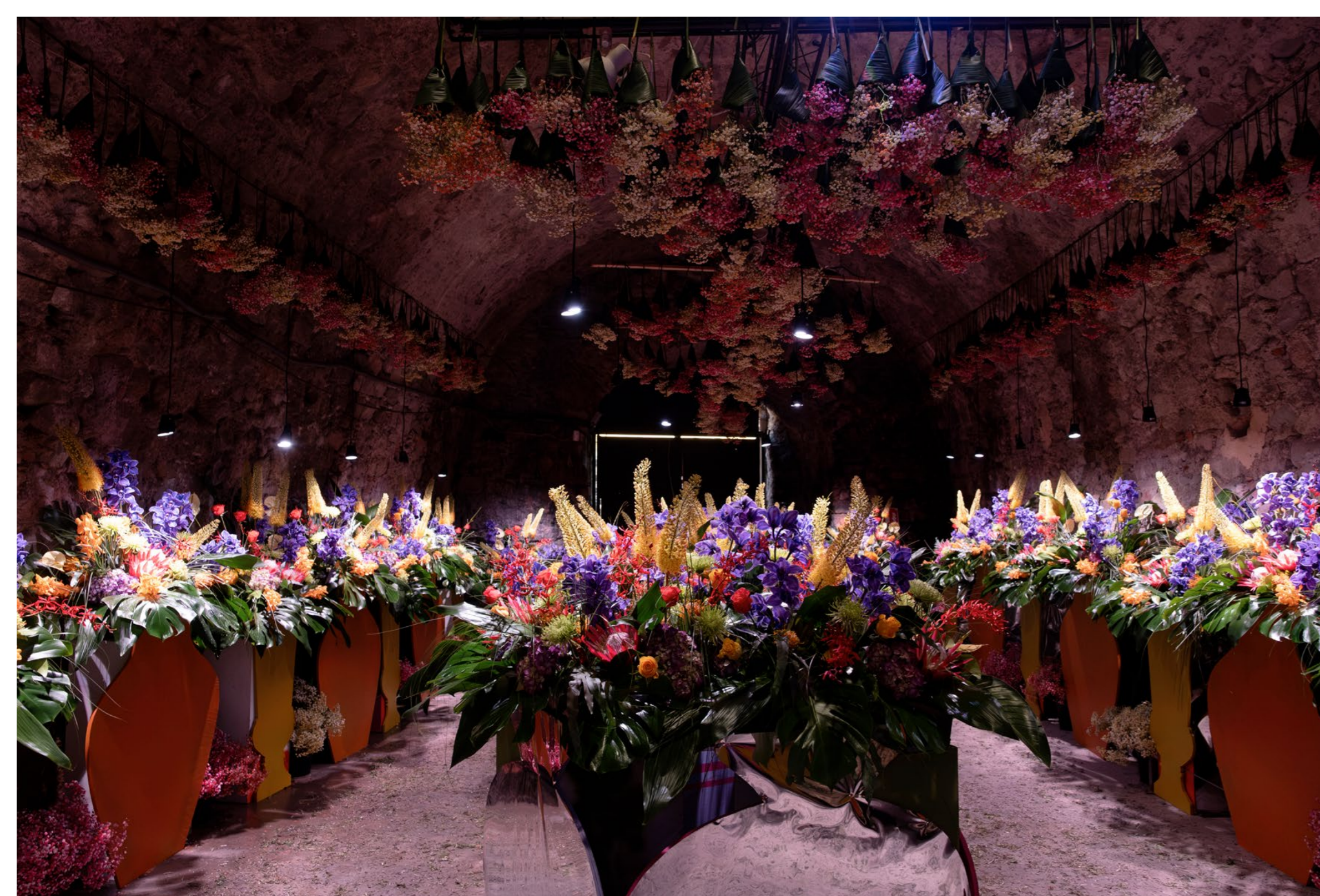
Their presence highlights the ephemeral, that which cannot be fixed. In contrast, a solid and compact block contains daisies inside.

A tension between weight and lightness, between what seems permanent and what is in constant transformation.

Lucía Castillo i Andrea Rivero
Escola d'Art i Disseny de Reus

39 Museu d'Història de Girona

“UNIÓ FLORAL”

Les flors agrupades en gerros, amb aigua i harmonia, per crear un conjunt més potent, més fort i perdurable.

Flores agrupadas en jarrones, con agua y armonia, para crear un conjunto más potente, más fuerte y duradero.

Flowers gathered in vases, sharing water and harmony to create a more powerful, resilient, and more enduring display.

Responsable: Joan Manel Guillén
Lídia Torrijos, Raimon Gandia, Sergi González, Fundació Ramon Noguera,
voluntariat Caixabank, Voluntàries d'Horta i Joves Floristes de Catalunya

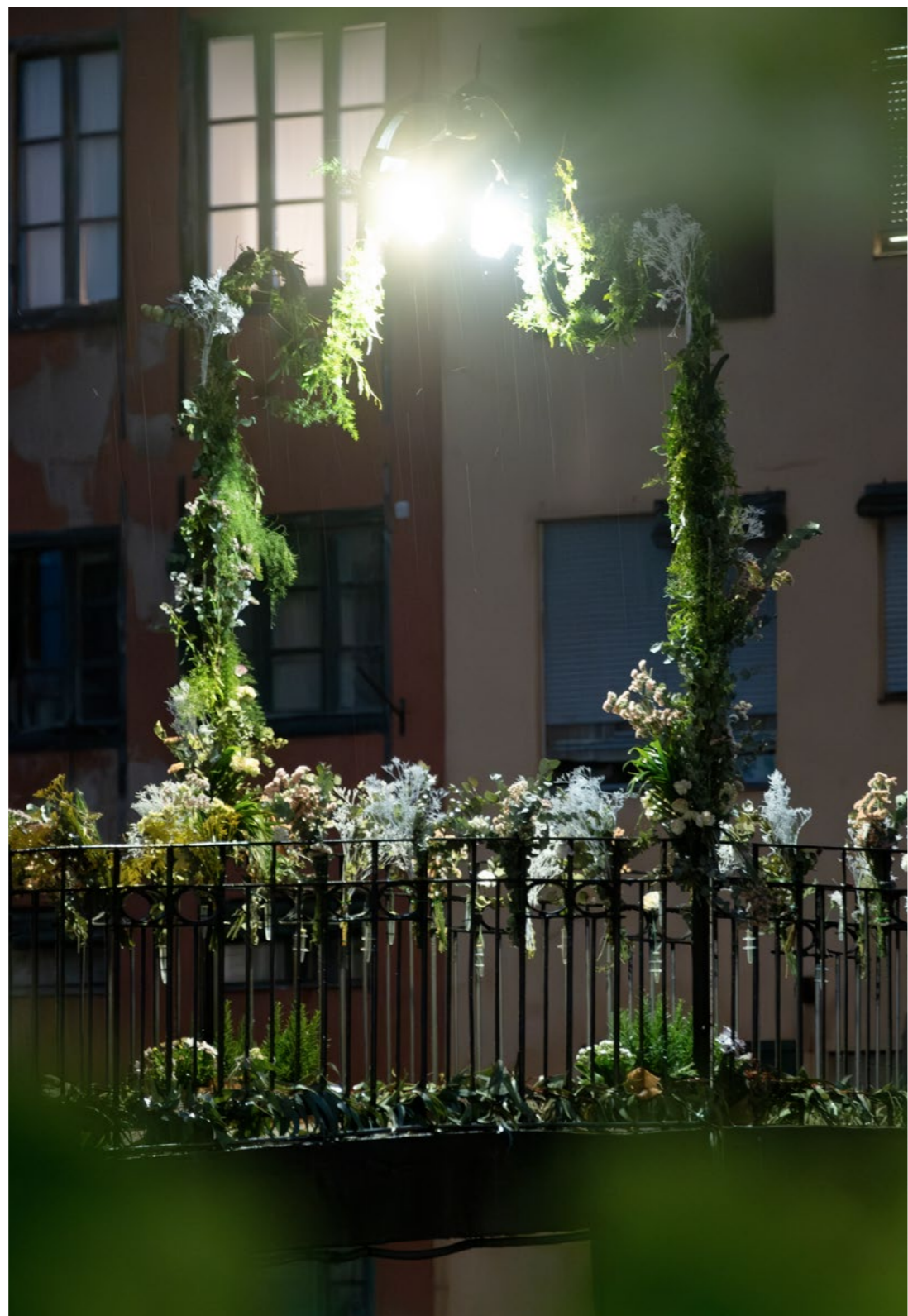
“VINCLÉS DE MENTORIA ”

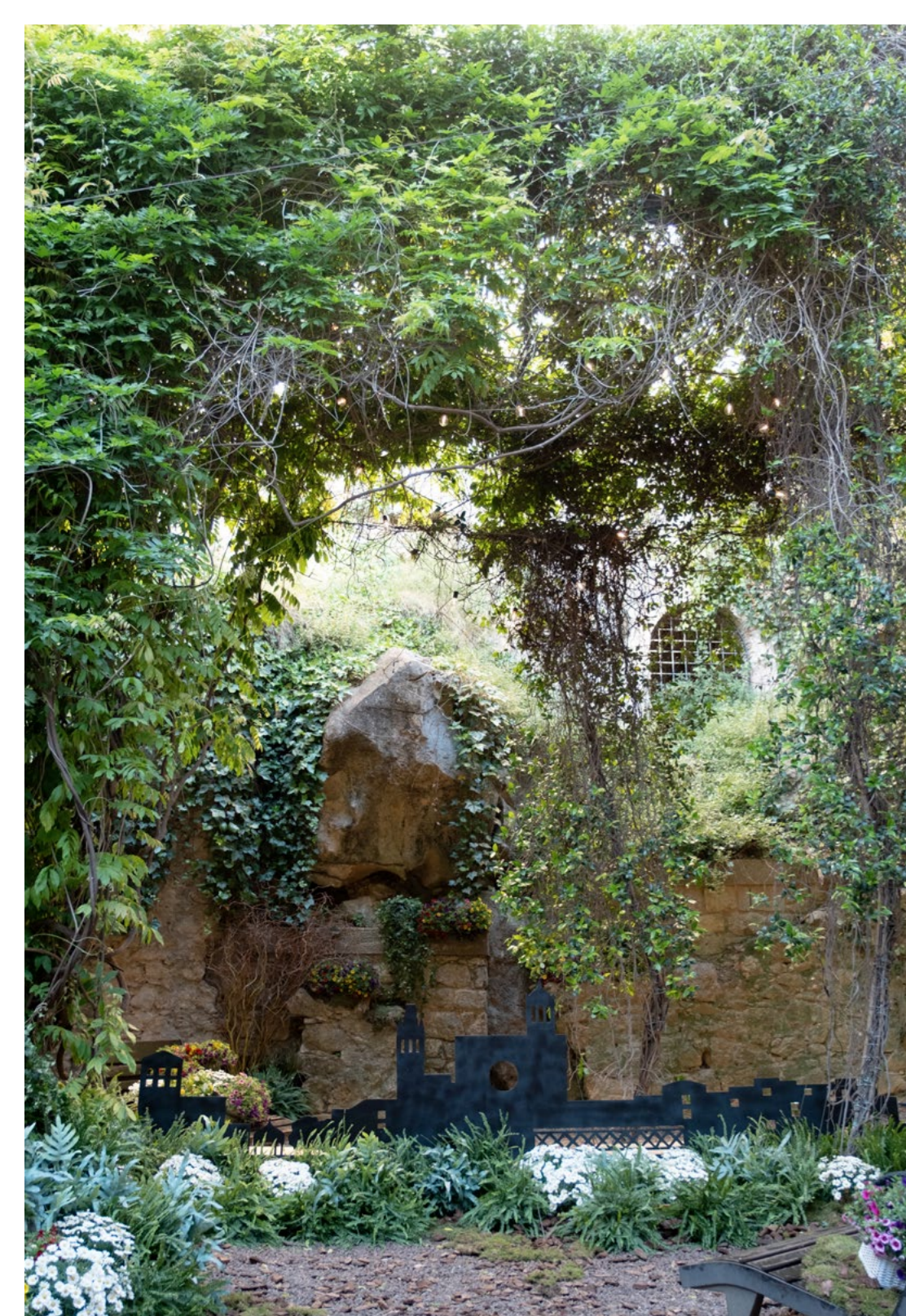
Aquest muntatge floral simbolitza la mentoria social com un camí de creixement. El pont representa el pas de la incertesa a la confiança, un procés transformador basat en el vincle i el suport representat per la diversitat de colors de flors que neixen en fer mentoria. Ens convida a reflexionar sobre el valor de l'acompanyament i les relacions significatives, que generen esperança i futur.

Este montaje floral simboliza la mentoría social como un camino de crecimiento. El puente representa el paso de la incertidumbre a la confianza, un proceso transformador basado en el vínculo y el apoyo representado por la diversidad de colores de las flores que nacen al hacer mentoría. Nos invita a reflexionar sobre el valor del acompañamiento y las relaciones significativas, que generan esperanza y futuro.

This floral installation symbolises social mentoring as a path of growth. The bridge represents the passage from uncertainty to trust – a transformative process rooted in the bond and support reflected by the diverse floral colours born through mentoring. It invites us to reflect on the value of guidance and meaningful relationships that generate hope and a shared future.

Persones mentores i mentorades (voluntàries) vinculades a entitats de la ciutat de la Coordinadora de Mentoria Social

“QUAN LA CIUTAT DORM”

Instal·lació poètica i crítica que contraposa la Girona turística a la vida quotidiana dels seus barris. Objectes apilats —maletes, càmeres, mapes— simbolitzen la pressió del turisme, mentre les flors emergeixen com a vida i resistència. De nit, una llum transforma l'escena: la ciutat respira i un cel de constel·lacions dona veu a històries, persones i memòries invisibles.

Instalación poética y crítica que contrapone la Girona turística a la vida cotidiana de sus barrios. Objetos apilados —maletas, cámaras, mapas— simbolizan la presión del turismo, mientras las flores emergen como vida y resistencia. De noche, una luz transforma la escena: la ciudad respira y un cielo de constelaciones da voz a historias, personas y memorias invisibles.

A poetic and critical installation that contrasts tourist-driven Girona with the daily life of its neighbourhoods. Stacked objects—suitcases, cameras, maps—symbolise the weight of tourism, while flowers emerge as a sign of life and resistance. At night, a light transforms the scene: the city breathes, and a sky of constellations gives voice to invisible stories, people and memories.

Roser Lleuger, Mariona Burguet, Enriqueta Salvatella, Pilar Pujol, Anabel Bercero, Ana Herrero, Carme Carreras, Isabel Sau, Mari Benito, Maria Casas, Roser Lidón, Toni Xifré i Anna M. Salvatella

42 Jardins de Sant Feliu

“OASI”

El pati de la Pia Almoïna destaca per les seves proporcions i els tres arcs que el coronen. La proposta busca crear espais per estar-s'hi i trobar-se amb els altres i, d'aquesta manera, domesticar el jardí. Crear nodes per contemplar l'arquitectura preexistent i convidar a l'observació des de diferents punts. Tot plegat envoltat pel mateix jardí, que potencia l'espai amb plantes aromàtiques i genera un nou paisatge cromàtic.

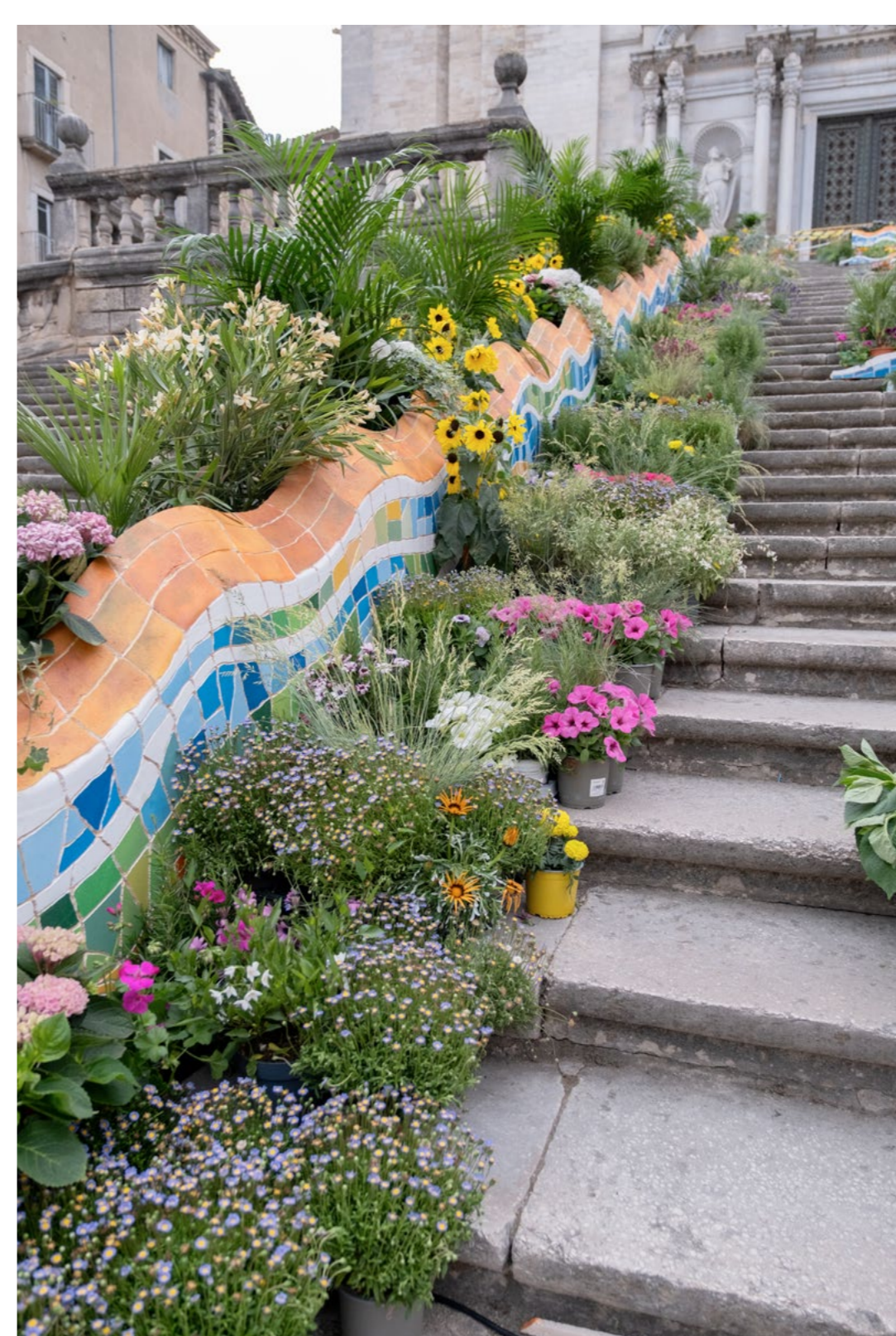
El patio de la Pia Almoïna destaca por sus proporciones y los tres arcos que lo coronan. La propuesta busca crear espacios para estar y encontrarse con los demás y, de este modo, domesticar el jardín. Crear nodos para contemplar la arquitectura preexistente e invitar a la observación desde distintos puntos. Todo ello rodeado por el propio jardín, que potencia el espacio con plantas aromáticas y genera un nuevo paisaje cromático.

The courtyard of the Pia Almoïna is renowned for its proportions and the three arches that crown the space. This proposal seeks to “domesticate” the garden, creating areas for relaxation and gathering. By establishing specific nodes from which to contemplate the architecture, it invites visitors to observe the building from new vantage points. Surrounded by the garden itself, the installation enhances the courtyard with aromatic plants, generating a new chromatic landscape.

CRISPU Studio

43 Pia Almoïna – Col·legi d'Arquitectes de Girona

“TRENCADÍS EN FLORS”

L'Any Gaudí 2026 a Girona, Temps de Flors
En el centenari de la seva absència, la llum de Gaudí floreix a Girona, Temps de Flors en forma d'homenatge. El trencadís esdevé llenguatge, mosaic viu de memòria i color.
Girona hi pren forma pròpia, arrelada en la seva llegenda més singular, la Cocollona. Feta de fragments, uneix ciutat i art en una harmonia viva.

El Año Gaudí 2026 en Girona, “Temps de Flors”
En el centenario de su ausencia, la luz de Gaudí florece en Girona, Temps de Flors en forma de homenaje. El trencadís se convierte en lenguaje, un mosaico vivo de memoria y color.
Girona adquiere una forma propia, arraigada en su leyenda más singular, la Cocollona. Hecha de fragmentos, une ciudad y arte en una armonía viva.

Gaudí Year 2026 in Girona, Temps de Flors
On the centenary of his passing, Gaudí's light blossoms in Girona as a tribute for Temps de Flors. Trencadís (broken-tile mosaic) becomes a language – a living mosaic of memory and colour.
Girona takes on its own form, rooted in its most unique legend: the Cocollona (Mythical river monster). Made of fragments, it unites city and art in a living harmony.

Idea i Coordinació: Teresa Vidal / Cocollona: Nuxu Perpinyà
Equip: Toni Granollers, Xavier Roca, Jordi Roldós, Manel Vega, Lourdes Roldós, Laia Giménez, Núria Torrents, Neus Relats, Rafael Planas, Sergi Albert, Noa Roldós, Jordi Roldós Jr., Júlia Toro, Joan Roca, Mercè Silvestre, Robert Devesa, Rosa Devesa, Narcís Font, Montse Blasco i Àlex Neira Amb la col·laboració dels alumnes del diploma d'especialització en Disseny i Art del Jardí de l'Escola Universitària EINA i l'Ajuntament de Llanerres

“TRÒPIC UTÒPIC”

*Un jardí màgic
Un jardí penjant
Un paradís en moviment.*

*Un jardín mágico
Un jardín colgante
Un paraíso en movimiento*

*A magical garden.
A hanging garden.
A paradise in motion.*

Marisa Lendoire Ihler, Núria Cantí Marrugat, Andrea Schipara,
Bet Morato Roig i Ana Marrahy Canet

45 *Catedral – soterranis*

“ « 空 KŪ (EMPTINESS) » A TEA ROOM OF THE MIND ”

Proposem una obra que aporta un nou valor espiritual al Temps de Flors de Girona. Aquesta instal·lació tradueix a l'espai floral el concepte de buit de la filosofia budista. Un espai central serè, que evoca una casa de te, envoltat de flors que simbolitzen les emocions humanes de l'alegria, la ira, la tristesa i el plaer.

Proponemos una obra que aporta un nuevo valor espiritual a “Temps de Flors” de Girona. Esta instalación traduce al espacio floral el concepto de vacío de la filosofía budista. Un espacio central sereno, que evoca una casa de té, rodeado de flores que simbolizan las emociones humanas de la alegría, la ira, la tristeza y el placer.

This installation brings a new spiritual dimension to Girona's Temps de Flors, translating the Buddhist philosophical concept of emptiness into the floral space. A serene central space, evoking a traditional tea house, is surrounded by flowers that symbolise the fundamental human emotions: joy, anger, sadness and pleasure.

ARUASA (ASAKO, YUGO)

45 *Catedral – soterranis*

“BOSC VELAT”

Sota la pedra antiga neix un bosc de llum i ombres que no es pot tocar, però sí sentir. Un recorregut immersiu en què el visitant forma part del paisatge. Entre veles, reflexos i silenci, la natura es revela com un record viu. Al final, la presència d'una caiguda d'aigua convida a una pausa.

Bajo la piedra antigua nace un bosque de luz y sombras que no se puede tocar, pero sí sentir. Un recorrido inmersivo en el que el visitante forma parte del paisaje. Entre velas, reflejos y silencio, la naturaleza se revela como un recuerdo vivo. Al final, la presencia de una caída de agua invita a una pausa.

Beneath the ancient stone, a forest of light and shadow is born—one that cannot be touched, only felt. In this immersive journey, visitors become part of the landscape. Amidst veils, reflections, and silence, nature reveals itself as a living memory. Finally, the presence of falling water invites you to pause.

Carles Margarit, Ivan Murcia, Josep Maria Coll, Joan Carles Satorra i Eduard Zamora

45 Catedral – soterranis

“LA FLORISTERIA DEL RACÓ AMAGAT”

Es recrea una floristeria que combina flor natural amb elements d'artesanía dins de l'últim espai del soterrani de la catedral.

Se recrea una floristería que combina flor natural con elementos de artesanía en el último espacio del sótano de la catedral.

A florist's shop is recreated here, combining natural flowers with handcrafted elements within the final space of the cathedral's subterranean vaults.

Nina Pla, Roser Bosch, M. Àngels Perpinyà, M. Gràcia Musoll, Montse Musoll i Anna Pla

45 Catedral – soterranis

“MILLEFLEURS”

El millefleurs és aquell motiu medieval en què una natura idealitzada, estilitzada i exuberant s'expandeix en una profusió de flors brodades. Aquests jardins de tela, poblats de vegades per unicorns i criatures fantàstiques, simbolitzaven alhora la riquesa del món i el seu misteri. Com el famós Tapís de la Creació, conservat al museu de la catedral, que teixeix en fils d'or i colors vius un univers on el que és diví i el que és natural es fonen en una mateixa harmonia.

Al voltant de la font del claustre de la catedral de Girona, aquest motiu pren una nova forma. Allí no hi ha fils d'or ni llana tenyida, sinó la mateixa garriga. Les plantes silvestres substitueixen les roses brodades. Allí no hi ha simetria perfecta ni flors domesticades: les tiges rebels perforen el sòl, els pètals roses s'agafen a les herbes seques i les gramínies ballen al ritme del vent. Un jardí de mil flors medieval revisitat, on la natura recupera els seus drets, brutal i delicada alhora.

El millefleurs es aquel motivo medieval en el que una naturaleza idealizada, estilizada y exuberante se expande en una profusión de flores bordadas. Estos jardines de tela, poblados a veces por unicornios y criaturas fantásticas, simbolizaban al mismo tiempo la riqueza del mundo y su misterio. Como el famoso Tapiz de la Creación, conservado en el museo de la catedral, que teje en hilos de oro y colores vivos un universo donde lo divino y lo natural se funden en una misma armonía.

Alrededor de la fuente del claustro de la catedral de Girona, este motivo adopta una nueva forma. Allí no hay hilos de oro ni lana teñida, sino la propia garriga. Las plantas silvestres sustituyen a las rosas bordadas. Allí no hay simetría perfecta ni flores domesticadas: los tallos rebeldes perforan el suelo, los pétalos rosas se aferran a las hierbas secas y las gramíneas bailan al ritmo del viento. Un jardín de mil flores medieval revisitado, donde la naturaleza recupera sus derechos, brutal y delicada a la vez.

Millefleurs is a medieval motif where idealised, stylised, and exuberant nature expands in a profusion of embroidered flowers. These “fabric gardens,” often populated by unicorns and fantastical creatures, symbolised both the richness of the world and its inherent mystery. This tradition is echoed in the famous Tapestry of Creation – preserved in the Cathedral museum – which weaves together gold threads and bright colours into a universe where the divine and the natural blend into one harmony.

Around the fountain of the Girona Cathedral cloister, this motif takes on a new form. Here, there are no gold threads or dyed wool, only the raw beauty of scrubland. Wild plants replace the embroidered roses. There is no perfect symmetry or domesticated growth here: rebellious stems pierce the ground, pink petals cling to dry grasses, and the wild stalks dance to the rhythm of the wind. A medieval garden of a thousand flowers revisited, where nature reclaims its rights – brutal and delicate at once.

Aurélien Jacob, Enric Carol i col·laboradors

“PASSEIG PEL CLAUSTRE”

Composició floral.

Composición floral.

Floral composition.

Helena Vilaseca Banchilleria, Coco Huguet
i Jofre Huguet Vilaseca

46 *Catedral – claustre*

“CAMINS D’UNA VIDA”

La vida és un viatge de trams compartits i solitaris, una travessa amb dreceres incertes, que s’estrenyen i s’amplien, amb pendents feixucs, baixades vertiginoses, planes amables i esvorancs salvables. On les hores es fan toves, les cames s’afluixen o s’acceleren sobre terrenys hostils i acollidors, que fan esclatar una simfonia d’emocions. Malgrat tot, l’esforç s’ho val.

La vida es un viaje de tramos compartidos y solitarios, una travesía con atajos inciertos que se estrechan y se ensanchan, con pendientes arduas, bajadas vertiginosas, llanos amables y socavones salvables. Donde las horas se vuelven blandas, las piernas se aflojan o se aceleran sobre terrenos hostiles y acogedores, que hacen estallar una sinfonia de emociones. A pesar de todo, el esfuerzo merece la pena.

Life is a journey of shared and solitary stretches – a crossing with uncertain shortcuts that narrow and widen, with steep ascents, dizzying descents, gentle plains, and surmountable chasms. It is a place where hours grow soft, and where we slow our pace or accelerate over hostile and welcoming terrains, unleashing a symphony of emotions. Despite everything, the effort is worthwhile.

Grup de Voluntariat de la Fundació Oncolliga de Girona

47 Passeig arqueològic

“EI BATEC DE LA VIDA”

Sentiu el batec que ens uneix i ens connecta amb els altres. Figures humanes fetes de flors recorden que la vida és fràgil però també plena de força. Cada gest de generositat i donació manté viva la vida i reforça els vincles humans. Aquest projecte us convida a reflexionar sobre com donar esperança i compartir solidaritat fa créixer i florir la comunitat.

Siente el latido que nos une y nos conecta con los demás. Las figuras humanas hechas de flores nos recuerdan que la vida es frágil, pero también está llena de fuerza. Cada gesto de generosidad y entrega mantiene viva la vida y fortalece los lazos humanos. Este proyecto te invita a reflexionar sobre cómo dar esperanza y compartir solidaridad ayuda a la comunidad a crecer y prosperar.

Feel the heartbeat that unites us and connects us with others. Human figures crafted from flowers remind us that life is fragile, yet full of strength. Every gesture of generosity and kindness keeps life vibrant and reinforces our human bonds. This project invites you to reflect on how sharing hope and solidarity allows a community to grow and flourish.

Alumnat del CFGS de Gestió de Vendes i Espais Comercials de l’Institut Santa Eugènia de Girona

48 Jardins de la Francesa

“MUSEU EFÍMER”

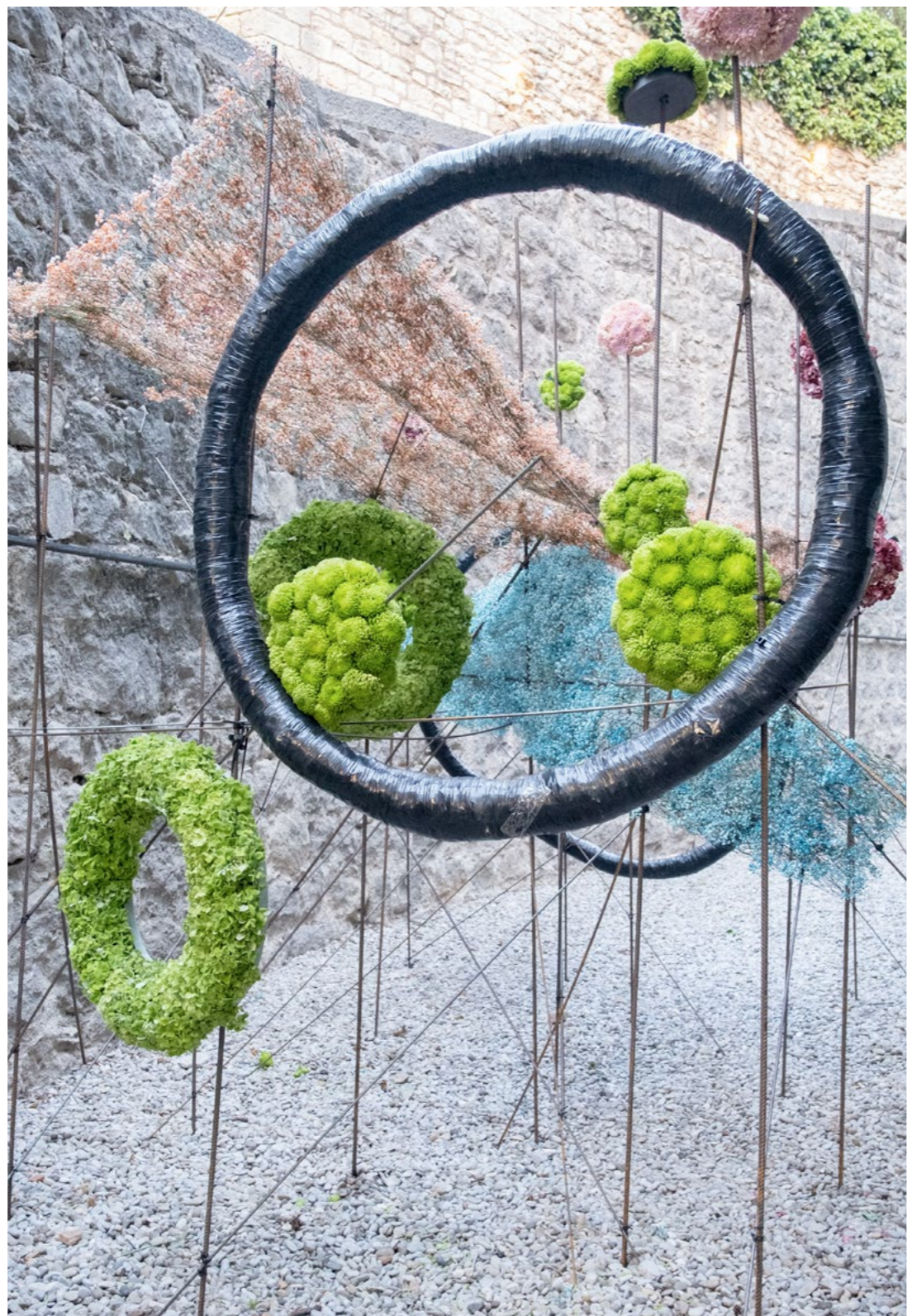
Aquest projecte, en un racó apartat i tranquil d'un espai més que emblemàtic de Girona, la catedral, vol ser una invitació al gaudi i a la reflexió a partir de la creació d'unes escultures florals que repassen estils i autors representatius de la història de l'art.

Este proyecto, situado en un rincón apartado y tranquilo del espacio más emblemático de Girona, la catedral, pretende ser una invitación al disfrute y la reflexión a través de la creación de esculturas florales que reinterpretan estilos y artistas representativos de la historia del arte.

Set in a quiet, secluded corner of one of Girona's most iconic landmarks—the Cathedral—this project aims to be a collection for enjoyment and reflection. Through the creation of floral sculptures, it revisits legendary styles and artists from the history of art.

Dídac Pérez Mas i Núria Simon Roig
SMILAX Escola d'Art Floral

49 Catedral – Passadís i fossar de l'absis

“MATÈRIA I GEST”

La pintura acció irromp en l'espai esdevenint rastre visible d'un moviment i d'un procés de creació. La instal·lació principal vol representar, amb l'ús de vegetació, la matèria pictòrica en si mateixa. Alliberada del seu paper com a vehicle per transmetre missatges, se'ns presenta sola, com a experiència i resultat d'una acció.

La segona instal·lació evoca, amb plantes de flors, un amuntegament de pigments. Una base a partir de la qual el pintor ha de desenvolupar la seva pràctica, entesa com un seguit de decisions i una intenció amb què els colors adquireixen un significat.

La pintura-acción irrumpe en el espacio convirtiéndose en el rastro visible de un movimiento y de un proceso de creación. La instalación principal quiere representar, mediante el uso de vegetación, la materia pictórica en sí misma. Liberada de su papel como vehículo para transmitir mensajes, se nos presenta sola, como experiencia y resultado de una acción.

La segunda instalación evoca, con plantas con flores, una acumulación de pigmentos. Una base a partir de la cual el pintor debe desarrollar su práctica, entendida como una sucesión de decisiones y una intención mediante la cual los colores adquieren un significado.

Action painting bursts into the space, becoming the visible trace of movement and the creative process. The main installation represents pictorial matter itself through the use of vegetation. Freed from its role as a mere vehicle for a message, it stands alone as a pure experience and the direct result of an action.

The second installation uses flowering plants to evoke a heap of pigments – a foundation from which the painter develops their practice, understood as a series of decisions and intentions through which colours acquire meaning.

Xavier Saus amb els Amics del Museu d'Art i la col·laboració del Museu d'Art de Girona

50 Museu d'Art – jardí

“HOMENATGE A ANTONI VARÉS i MARTINELL, CINEASTA”

Enguany, la temàtica de la decoració està dedicada a Antoni Varés i Martinell (Llagostera 1909 – Girona 1966), que va destacar com a cartellista, dibuixant de publicitat i fotògraf, però a qui sobretot es recorda com a pioner del cinema amateur a Girona. Antoni Varés i Martinell tenia l'estudi al carrer de Sant Cristòfol

Este año, la temática de la decoración está dedicada a Antoni Varés i Martinell (Llagostera, 1909 – Girona, 1966), quien destacó como cartelista, dibujante publicitario y fotógrafo, pero a quien sobre todo se recuerda como pionero del cine amateur en Girona. Antoni Varés i Martinell tenía el estudio en la calle de Sant Cristòfol

This year's floral display is dedicated to Antoni Varés i Martinell (Llagostera 1909 - Girona 1966). While he excelled as a poster artist, advertising illustrator, and photographer, he is best remembered as a pioneer of amateur cinema in Girona. Notably, his studio was located right here on Carrer de Sant Cristòfol. Antoni Varés i Martinell had his studio on Sant Cristòfol Street

Anna Sánchez Hernández, amb la col·laboració dels germans, els fills i les netes

“EL RACÓ D'EN VARÉS”

Recordem un dels racons escollits pel pioner director de cinema amateur Antoni Varés per filmar les seves pel·lícules.

Recordamos uno de los rincones escogidos por el pionero director de cine amateur Antoni Varés para filmar sus películas.

This installation recreates one of the favourite locations used by the pioneering amateur filmmaker Antoni Varés to shoot his films.

Família Varés: Albina Varés, Elisenda Varés, Ariadna Varés i Jordi Rovira Batlle

“FLOWER FASHION WEEK”

Benvinguts a la Flower Fashion Week, una fusió de moda i espectacle floral en què es respiren secrets de glamur i creativitat.

Endinsar-se en un espai de llargs i lletres florides mentre les models floten entre bambolines i els dissenyadors telen històries. Al backstage, una organització perfecta de vestuari, maquillatge, perruqueria i penjadors carregats de fantasia. Cada fil, cada flor i cada detall es vesteixen d'elegància per desfilars a la passarel·la, on la llum acaricia les creacions d'alta costura davant de l'admiració de l'espectador. Vestits i barrets, sabates i bosses, miralls i maniquins, teles i flors, tot ben disposat al magatzem perquè no es perdi cap detall de desfilades passades ni del destí de les següents.

Ser model per un dia, en un set de fotografia únic, vestida de flors que tengalanen, i en un photocall natural: la majestuositat grisa de la catedral de Girona. Girona està de moda... i la moda vesteix el Jardí dels Alemanys.

Bienvenidos a la Flower Fashion Week, una fusión de moda y espectáculo floral en la que se respiran secretos de glamour y creatividad.

Adentrarse en un espacio de lazos y letras floridas mientras las modelos flotan entre bambalinas y los diseñadores tejen historias. En el backstage, una organización perfecta de vestuario, maquillaje, peluquería y percheros cargados de fantasía. Cada hilo, cada flor y cada detalle se visten de elegancia para desfilars en la pasarela, donde la luz acaricia las creaciones de alta costura ante la admiración del espectador.

Vestidos y sombreros, zapatos y bolsos, espejos y maniqués, telas y flores, todo bien dispuesto en el almacén para que no se pierda ningún detalle de desfiles pasados ni del destino de los futuros.

Ser modelo por un día, en un set de fotografía único, vestida de flores que te engalanan, y en un photocall natural: la majestuosidad gris de la catedral de Girona. Girona está de moda... y la moda viste el Jardí dels Alemanys.

Welcome to Flower Fashion Week – a fusion of style and floral spectacle where glamour and creativity fill the air.

Step inside amidst ribbons and floral letters, while models wait in the wings and the designers' needles weave stories. Backstage, you'll find a perfectly organised world of wardrobe, make-up, hair, with hangers brimming with fantasy. Every thread, every flower, and every detail is dressed in elegance to walk the runway, where light caresses haute couture creations before an admiring crowd.

Dresses and hats, shoes and bags, mirrors and mannequins, fabrics and flowers – all are neatly arranged in the storeroom, preserving every detail of past shows and the destiny of those yet to come.

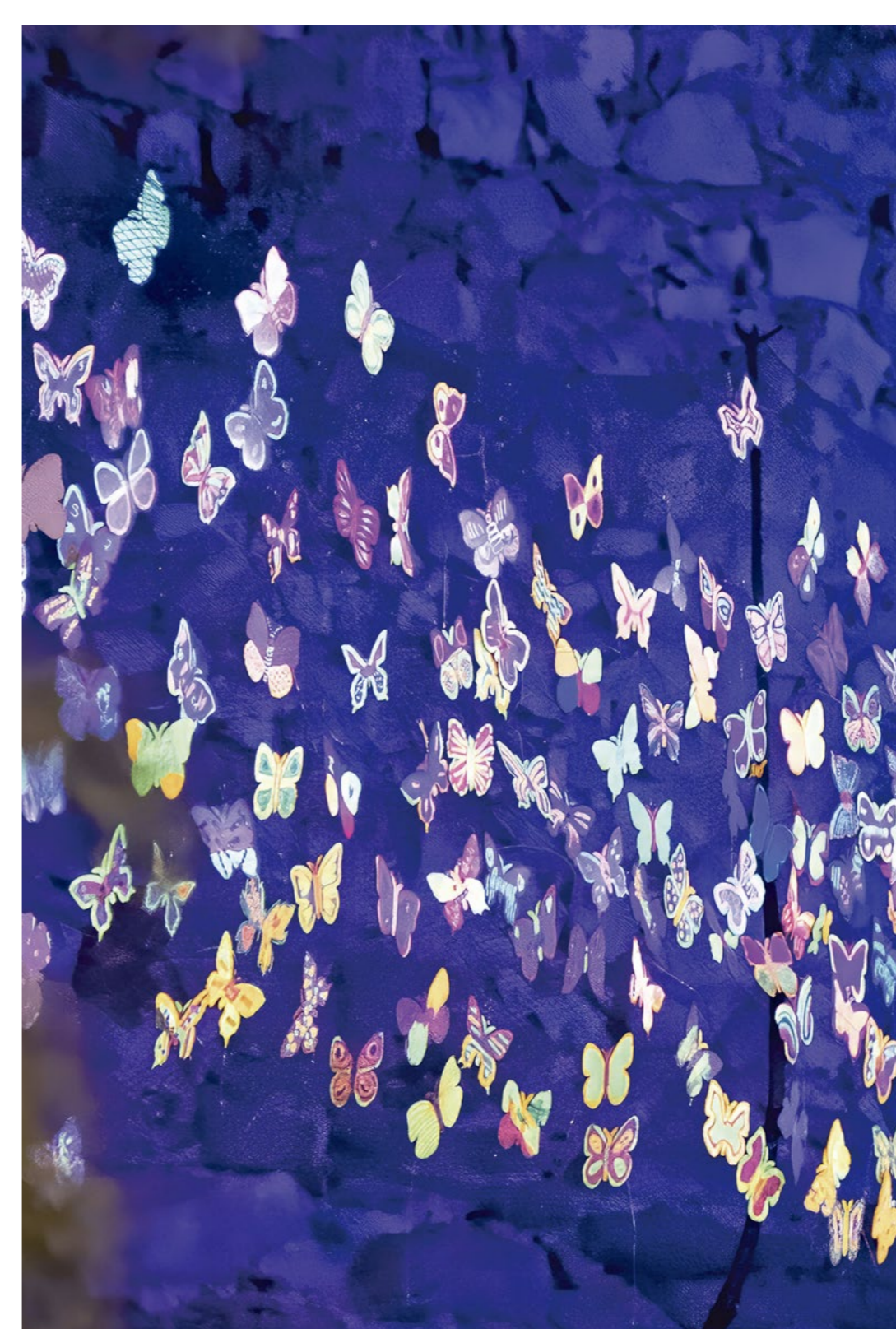
Be a model for a day on a unique photo set, dressed in flowers with a natural backdrop: the grey majesty of Girona Cathedral.

Girona is in fashion... and fashion dresses the Jardí dels Alemanys (German Gardens).

Montserrat Galí, Carla i Georgina Casagran, Carmen Simón, M. Àngels Arbusé, Dolors Busquets, Sílvia Valverde, Elisa Amich, Rosa M. Plana, Carla Burch, Isabel Salamaña, Anna Garasa, Kati Massaguer, Anabel Bercero, Carme Gómez, Anna Gómez, Roser Varés, Marta Manrique, Anna Poch, Pilar Burch, Maria Palomeras, Anna Siles, Mariona i Nuri Simón, Carme Arbusé, Pilar Garcés, Elisabeth Riera, Margarita Cullerell, Susana Beneset, Esther Triadó, Miriam Jerez, Eva Bartomeu, Sandra Marro, Marta Rojo, Marta Huici, Eva Rosal, Clara Plujà, Gemma Esparch, Lúdia Pérez, Sílvia Guixeras, Nora Sitjes, Isabel Simon, Margarita Clarió, Teresa Guillamet, Rita Pairoli, Kuki Palomera, Alina Vives, Consol Ramiro, Mariló Chacón, Conchita Pijoan, Onna T. Salella, Índia i Aura Marín, Maria Roca, Maribel Lorenzo, Paquita Mercader, Marta Poch, Anna Manrique, Montseta Nadal i Dolors Serra

“PAPALLONARI”

Un espai silenciós i delicat, on els colors conviuen en suspensió. Un univers de papallones nascudes del gest, el traç i el desig dels visitants d'Encén Montilivi. Després de prendre forma al Campus, la instal·lació emprèn ara el vol cap al Barri Vell de Girona, on es reinterpreta i dialoga amb un nou entorn. Un espai que convida a aturar-se i a observar, i que no deixa indiferent ni de dia ni de nit.

Un espacio silencioso y delicado, donde los colores conviven en suspensión. Un universo de mariposas nacidas del gesto, el trazo y el deseo de los visitantes de Encén Montilivi. Tras tomar forma en el Campus, la instalación emprende ahora el vuelo hacia el Barri Vell de Girona, donde se reinterpreta y dialoga con un nuevo entorno. Un espacio que invita a detenerse y a observar, y que no deja indiferente ni de día ni de noche.

A silent, delicate space where colours coexist in suspension. This universe of butterflies born from the collective touch, strokes and creativity of visitors to Encén Montilivi. After taking shape on the university campus, the installation now takes flight toward Girona's Old Quarter, where it is reinterpreted through a dialogue with its new surroundings. It is a space that invites you to pause and observe – one that leaves a lasting impression by day and by night.

Departament d'Enginyeria Elèctrica, Electrònica i Automàtica de la Universitat de Girona i visitants d'Encén Montilivi 2025

“SALVAR LA LLENGUA: PARAULES QUE VOLEN”

La instal·lació és una metàfora visual sobre l'estat actual de la llengua catalana. Davant de l'augment d'interferències lingüístiques (barbarismes i anglicismes), el projecte reivindica el vocabulari propi com un element viu que cal protegir.

L'escena representa una fugida massiva de paraules d'una llibreta de fusta cap a l'entorn natural (els arbres). Aquesta dispersió no s'ha d'entendre com una pèrdua, sinó com una sembra: les paraules s'escapen dels llibres per tornar a ocupar l'espai públic i la parla quotidiana. Cada lletra de gran format està dissenyada per evocar gràficament el seu significat, unint forma i contingut.

La instalación es una metáfora visual sobre el estado actual de la lengua catalana. Ante el aumento de interferencias lingüísticas (barbarismos y anglicismos), el proyecto reivindica el vocabulario propio como un elemento vivo que es necesario proteger.

La escena representa una huida masiva de palabras de una libreta de madera hacia el entorno natural (los árboles). Esta dispersión no debe entenderse como una pérdida, sino como una siembra: las palabras escapan de los libros para volver a ocupar el espacio público y el habla cotidiana. Cada letra de gran formato está diseñada para evocar gráficamente su significado, uniendo forma y contenido.

The installation serves as a visual metaphor for the current state of the Catalan language. In response to increasing linguistic interferences, the project champions our native vocabulary as a living entity that must be protected.

The scene depicts a “mass exodus” of words from a wooden notebook into the natural environment. This dispersion is not a loss, but as a “sowing”: the words escape the confines of books to once again occupy public space and everyday speech. Each large-format letter is designed to graphically evoke its own meaning, uniting form and content.

Anna Jambert Roca, Ana Mustienes Ferrer i Marta Carreras Rovirola
Alumnes d'Artesania de 1r, 2n i 3r d'ESO del Montessori Palau Girona
Alumnes de Dibuix Tècnic de 1r de batxillerat del Montessori Palau Girona

“DE LA TERRA A LES MANS”

De la terra a les mans dialoga amb la tradició i la contemporaneïtat. És un homenatge a la terrissa, al treball amb les mans i a la natura. Una obra que creix de la terra fins al gest, de la flor fins al fang, i que convida l'espectador a mirar cap amunt i recordar d'on venim: de la terra. És la història de la terra que es transforma, de les mans que creen i d'una comunitat que manté viu un llegat.

“De la tierra a las manos” dialoga con la tradición y la contemporaneidad. Es un homenaje a la alfarería, al trabajo manual y a la naturaleza. Una obra que crece desde la tierra hasta el gesto, desde la flor hasta la arcilla, y que invita al espectador a levantar la vista y recordar de dónde venimos: la tierra. Es la historia de la tierra que se transforma, de las manos que crean y de una comunidad que mantiene vivo un legado.

De la terra a les mans creates a dialogue between tradition and modernity. It is a tribute to pottery, to the art of working with one's hands, and to nature. The piece grows from the earth toward the gesture – from the flower to the clay – inviting the viewer to look upward and remember our origins. It tells the story of the earth transformed, the hands that create, and a community that keeps a legacy alive.

Associació de Terrissaires Artesans de Quart

“PLUJA DE FLORS”

Aquest treball és un homenatge a l'amic i col·laborador Joan Romani (Scaramuix, dibuixant, escultor i pintor, 1956 – 2025).

Aquesta intervenció neix com un homenatge sincer a la seva creativitat, a la seva mirada i a la seva implicació fonamental en treballs anteriors.

Ícar (la seva darrera obra, del 2019), símbol del desig de volar, de l'impuls creatiu i del risc, torna a enlairar-se, ara transformat: ja no cau, sinó que genera una pluja de flors, un gest de vida, memòria i continuïtat.

Este trabajo es un homenaje al amigo y colaborador Joan Romani (Scaramuix, dibujante, escultor y pintor, 1956 – 2025).

Esta intervención nace como un homenaje sincero a su creatividad, a su mirada y a su implicación fundamental en trabajos anteriores.

Ícaro (su última obra, de 2019), símbolo del deseo de volar, del impulso creativo y del riesgo, vuelve a alzarse, ahora transformado: ya no cae, sino que genera una lluvia de flores, un gesto de vida, memoria y continuidad.

This piece is a tribute to our friend and collaborator Joan Romani (Scaramuix; draughtsman, sculptor and painter, 1956 – 2025).

This intervention was born as a sincere homage to his creativity, his vision and his vital contribution to previous projects.

Icarus (his final work, from 2019) is a symbol of the desire to fly, of creative impulse, and of risk. It takes flight once again here, transformed: he no longer falls but generates a rain of flowers – a gesture of life, memory and continuity.

Autoria: Rosa Ferrer Massó

Amb la col·laboració d'Esmeralda Cortijo Sanz,
Ramon Ferrer Cortijo i Fabià Lourenço Ferrer

55 Torre Gironella

“UN INDRET DEL MÓN PER A LA PAU”

La pluja de flors construeix un indret del món imaginat; carrers alegres, façanes plenes de color, cobertes i transformades per les flors que han caigut de les ales d'Ícar. Les flors deixen de ser només ornament per convertir-se en llenguatge, en empremta del que ha succeït. L'obra proposa un recorregut emocional que parla de pèrdua i homenatge, i també de bellesa, esperança i renaixement per a un món en pau.

La lluvia de flores construye un rincón del mundo imaginado; calles alegres, fachadas llenas de color, cubiertas y transformadas por las flores que han caído de las alas de Ícaro. Las flores dejan de ser solo un ornamento para convertirse en lenguaje, en huella de lo que ha sucedido. La obra propone un recorrido emocional que habla de pérdida y homenaje, y también de belleza, esperanza y renacimiento para un mundo en paz.

Pluja de flors creates an imagined corner in the world: cheerful streets and façades bursting with colour, covered and transformed by the flowers that have fallen from Icarus's wings. Here, flowers cease to be mere ornament and become language – an imprint of what came before. The work offers an emotional journey that speaks of loss and tribute, but also of beauty, hope, and rebirth for a world at peace.

Autoria: Rosa Ferrer Massó

Amb la col·laboració de Dudu Arnalot, Gemma Raurell i Lola Sandoval

55 Torre Gironella

“ZOM.ZOM ECOS DEL COSMOS”

Aquest bell zome s'ha dibuixat seguint els patrons que la geometria sagrada ha codificat. Observant el món que ens envolta, el cosmos, aquella unitat fragmentada i ordenada que és la natura. Tots els espais humans construïts amb aquests patrons són llocs especials que, metafòricament, se situen en el camí del coneixement, de tornada a la unitat.

Este bello zome se ha diseñado siguiendo los patrones que la geometría sagrada ha codificado. Observando el mundo que nos rodea, el cosmos, esa unidad fragmentada y ordenada que es la naturaleza. Todos los espacios humanos contruidos con estos patrones son lugares especiales que, metafóricamente, se sitúan en el camino del conocimiento, de regreso a la unidad.

This striking Zome is designed following the patterns of sacred geometry. It invites us to observe the world around us and the cosmos – that fragmented yet ordered unity we call nature. Human spaces built with these patterns become special places that metaphorically lie on the path to knowledge and the journey back to unity.

Corinman

56 Passeig Arqueològic – mirador

“AIGUA, FONT DE VIDA”

El projecte consta d'una font suspesa en l'aire de la qual surten flors, que simulen l'aigua, i que cauen formant un llac, vorejat de flors de tots colors.

El proyecto consiste en una fuente suspendida en el aire de la que brotan flores, simulando el agua, y que caen para formar un lago rodeado de flores de todos los colores.

The project features a fountain suspended in the air from which flowers emerge, mimicking the flow of water. They spill downward to form a lake, bordered by flowers of every colour.

Grup Pitiminís

Responsable: Marta Danés

Amb la col·laboració de Isa, Neus i Montse Danés, Marta Roca, Laura i Maria Desoi, Fernanda Rocamora, Ariadna i Pau Carreras i Goyi Atencia

57 Plaça dels Jurats

“TAULA FLORAL”

El passeig Arqueològic és un espai d'estada configurat per l'arbrat, la font i la bassa, i els murs i les escales que salven els diferents nivells de les terrasses. La taula proposada dialoga amb l'espai i explica que el jardí, en el moment de la seva màxima esplendor, era un lloc de trobada, reunió i gaudi. La taula quedarà parada amb rams florals, que la presidiran, com si es tractés d'un casament que celebra la primavera.

El paseo Arqueológico es un espacio de estancia configurado por el arbolado, la fuente y el estanque, así como por los muros y las escaleras que salvan los diferentes niveles de las terrazas. La mesa propuesta dialoga con el espacio y explica que el jardín, en el momento de su máximo esplendor, era un lugar de encuentro, reunión y disfrute. La mesa quedará dispuesta con ramos florales que la presidirán, como si se tratara de una boda que celebra la primavera.

The Passeig Arqueològic is a place to linger, shaped by its trees, fountains and ponds, and the stone walls and steps that span its terraced levels. This floral table creates a dialogue with the space, recalling a time when the garden, in its greatest splendour, was a place of meeting and celebration. The table is set with floral bouquets as if for a wedding celebrating the arrival of spring.

Alex Abad, Hayam Abouyaala, Mariane Ahumada, Hawa Balde, Maria Belmonte, Clàudia Beltrán, Anna Bigas, Joana Casellas, Abril Cid, Marta Cordero, Iman Dahman, Brittany Díaz, Mar Fuster, Txell Gifreu, Dana Gil, Fatumata Keita, Abril Jiménez, Aura Masoliver, Laia Menchón, Sílvia Mir, Anna Parés, Jana Pineda, Sheila Soler, Martí Viaplana, Ada Vilademat, Lidia Vilagran; tutors: Xevi Moliner, Guillem Moliner i Marta Puig

Escola d'Art d'Olot

58 Passeig Arqueològic – bassa

“UNA FONT DE VIDA”

L'aigua potable és essencial per a la vida i la salut. La instal·lació mostra que la proximitat d'aigua potable afavoreix la vegetació, mentre que la seva absència la debilita. Flors mediterrànies, art i ciència destaquen el valor de l'aigua potable de l'aixeta com a recurs segur, quotidià i sostenible, i conviden a fer-ne una gestió responsable, per garantir-hi l'accés en el present i en el futur.

El agua potable es esencial para la vida y la salud. La instalación muestra que la presencia de agua potable favorece la vegetación, mientras que su ausencia la debilita. Las flores mediterráneas, el arte y la ciencia ponen de relieve el valor del agua del grifo como recurso seguro, cotidiano y sostenible, y animan a una gestión responsable para garantizar el acceso tanto ahora como en el futuro.

Drinking water is essential for life and health. This installation illustrates how its presence nourishes vegetation, while its absence causes it to wither. Through a blend of Mediterranean flowers, art, and science, the project highlights the value of tap water as a safe, everyday, and sustainable resource. It invites us to manage water responsibly to ensure access for everyone, both now and in the future.

Càtedra ATL de l'Aigua Potable - LEQUIA – UdG

59 Passeig Arqueològic – font

“JARDÍ SUBMERGIT”

Aquest jardí es transforma en un fons marí imaginat, on les plantes arrelen sota l'aigua i els coralls floreixen. La força de l'arbre esdevé corrent marí, els peixos es transformen en flors i les bombolles ens recorden que la vida batega també sota la superfície. Un espai que ens convida a submergir-nos en l'entorn que ens envolta.

Este jardín se transforma en un fondo marino imaginado, donde las plantas arraigan bajo el agua y los corales florecen. La fuerza del árbol se convierte en corriente marina, los peces se transforman en flores y las burbujas nos recuerdan que la vida late también bajo la superficie. Un espacio que nos invita a sumergirnos en el entorno que nos rodea.

This garden transforms into an imagined seabed where plants take root beneath the water and corals bloom. The strength of the tree becomes an ocean current, fish are reimagined as flowers, and bubbles remind us that life also pulses beneath the surface. It is a space that invites us to immerse ourselves in the environment that surrounds us.

Gemma Suñer Oller i Clara Casas Noguer

60 Sarraïnes – arbre

“ALES DE LLIBERTAT”

Què és, per a tu, la llibertat? Què sents quan et deixes portar pel vent de la vida? Aquestes ales són un símbol de llibertat i bellesa. T'animem a situar-te en el centre. Inspira profundament i deixa que aquestes ales t'acompanyin, envoltant-te amb la seva energia. Fes-te una foto, comparteix-la i celebra la llibertat, la natura i la transformació.

¿Qué es para ti la libertad? ¿Qué sientes cuando te dejas llevar por el viento de la vida? Estas alas son un símbolo de libertad y belleza. Te animamos a que te sitúes en el centro. Respira profundamente y deja que estas alas te acompañen, envolviéndote en su energía. Hazte una foto, compártela y celebra la libertad, la naturaleza y la transformación.

What does freedom mean to you? How does it feel to let yourself be carried by the winds of life? These wings are a symbol of freedom and beauty. We invite you to take your place at the centre: breathe deeply and let their energy surround you. Capture the moment, share it, and help us celebrate freedom, nature and transformation.

Miriam Liébana, Ángeles Ortega i Berta Parera

61 Sarraïnes – paret

“LA DECADÈNCIA NO ÉS EL FINAL, ÉS LA LLAVOR”

Troncs ferits pel temps, escorça aspra i arrels profundes que semblen exhaustes. I, tanmateix, d'aquella fusta vella i silenciosa en broten les flors, tendres, brillants, plenes de vida. La decadència no és el final: és la llavor.

Troncos heridos por el tiempo, corteza áspera y raíces profundas que parecen exhaustas. Y, sin embargo, de esa madera vieja y silenciosa brotan sus flores, tiernas, brillantes, llenas de vida. La decadencia no es el final: es la semilla.

Tree trunks wounded by time – rough bark and deep roots that seem exhausted. And yet, from that old, silent wood, flowers spring forth: tender, bright, full of life. Decay is not the end; it is the seed.

Anna M. Figa, Margarita Pla i Carolina Rodríguez

“ESCENA D’ARXIU, MARILYN; 100 PRIMAVERES”

L'art viatja transversalment. Qui va ser una de les icones del cinema de la dècada dels cinquanta encara és recordada com a tal. Fa cent anys del seu naixement i encara és present. Captada pels focs i la fama, i alhora per les arts plàstiques. El seu rostre explota en color i contrasta en blanc i negre en la repetició dels retrats que configuren l'obra d'Andy Warhol.

El arte viaja transversalmente. Quien fue una de las iconas del cine de la década de los cincuenta aún es recordada como tal. Hace cien años de su nacimiento y sigue presente. Captada por los focos y la fama, y al mismo tiempo por las artes plásticas. Su rostro estalla en color y contrasta en blanco y negro en la repetición de los retratos que configuran la obra de Andy Warhol.

Art travels across boundaries. One of the great 1950s cinema icons is still remembered today; a century has passed since her birth, and her presence is still felt.

Captured by spotlights and fame, her image was transformed by the visual arts.

Here, her face explodes in colour, contrasting in black and white repetition that defined Andy Warhol's work.

Gina Julià Solés i Susanna Solés Estragó

“QUAN EL COLOR NEIX”

Recorregut cromàtic a través del tepidarium utilitzant els tres arcs com a suport narratiu. El blanc passa progressivament a una explosió de colors, evocant el pas del temps, la vitalitat i l'esclat de la natura en plena floració.

Recorrido cromático a través del tepidarium utilizando los tres arcos como soporte narrativo. El blanco pasa progresivamente a una explosión de colores, evocando el paso del tiempo, la vitalidad y el estallido de la naturaleza en plena floración.

A chromatic journey through the Tepidarium, using the three arches as a narrative frame. White progressively gives way to an explosion of colours, evoking the passage of time, vitality, and the burst of nature in full bloom.

Berta Palahí i Bosch, Irene Coll Risco i Anna Bohigas Vendrell

A l'edat mitjana, els gironins anaven als banys àrabs per relaxar-se i cuidar el cos. Es preparaven a l'apoditeri, entraven al caldari, o sala de vapor fogós, i acabaven el recorregut al frigidari, d'aigües fredes. Avui, les flors del tepidari, la sala del mig, evocuen el vapor i l'aigua tèbia, i, d'aquesta manera, retornen a les pedres la seva temperatura antiga i fan viure als visitants l'experiència original de l'espai.

En la Edad Media, los gerundenses acudían a los baños árabes para relajarse y cuidar el cuerpo. Se preparaban en el apodyterium, entraban en el caldarium, o sala de vapor ardiente, y finalizaban el recorrido en el frigidarium, de aguas frías. Hoy, las flores del tepidarium, la sala central, evocan el vapor y el agua templada y, de este modo, devuelven a las piedras su temperatura antigua y permiten a los visitantes revivir la experiencia original del espacio.

In medieval times, the people of Girona visited the Arab Baths to relax and care for their bodies. They prepared in the apodyterium, entered the caldarium (hot steam room), and concluded in the frigidarium (cold waters). Today, the flowers in the tepidarium – the central room – evoke the presence of steam and warm water, returning an ancient warmth to the stones and offering visitors a sense of the space's original purpose.

Laia de Quintana Vilà, Joaquim Rabaseda, Gemma Teixidó, Marta Teixidó, Lluís de Quintana, Alba Puig, Jaume Escatllar, Mireia Expósito, Mireia Rabaseda i Ariadna Rabaseda de Quintana

“A VOLAR! DEIXA'T PORTAR”

Una llum suau, inspirada en els globus aerostàtics, omplirà l'espai de tendresa i amor.

Una luz suave, inspirada en los globos aerostáticos, llenará el espacio de ternura y amor.

A soft light, inspired by hot-air balloons, fills the space with tenderness and love.

Olga i Cristina Mascort Subiranas, Roser Isern Sabrià, Concepció Pujol Márquez
i Cristina Rodríguez Wolters

62 Banyes àrabs

“FONT DE VIDA”

L'objectiu és expressar com és de transcendental el Sol perquè els éssers vius, simbolitzats amb les plantes, tinguin vida.

El objetivo es expresar lo trascendental que es el Sol para que los seres vivos, simbolizados por las plantas, puedan tener vida.

This installation expresses the vital importance of the sun for all living beings, here symbolised through the world of plants.

Rosa M. Canada Vidal i Anna Roura Navalón

62 Banyes àrabs

“BANYS DE FLORS”

Quan la vida és desordenada, caòtica i viscuda a correuita, res de millor que un bany de flors que ens arribi a l'ànima i la deixi de colors plens de llum.

Cuando la vida es un caos, está llena de prisas y se vive a toda velocidad, no hay nada mejor que un baño de flores que llegue al alma y la inunde de colores luminosos.

When life feels messy, chaotic, and rushed, there is nothing better than a bath of flowers – one that reaches the soul and leaves it bathed in colour and full of light.

Alba Casals, Mercè Ceder, Esther del Moral i Ricard Ibarra

62 Banyes àrabs

“DILATACIÓ D’UN INSTANT”

En aquest espai, el temps es materialitza en petites fragmentacions que ens conviden a reflexionar sobre cada percepció, moment i experiència que hem viscut. És el recordatori que el temps és efímer, com la vida mateixa. És una crida a viure cada moment.

En este espacio, el tiempo se materializa en pequeños fragmentos que nos invitan a reflexionar sobre cada percepción, cada momento y cada experiencia que hemos vivido. Es un recordatorio de que el tiempo es efímero, al igual que la vida misma. Es una llamada a vivir cada momento.

In this space, time materialises in small fragments that invite us to reflect on every perception, moment, and lived experience. It serves as a reminder that time is fleeting, much like life itself – a call to truly live every moment.

Lluc Vila Boix i Albert Santaló Capellà

63 Carrer de Ferran el Catòlic – pati

“GIRONA FLOREIX ALS APARADORS”

Passejar entre botigues i aparadors és com entrar en una història que s'escriu pas a pas. Els carrers plens de llum suau i reflexos, com si cada aparador fos una excusa per aturar-nos i observar-ne algun detall que passa desapercebut.

Un vestit que et fa somriure, unes sabates que et criden l'atenció, un color que et porta records, una olor que t'agradaria fer...

La bellesa no és en els objectes exposats, sinó en la manera com els vivim. I, així, entre carrers i botigues, entenc que estimar-te és això, perdre's sense presses i trobar en el més senzill una raó per habitar aquell indret una mica més.

Pasear entre tiendas y escaparates es como entrar en una historia que se escribe paso a paso. Las calles llenas de luz suave y reflejos, como si cada escaparate fuera una excusa para detenernos y observar algún detalle que pasa desapercibido.

Un vestido que te hace sonreír, unos zapatos que te llaman la atención, un color que te trae recuerdos, un olor que te gustaría hacer tuyo...

La belleza no está en los objetos expuestos, sino en la manera en que los vivimos. Y así, entre calles y tiendas, entiendo que quererte es esto: perderse sin prisas y encontrar en lo más sencillo una razón para habitar ese lugar un poco más.

Strolling among shops and their window displays is like stepping into a story written one step at a time. The streets are filled with soft light and reflections, as if every shop window were an invitation to stop and notice a detail that usually goes unseen.

A dress that makes you smile, shoes that catch your eye, a colour that brings back memories, a scent you would like to wear...

Beauty is not found in the objects on display, but in the way we experience them. And so, moving between streets and shops, I realise that loving you is just this: getting lost without rushing, and finding in the simplest thing a reason to stay a little longer.

Mariona Hereu, Susana Estiarte, Mercè Pueo, Eva Hereu, Erika del Àguila, Tünde Gergely, Míriam Roca i Anna Vigas

64 Església de Sant Lluc – Manaes

“LA VAIXELLA DE LES FLORS”

Intervenció artística i sostenible en una paret vertical de pedra transformada en una obra artística que fusiona elements de la natura i la ceràmica tradicional de la Bisbal. En aquest mur es fomenta la col·laboració entre els alumnes de diferents especialitats, per donar visibilitat al talent jove i destacar el valor de la ceràmica, la jardineria i l'art floral.

Una intervención artística y sostenible en un muro vertical de piedra, transformado en una obra de arte que fusiona elementos de la naturaleza con la cerámica tradicional de La Bisbal. Este muro fomenta la colaboración entre estudiantes de diferentes especialidades, con el objetivo de dar visibilidad al talento joven y poner de relieve el valor de la cerámica, la jardinería y el arte floral.

An artistic and sustainable intervention on a vertical stone wall, transformed into a work of art that fuses nature and traditional ceramics from La Bisbal. This installation fosters collaboration among students of different specialities, showcasing young talent while highlighting the values of ceramics, gardening and floral art.

INS La Bisbal d'Empordà
CFGM Arts plàstiques i disseny en ceràmica artística-terrisseria
CFGM Jardineria i floristeria
CFGS Arts plàstiques i disseny en art floral

65 Carrer de Ferran el Catòlic

“GOIG A LLAOR DEL BISBE I MÀRTIR SANT NARCÍS”

*Puix sou llum que mai s'apaga, oh Narcís, sant gloriós,
protegiu la nostra paga, sigueu guia amorós.
Girona us té per tresor, patró ferm en tot dolor;
quan la pesta fou vençuda, vostra fe fou gran favor.
Puix sou llum que mai s'apaga, oh Narcís, sant gloriós,
protegiu la nostra paga, sigueu guia amorós.
Doneu pau al nostre cor, fe i gràcia al nostre jorn.*

*Pues sois luz que nunca se apaga, oh Narciso, santo glorioso,
protegéis nuestra ciudad, sed guía amoroso.
Girona os tiene por tesoro, patrón firme en todo dolor;
cuando la peste fue vencida, vuestra fe fue gran favor.
Pues sois luz que nunca se apaga, oh Narciso, santo glorioso,
protegéis nuestra ciudad, sed guía amoroso.
Dad paz a nuestro corazón, fe y gracia a nuestro día.*

*Since you are a light that never fades, oh Narcissus, glorious saint,
protect our livelihood, be our loving guide.
Girona holds you as treasure, steadfast patron in every sorrow;
when the plague was overcome, your faith was a great favour.
Since you are a light that never fades, oh Narcissus, glorious saint,
protect our livelihood, be a loving guide.
Grant peace to our hearts, faith and grace to our day.*

Maria Rosa Corredor, Olga Brea, Mercè Brea, Maria Rosa Rubio, Neus Pons, Kati Bota, Carmen i Joana Albareda, Carme Bussó, Mercè Cla, Josep Méndez, Anna Munné, Anna Parera, Núria Vilajeliu i Teresa Tomàs

“PROJECTE LLI I COTÓ”

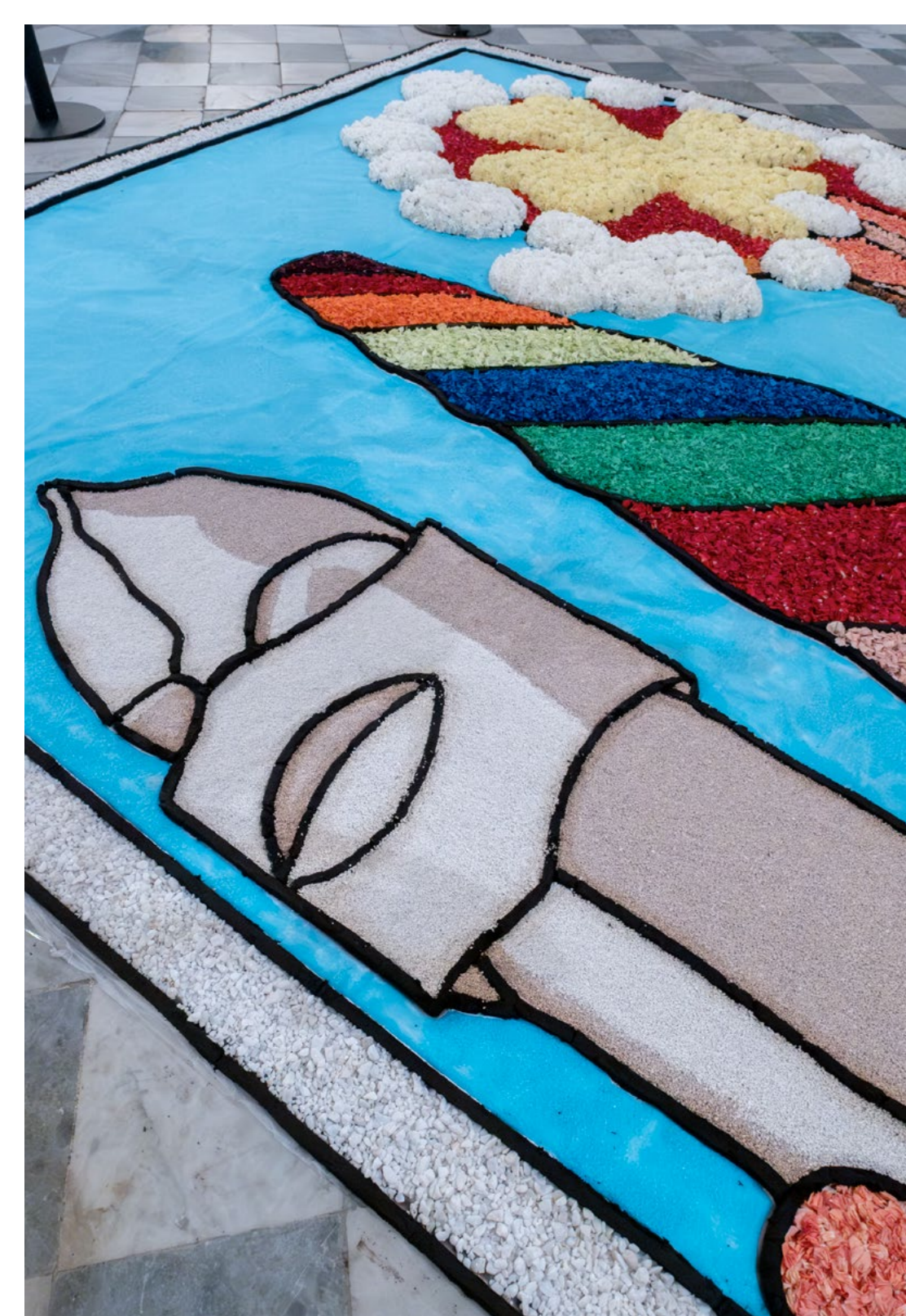
Projecte en què alumnat d'arreu d'Europa reinterpreta, utilitzant les eines del disseny digital i la impressió 3D, els elements simbòlics del modernisme de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch. Serigrafiat extret de les estances de la casa Coll i Regàs de Mataró. Tutelats per tècnics de la Federació Catalana de Catijaires, hem tingut l'oportunitat de conèixer l'art català de fer catifes.

Proyecto en el que alumnado de toda Europa reinterpreta, utilizando las herramientas del diseño digital y la impresión 3D, los elementos simbólicos del modernismo del arquitecto Josep Puig i Cadafalch. Serigrafía extraída de las estancias de la casa Coll i Regàs de Mataró. Tutelados por técnicos de la Federación Catalana de Alfombristas, hemos tenido la oportunidad de conocer el arte catalán de hacer alfombras.

Students from across Europe reinterpret the symbolic elements of Josep Puig i Cadafalch's Modernisme using digital design and 3D printing. The project features silkscreen prints inspired by Mataró's Casa Coll i Regàs. Under the mentorship of the Catalan Federation of Flower Carpet-Makers, students also had the chance to learn the traditional art of making floral carpets.

Alumnat de l'Institut Escola Àngela Bransuela de Mataró i de la Betül Can Anadolu Lisesi d'Ankara, Turquia

“GAUDÍ: TOCANT EL CEL”

El 2026 commemorem els 100 anys de la mort d'Antoni Gaudí, i els catifaires catalans li dediquem aquest projecte, que defensa la mateixa visió que tenia ell de l'arquitectura, com una manifestació de bellesa artística i espiritual, tal com es palesa en moltes de les seves obres, especialment a la Sagrada Família.

La Unesco va inscriure bona part dels seus edificis com a patrimoni de la humanitat. I la Federació Catalana de Catifaires també arribarà a un punt alt de la seva història (tocarà el cel) quan, a finals del 2026, l'art efímer de fer catifes de flors sigui declarat patrimoni cultural immaterial per la Unesco.

En 2026 conmemoramos los 100 años de la muerte de Antoni Gaudí, y los alfombristas catalanes le dedicamos este proyecto, que defiende la misma visión que él tenía de la arquitectura, como una manifestación de belleza artística y espiritual, tal como se pone de manifiesto en muchas de sus obras, especialmente en la Sagrada Familia.

La UNESCO inscribió buena parte de sus edificios como patrimonio de la humanidad. Y la Federación Catalana de Alfombristas también alcanzará un punto culminante de su historia (tocará el cielo) cuando, a finales de 2026, el arte efímero de hacer alfombras de flores sea declarado patrimonio cultural inmaterial por la UNESCO.

In 2026, we commemorate the centenary of Antoni Gaudí's passing. The Catalan flower carpet-makers dedicate this project to his vision of architecture as a manifestation of spiritual beauty – a philosophy immortalised in the Sagrada Família.

As many of his works are UNESCO World Heritage Sites, the Catalan Federation of Flower Carpet-Makers will reach its own "high point" (touching the sky) at the end of 2026, when the ephemeral art of flower carpets is set to be declared UNESCO Intangible Cultural Heritage.

Membres de la Federació Catalana d'Entitats Catifaires de Catalunya

66 *Basilica de Sant Feliu*

“ESCALA DE SOL I COLORS”

Un riu de berbenes vesteix l'escalinata com una festa que anuncia el solstici. Els colors esclaten, la llum baixa i puja, i la natura dialoga amb la pedra per celebrar la vida que reneix.

Un río de verbena viste la escalera como una fiesta que anuncia el solsticio. Los colores brotan, la luz fluye y refluye, y la naturaleza dialoga con la piedra para celebrar la vida renacida.

A river of verbena dresses the stairway like a celebration heralding the solstice. Colours burst forth, the light rises and falls, and nature dialogues with stone to celebrate life reborn.

Maria Rosa Corredor, Olga Brea, Mercè Brea, Maria Rosa Rubio, Neus Pons, Kati Bota, Carmen i Joana Albareda, Carme Bussó, Mercè Cla, Josep Méndez, Anna Munné, Anna Parera, Núria Vilajeliu i Teresa Tomàs

67 *Basilica de Sant Feliu – escalinata lateral (nord)*

“TANTS CAPS, TANTS BARRETS”

La diversitat de mirades i experiències dona forma a una realitat compartida. Les figures, amb caps de flors seques, evocuen els camins viscuts, mentre que els barrets simbolitzen identitats i pensaments. A la base, les flors naturals aporten vida i recorden que, com a comunitat, podem créixer junts amb respecte, aprenentatge i convivència.

La diversidad de miradas y experiencias da forma a una realidad compartida. Las figuras, con cabezas de flores secas, evocan los caminos vividos, mientras que los sombreros simbolizan identidades y pensamientos. En la base, las flores naturales aportan vida y recuerdan que, como comunidad, podemos crecer juntos con respeto, aprendizaje y convivencia.

The diversity of perspectives and experiences shapes a shared reality. Figures with heads of dried flowers evoke paths already travelled, while their hats symbolise unique identities and thoughts. At the base, fresh flowers bring life – a reminder that, as a community, we grow together through respect, learning, and coexistence.

Joves i professionals del projecte PIL 16-20

68 Carrer de Trasfigures

“FOCS D'ARTIFICI”

Al llarg de les escales es disposen formes orgàniques que contrasten amb la rigidesa de l'arquitectura. Aquestes estructures, semblants a plantes o escultures, es caracteritzen per tiges llargues i corbes que s'elevan i s'inclinen en diferents direccions, acabades en volums esfèrics i texturitzats. El seu disseny introdueix un llenguatge contemporani i gairebé surrealista dins d'un entorn tradicional.

A lo largo de las escaleras se disponen formas orgánicas que contrastan con la rigidez de la arquitectura. Estas estructuras, semejantes a plantas o esculturas, se caracterizan por tallos largos y curvos que se elevan y se inclinan en distintas direcciones, rematados en volúmenes esféricos y texturizados. Su diseño introduce un lenguaje contemporáneo y casi surrealista dentro de un entorno tradicional.

Organic shapes are arranged along the steps to contrast with the rigidity of the architecture. These structures, resembling plants or sculptures, are characterised by long, curving stems that rise and tilt in different directions, ending in textured, spherical volumes. Their design introduces a contemporary, almost surreal language into this traditional setting.

Vicenç Sencianes Camacho i Juanjo Sencianes Camacho i Virginia Pascual Tome

69 Basílica de Sant Feliu – escalinata principal

“LA LLEONA ÉS COQUETONA”

En edicions anteriors m'he adonat que la lleona resta una mica sola i trista, sense participar en la festa de les flors. I vaig pensar: “això s'ha de solucionar”. A ella li agraden les roses i a mi m'agrada fer ganxet. Ella vol lluir, coqueta, i per això li he fet una capa per lluir pel Temps de Flors.

En ediciones anteriores me di cuenta de que la leona se sentía un poco sola y triste, ya que no participaba en el Festival de las Flores. Y pensé: «Hay que solucionar esto». A ella le gustan las rosas y a mí me encanta tejer a ganchillo. Como es tan coqueta y le gusta lucirse, le he hecho una capa para que se la ponga en el Festival de las Flores.

In previous years, I noticed the lioness was left a little lonely and sad, left out of the flower festival. And I thought: “this needs to be fixed”. She loves roses and I love to crochet. She wants to look her best, so I have made her a cape to wear during Temps de Flors.

Encarnación de Frutos Barahona, Joaquim Francesc Ferrer Surroca

70 La Lleona de Girona

“ENTREFILS”

Entrefils explora el pont com un espai de transició suspès, teixit per una trama de fils que redefineix la percepció del pas. El visitant travessa un llindar difús, entre transparència i opacitat. Al centre, les flors emergeixen i es fonen amb els fils, generant un diàleg efímer entre aigua, llum i matèria.

Entrefils explora el puente como un espacio de transición suspendido, tejido por una trama de hilos que redefine la percepción del paso. El visitante atraviesa un umbral difuso, entre transparencia y opacidad. En el centro, las flores emergen y se funden con los hilos, generando un diálogo efímero entre agua, luz y materia.

Entrefils explores the bridge as a suspended space of transition, woven from a web of threads that redefines the experience of passage. Visitors move through a hazy threshold between transparency and opacity. At the centre, flowers emerge and merge with the threads, creating an ephemeral dialogue between water, light and matter.

PMFL Arquitectura: Arià Pla i Coll, Eudald Bosch Carreiras i Joan Salavedra Rovira

71 Pont de Sant Feliu

“FLORS ENTRE LLIBRES”

Una combinació de flors i plantes naturals s'envoltarà de llibres i les seves formes especials.

Una combinación de flores y plantas naturales estará rodeada de libros y sus formas particulares.

An arrangement of fresh flowers and plants, artfully entwined with books and their unique forms.

Nieves Tarragó Ruiz de la Fuente

72 Edifici Díaz Tarragó

“EL JARDÍ DELS SENTITS”

El jardí dels cinc sentits és un espai viu i harmoniós, dissenyat amb la voluntat que el visitant gaudeixi d'una experiència interactiva i, al mateix temps, didàctica.

Es basa en un itinerari circular on es recorreran progressivament les diferents zones temàtiques destinades a cadascun dels sentits. Les espècies vegetals i els materials tindran un paper fonamental com a elements immersius.

El jardí dels cinc sentits es un espacio vivo y armonioso, diseñado con la voluntad de que el visitante disfrute de una experiencia interactiva y, al mismo tiempo, didáctica.

Se basa en un itinerario circular en el que se recorrerán progresivamente las diferentes zonas temáticas destinadas a cada uno de los sentidos. Las especies vegetales y materiales tendrán un papel fundamental como elementos inmersivos.

El jardí dels sentits is a vibrant and harmonious space designed to offer visitors an experience that is both interactive and educational. It follows a circular route through themed areas dedicated to each of the five senses, where plant species and natural materials serve as immersive elements.

Alumnat del cicle mitjà de Jardineria i Floristeria de l'Institut Salvador Espriu de Salt

73 Jardí de l'Àngel

“MONUMENT A LA VIDA”

Un jardí de colors per donar vida a la creu. Abracem el món i contemplem la meravella de la natura. Flors i cintes per simbolitzar el cel i mostrar l'harmonia de la vida.

Un jardín de colores para dar vida a la cruz. Abrazamos el mundo y contemplamos las maravillas de la naturaleza. Flores y cintas que simbolizan el cielo y muestran la armonía de la vida.

A garden of colour to bring life to the cross. We embrace the world and contemplate the marvel of nature – a harmony of life expressed through flowers and ribbons that reach towards the heavens.

Voluntaris de les confraries de Setmana Santa de Girona

74 Creu de Terme – Sant Pere de Galligants

“BALL DE PRIMAVERA”

Quan la vida és desordenada, caòtica i viscuda a correuita, res de millor que un bany de flors que ens arribi a l'ànima i la deixi de colors plens de llum.

Cuando la vida es un caos, está llena de prisas y se vive a toda velocidad, no hay nada mejor que un baño de flores que llegue al alma y la inunde de colores luminosos.

When life is messy, chaotic, and rushed, there is nothing better than a bath of flowers – one that reaches the soul and leaves it bathed in colour and light.

DADAflor i Institut Les Salines

75 Placeta de Maria Laffitte

“UN MÓN MÀGIC”

Un món màgic és aquell lloc de naturalesa fantàstica, personatges de conte, criatures meravelloses i llocs místics on la màgia és quotidiana i coexisteix amb la nostra ment si gaudim del món sense “peròs” ni “qués”. Simplement és màgia.

Un mundo mágico es aquel lugar de naturaleza fantástica, con personajes de cuento, criaturas maravillosas y espacios místicos donde la magia es cotidiana y coexiste con nuestra mente si disfrutamos del mundo sin “peros” ni “qués”. Simplemente es magia.

A magical world is a fantastical realm filled with fairy-tale characters, mystical creatures, and enchanting places. Here, the extraordinary is ordinary – coexisting wherever the mind explores without limits. It is, quite simply, pure magic.

Àfrica Mariscal Muñoz

76 Monestir de Sant Pere de Galligants – exterior absis

“STOP fauna exòtica als rius!”

La Sorellona i l'Ajuntament de Girona gestionen conjuntament aquesta petita bassa com a reservori de biodiversitat aquàtica urbana. Actualment, la proliferació d'espècies exòtiques als nostres rius i basses és la principal causa de regressió de les espècies autòctones.

La Sorellona y el Ayuntamiento de Girona gestionan conjuntamente este pequeño estanque como un reservorio de biodiversidad acuática urbana. En la actualidad, la proliferación de especies exóticas en nuestros ríos y estanques es la principal causa del declive de las especies autóctonas.

La Sorellona and Girona City Council jointly manage this small pond as an urban reservoir for aquatic biodiversity. Currently, the proliferation of exotic invasive species in our rivers and ponds is the leading cause of decline in our native wildlife.

Iago Pérez, Jesús Ríos, Eudald Vicens, Guillem Saguer, Joan Gil, Laura Guirado, Oriol Bonfill, Joan Pérez, Kevin Sánchez i Quim Pou

77 Plaça de Narcís Figueras – font

“CEL·LES VIVES: HORTS, FLORS I POL·LINTZADORS”

Volem recrear un hort primaveral mediterrani amb cultius de temporada, flors i plantes aromàtiques autòctones, disposats en bancals que, vistos des d'un punt elevat, adopten la forma d'un rusc d'abelles. Les abelles en són les protagonistes, però també altres pol·linitzadors sovint desconeguts, presents en refugis de biodiversitat.

Queremos recrear un jardín mediterráneo primaveral con cultivos de temporada, flores autóctonas y plantas aromáticas, dispuestas en parterres elevados que, vistos desde un punto elevado, adoptan la forma de una colmena. Las abejas son las protagonistas, pero también lo son otros polinizadores que suelen pasar desapercibidos y que se encuentran en los refugios de biodiversidad.

Our aim is to recreate a Mediterranean spring garden featuring seasonal crops, flowers, and native aromatic plants. Arranged in beds that – when seen from above – form the shape of a honeycomb, the installation highlights bees as the protagonists. It also honours other often-overlooked pollinators that find refuge within biodiversity shelters.

Genís Rovira i Iris Comas, amb la col·laboració de PlantaBo

78 Plaça de Narcís Figueras

“FANTASIA A LA VALL”

Ens imaginem una massa boscosa feta de flors fantàstiques que, en realitat, no ho són. Són fulles de palmera washingtonia caigudes en una tramuntanada. El clima s'ha tornat molt boig i no es pot estar de fer excessos. Fins i tot la tramuntana és imprevisible.

Escampades per terra per tot el jardí, la seva imatge és fascinant, acostumats com estem a veure-les tan enlaire, molt més petites... Són difícils de descriure, no s'assemblen a res del que veiem cada dia. Són com dues mans entrelaçades que abracen el tronc, però, quan són a terra, perden la seva funció i guanyen una nova estètica.

Els hem volgut donar una segona vida i, posant-les de cap per avall, les hem fet creadores d'imatges màgiques i fantàstiques.

Les puntes grosses i acolorides les acompanyen per lluir un xic de color i textura.

Les mans de les puntaires han creat, un any més, la màgia al claustre del monestir.

Imaginamos una masa boscosa hecha de flores fantásticas que, en realidad, no lo son. Son hojas de palmera washingtonia caídas tras una tramontana. El clima se ha vuelto muy loco y no puede evitar los excesos. Incluso la tramontana es imprevisible.

Esparcidas por el suelo por todo el jardín, su imagen es fascinante, acostumbrados como estamos a verlas tan arriba, mucho más pequeñas... Son difíciles de describir, no se parecen a nada de lo que vemos cada día. Son como dos manos entrelazadas que abrazan el tronco, pero, cuando están en el suelo, pierden su función y ganan una nueva estética.

Hemos querido darles una segunda vida y, colocándolas boca abajo, las hemos convertido en creadoras de imágenes mágicas y fantásticas.

Las puntas grandes y coloridas las acompañan para lucir un toque de color y textura.

Las manos de las encajeras han creado, un año más, la magia en el claustro del monasterio.

We imagine a wild, wooded mass made of fantastical blooms – flowers that aren't flowers at all, but Washingtonia palm leaves brought down by a Tramontane gale. They are artifacts of a climate grown unpredictable and extreme.

Scattered across the garden floor, their scale is fascinating; we are used to seeing them high above, appearing small and distant. Now, they lie before us like two intertwined hands. By turning them upside down, we give them a second life, transforming them into creators of a magical landscape. Accompanying them, large and vibrant lacework adds a touch of intricate colour and texture. Once again, the lacemakers' hands have brought magic to the monastery cloister.

Puntaires de Girona, Escola d'Art Llotja de Barcelona, Institut Escola Tèxtil Canet de Mar

79 Monestir de Sant Daniel

“REAPROFITEM LA PRIMAVERA!”

Instal·lació creada amb materials reciclats que omple de color el Centre Cívic i reivindica aquest equipament de proximitat com un espai de trobada, on veïns i veïnes ens relacionem, compartim experiències i enfortim el sentiment de comunitat.

Instalación creada con materiales reciclados que llena de color el Centro Cívico y reivindica este equipamiento de proximidad como un espacio de encuentro, donde vecinos y vecinas nos relacionamos, compartimos experiencias y fortalecemos el sentimiento de comunidad.

Created from recycled materials, this installation fills the Civic Centre with colour. It celebrates this local space as a vibrant meeting point where neighbours gather, share experiences, and strengthen their sense of community.

Col·lectiu de Dones La Cata

80 Centre Cívic Pont Major

“TEIXITS DEL MÓN”

Presentem un projecte en què, a través de la costura i l'artesanía, s'han compartit vivències, s'han generat complicitats i s'ha creat un espai segur i de progrés per a les dones del barri.

Presentamos un proyecto en el que, a través de la costura y la artesanía, se han compartido vivencias, se han generado complicidades y se ha creado un espacio seguro y de progreso para las mujeres del barrio.

This project brings together sewing and craftsmanship to share lived experiences and foster collaboration. It provides a supportive space for the women of the neighbourhood to grow and create together.

Xarxa de Dones del Món del Pont Major

80 Centre Cívic Pont Major

“TRAMANT GIRONA”

Aquest projecte vol donar a conèixer la bioconstrucció i l'arquitectura tradicional. Amb fusta i fibres vegetals entramades, s'ha creat un espai compartit, saludable i sostenible, que convida a la relació social i al treball col·laboratiu.

Este proyecto tiene como objetivo promover la bioconstrucción y la arquitectura tradicional. Mediante el uso de madera y fibras vegetales trenzadas, se ha creado un espacio compartido, saludable y sostenible que fomenta la interacción social y el trabajo colaborativo.

This project celebrates the beauty of bioconstruction and traditional architecture. Using timber and woven plant fibres we have created a healthy, sustainable shared space that invites visitors to connect and collaborate.

Orígens, escola taller de bioconstrucció i alumnes de centres educatius del barri de Pont Major

81 Espai annex del pavelló poliesportiu Pont Major

“CICLE DE L'AIGUA, CICLE DE LA VIDA”

Aquesta proposta pretén reflexionar sobre la importància del bé comú de l'aigua i sobre com el seu cicle fa possible la vida. Una vida que es mostra, tant en el fons marí i la resta de la natura com en el nostre veïnatge, amb una diversitat i una riquesa de les quals cal tenir cura i que cal saber mantenir.

És un clam a la reflexió col·lectiva per entendre l'aigua com un bé comú bàsic per a la vida dels ecosistemes i de les persones, per valorar alhora la diversitat dels ecosistemes i del nostre veïnatge, i per tenir una mirada inclusiva i respectuosa.

És una proposta d'intervenció amb la comunitat per teixir i enfortir els llaços de solidaritat a fi de caminar cap a la justícia de l'aigua a escala global.

Esta propuesta pretende reflexionar sobre la importancia del bien común del agua y sobre cómo su ciclo hace posible la vida.

Una vida que se manifiesta tanto en el fondo marino y el resto de la naturaleza como en nuestro vecindario, con una diversidad y una riqueza de las que es necesario cuidar y que debemos saber preservar.

Es un llamamiento a la reflexión colectiva para entender el agua como un bien común básico para la vida de los ecosistemas y de las personas, para valorar al mismo tiempo la diversidad de los ecosistemas y de nuestro vecindario, y para adoptar una mirada inclusiva y respetuosa.

Es una propuesta de intervención con la comunidad para tejer y fortalecer los lazos de solidaridad con el fin de avanzar hacia la justicia del agua a escala global.

This installation reflects on water as a shared essential good, following its journey as a source of all life.

From the depths of the seabed to the heart of our own community, water sustains a rich diversity that we must cherish and protect.

It is a call for collective reflection – to value our ecosystems and our neighbours through a lens of respect and inclusion.

This community project seeks to weave stronger bonds of solidarity as we move together toward global water justice.

El grup Espai de les Dones, joves del Centre de Noves Oportunitats de la Fundació OSCOBE-INTERMÈDIA, joves del Centre d'Acollida OIKIA i la FAVIBC, amb la participació de diferents entitats i serveis de l'Esquerra del Ter
Fotografies d'Irene Bolea, Ivan Gómez i Ignasi Díez

“EL ROSERAR VIU!”

D'ençà de la plantació als parterres dels jardins de la Devesa, pel Temps de Flors 2022, d'una col·lecció de rosers de varietats botàniques antigues, Girona disposa d'un nou conjunt botànic que enriqueix el patrimoni vegetal de la ciutat i els entorns.

Fent honor a la denominació popular de “la Rosaleda”, el projecte, que va néixer com a restitució dels rosers que hi devia haver en els inicis dels jardins històrics de la Devesa, a la segona meitat del segle XIX i principis del XX, vol tenir un recorregut de futur.

Desde que se plantó una colección de variedades antiguas de rosas botánicas en los parterres de los Jardines de la Devesa con motivo del Flower Time 2022, Girona cuenta con un nuevo conjunto botánico que enriquece el patrimonio vegetal de la ciudad y sus alrededores. Haciendo honor al nombre popular de «la Rosaleda», el proyecto, concebido como una restauración de los rosales que debieron existir en los primeros tiempos de los históricos Jardines de la Devesa, en la segunda mitad del siglo XIX y principios del XX, pretende tener una trayectoria de futuro.

Since the planting of a heritage collection of botanical rose for Temps de Flors 2022, Girona has enjoyed a new botanical ensemble that enriches the city's green landscape.

Honouring the popular name “La Rosaleda”, this project looks toward the future by recreating the roses that once bloomed here during the early days of the historical Devesa gardens in the late 19th and the early 20th centuries.

Associació de Veïns Devesa-Güell i Associació Floral Girona

“VAIXELL DE LA COOPERACIÓ”

El vaixell de paper simbolitza el viatge col·lectiu i el treball conjunt de la Fundació Ramon Noguera en els seus seixanta anys. Com en l'origami, cada plec demana cura i confiança per construir una forma amb sentit. Aquest camí compartit s'enllaça amb l'art floral, per aportar moviment i recordar que cada persona té un valor únic.

El barquito de papel simboliza el recorrido colectivo y el trabajo colaborativo de la Fundación Ramon Noguera a lo largo de sus sesenta años. Al igual que en el origami, cada pliegue requiere cuidado y confianza para crear una forma con sentido. Este camino compartido se entrelaza con el arte del arreglo floral para aportar movimiento y recordarnos que cada persona tiene un valor único.

The paper boat symbolises the collective journey and work of the Ramon Noguera Foundation over the last 60 years. Much like origami, every fold requires care and trust to create a meaningful form. This shared path is intertwined with floral art to bring movement and remind us of the unique value within every individual.

Equip de la Fundació Ramon Noguera
Amb la col·laboració de Mariona Quera i Mònica Vilà

“ARRELS I BROTS”

*El temps és una història compartida: la bellesa neix quan unim la saviesa del present i l'esperança del futur.
Aquest muntatge és el resultat creatiu d'un esforç compartit que reflexiona sobre el vincle intergeneracional i alhora el celebra.*

*El tiempo es una historia compartida: la belleza nace cuando unimos la sabiduría del presente y la esperanza del futuro.
Este montaje es el resultado creativo de un esfuerzo compartido que reflexiona sobre el vínculo intergeneracional y, al mismo tiempo, lo celebra.*

*Time is a shared story: beauty is born when we unite the wisdom of the present and the hope for the future.
This installation is the fruit of a collective effort that reflects on and celebrates the bond between generations.*

Residència per a la Gent Gran Puig d'en Roca

85 Avinguda de Ramon Folc

“EL MÓN VIU”

*Aquest projecte representa una llavor gegant, elaborada amb materials que desprenen naturalesa i, al mateix temps, màgia, per simbolitzar una llavor en el moment en què s'obre per donar pas a la vida. Apareixen plantes que pugen i s'enfilen, que representen la força i la perseverança en el creixement. En el centre, el cor de la llavor, la qual respira i creix, simbolitzant la vitalitat i el canvi.
Vol ser un homenatge a la vida, a l'esperança i a la força interior que tots tenim per fer créixer els somnis i les idees.*

*Este proyecto representa una semilla gigante, elaborada con materiales que desprenden naturaleza y, al mismo tiempo, magia, para simbolizar una semilla en el momento en que se abre para dar paso a la vida. Aparecen plantas que crecen y trepan, que representan la fuerza y la perseverancia en el crecimiento. En el centro, el corazón de la semilla, que respira y crece, simbolizando la vitalidad y el cambio.
Quiere ser un homenaje a la vida, a la esperanza y a la fuerza interior que todos tenemos para hacer crecer los sueños y las ideas.*

*This project represents a giant seed crafted from materials that evoke both nature and magic. It symbolises the moment a seed opens to give way to life, with climbing plants representing the strength and perseverance in growth. At its core lies the heart of the seed – breathing, growing, and embodying vitality and change.
It is a tribute to life, hope, and the inner strength we all carry to make our dreams grow.*

Escola d'Educació Especial Joan Riu

85 Avinguda de Ramon Folc

“MIRADES”

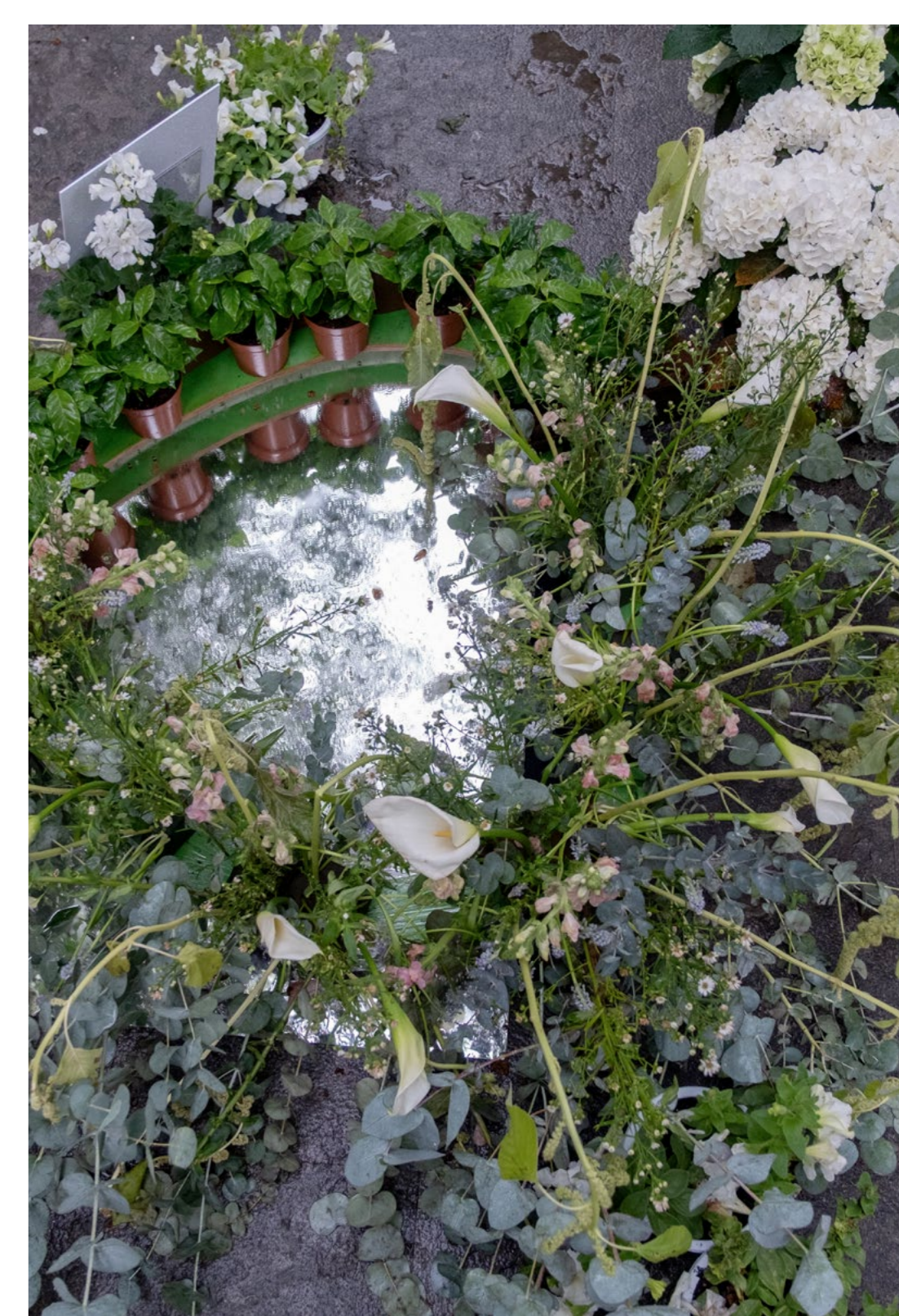
Un espai pensat per escoltar i tenir en compte la manera com les persones amb discapacitat intel·lectual senten, entenen i interpreten el seu entorn. Cada persona és diferent, i la seva mirada és única i valuosa.

Un espacio pensado para escuchar y tener en cuenta la manera en que las personas con discapacidad intelectual sienten, entienden e interpretan su entorno. Cada persona es diferente, y su mirada es única y valiosa.

A space designed to listen to and consider how people with intellectual disabilities feel, understand, and interpret their environment. Every individual is unique, and their gaze is invaluable.

Joves de la Fundació Astrid-21

85 Avinguda de Ramon Folc

“MIRANT EL CEL”

Mirant el cel, pensem en totes les persones que ja no hi són però que sempre recordarem. Consta d'un cor, el símbol de la residència, amb moltes plantes verdes al voltant i flors que simulen els núvols. Com que està recolzat a terra, si t'hi apropes, t'hi pots veure reflectit, amb el mirall i el cel de fons.

Mirando al cielo, pensamos en todas las personas que ya no están, pero que siempre recordaremos. Consta de un corazón, el símbolo de la residencia, con muchas plantas verdes a su alrededor y flores que simulan las nubes. Al estar apoyado en el suelo, si te acercas, puedes verte reflejado en él, con el espejo y el cielo de fondo.

As we look to the sky, we remember those who are no longer with us but who live on in our hearts. This installation features a heart – the symbol of the residence – surrounded by lush greenery and flowers that mimic clouds. As it rests upon the earth, visitors who draw close will see themselves reflected in a mirror against the backdrop of the sky.

Treballadors/es voluntaris/àries de la residència DomusVi Girona ciutat

85 Avinguda de Ramon Folc

“ENTRE EL BUIT I LA VIDA”

Entre el buit i la vida neix de la voluntat de mirar el bloc de formigó amb uns altres ulls: no sols com a peça estructural, sinó també com a contenidor de possibilitats. En la seva repetició irregular s’hi dibuixa un petit paisatge artificial, on els buits deixen de ser absència i es converteixen en refugi fèrtil, capaç d’acollir la vida i de reconciliar indústria i natura.

“Entre el buit i la vida” nace de la voluntad de mirar el bloque de hormigón con otros ojos: no solo como una pieza estructural, sino también como un contenedor de posibilidades. En su repetición irregular se dibuja un pequeño paisaje artificial, donde los vacíos dejan de ser ausencia y se convierten en un refugio fértil, capaz de acoger la vida y de reconciliar industria y naturaleza.

Entre el buit i la vida arises from a desire to see the humble concrete block through a new lens: not merely as a structural element, but as a vessel of possibility. Through its irregular repetition, in industrial landscape emerges – one where empty spaces are no longer absences, but fertile refuges capable of sheltering life and reconciling industry with nature.

Nil Brussosa i Aina Caballero

86 *Plaça de la Independència*

“NOSTÀLGIA MARINERA”

La platja ha estat l'escenari d'una activitat rellevant: la pesca. S'havien d'adobar les xarxes, construir embarcacions, salar els peixos i vendre'ls a peu de barca, amb tot el risc que això comportava i lagreujant dels perills d'un naufragi, dels atacs de corsaris i pirates..

La playa ha sido escenario de una actividad muy importante: la pesca. Había que remendar las redes, construir barcos, salar el pescado y venderlo directamente desde la embarcación, con todos los riesgos que ello conllevaba y los peligros añadidos de los naufragios, los ataques de corsarios y piratas..

For generations, the beach was the heart of a vital way of life: fishing. It was a place where nets were mended and boats were built – where fish were salted or sold straight from the hull. It was a life defined by hard work and constant risk, shadowed by the ever-present dangers of shipwrecks and the historical threat of pirates and privateers..

AGG Barri Vell Mercadal i Associació de Veïns

88 Plaça Jordi de Sant Jordi

“EQUILIBRI D’EQUACIONS”

Equilibri d'equacions és un projecte de Temps de Flors de quatre alumnes que es basa en l'estructura d'una balança que representa la igualtat de les equacions. Si el pes no és igual, es tracta d'una inequació. La balança és decorada amb flors de diferents colors col·locades al voltant de la base. Aquest projecte d'àlgebra és molt visual, entenedor i interactiu.

Equilibrio de ecuaciones es un proyecto de “Temps de Flors” de cuatro alumnas que se basa en la estructura de una balanza que representa la igualdad de las ecuaciones. Si el peso no es igual, se trata de una inequación. La balanza está decorada con flores de distintos colores colocadas alrededor de la base. Este proyecto de álgebra es muy visual, comprensible e interactivo.

Equilibri d'equacions is a Temps de Flors project created by four students. It's based on a balance scale that represents mathematical equality. When the weights are uneven, it visualizes as inequality, all framed by a vibrant base of multi-coloured flowers. This interactive algebra project is designed to be highly visual and easy to understand.

Alumnes de tercer d'ESO de les Alzines

90 Plaça de Santa Susanna

“NATURA RESILIENT”

La natura cau i es refà, persisteix i reneix. Com la Casa Sabater, que ha resistit el pas del temps, la vida sempre troba la manera de continuar. Aquest muntatge és un diàleg entre arquitectura i bosc, entre memòria i nou brot. Branques recuperades de la neteja dels boscos tornen a alçar-se, transformades. Un teixit que imita la molsa i abraça l'espai, símbol de cura i regeneració. La natura és passat, present i futur, igual que la Casa Sabater per a la ciutat de Girona. Res no desapareix del tot: tot es transforma. Perquè la casa, el bosc i nosaltres mateixos formem part d'una mateixa natura resilient. La naturaleza cae y se rehace, persiste y renace.

Como la Casa Sabater, que ha resistido el paso del tiempo, la vida siempre encuentra la manera de continuar. Este montaje es un diálogo entre arquitectura y bosque, entre memoria y nuevo brote. Ramas recuperadas de la limpieza de los bosques vuelven a alzarse, transformadas. Un tejido que imita el musgo y abraza el espacio, símbolo de cuidado y regeneración. La naturaleza es pasado, presente y futuro, al igual que la Casa Sabater para la ciudad de Girona. Nada desaparece del todo: todo se transforma. Porque la casa, el bosque y nosotros mismos formamos parte de una misma naturaleza resiliente.

Nature falls only to rebuild itself; it persists and is reborn. Much like Casa Sabater, which has withstood the passage of time, life always finds a way to endure. This installation creates a dialogue between architecture and the forest – between memory and new growth. Salvaged branches from forest clearings rise once again, transformed. Beside them, a moss-like fabric embraces the space, symbolising care and regeneration. Nature is past, present and future, just as Casa Sabater is for the city of Girona. Nothing truly disappears; everything is transformed. We, the forest, and this house are all threads of the same resilient nature.

Disseny: Andreu March i Irene Martínez
Flors: Mercè Trias i Jordi Piera
Espai Casa Sabater

91 Casa Sabater

“L'ESCALA DELS SOMNIS”

El projecte de l'associació de la Zona U de Girona es duu a terme amb la col·laboració de les escoles bressol, de primària i d'educació especial de la ciutat de Girona. Enguany, el muntatge que hem fet s'anomena l'escala dels somnis: cada escola decora la seva estructura basant-se en els principis i els valors de la igualtat, la inclusió i el treball en equip. És un treball fet amb molta il·lusió per la mainada gironina, que ha plasmat en cada escala tots els seus somnis.

El proyecto de la asociación Zona U de Girona se lleva a cabo con la colaboración de las escuelas infantiles, de primaria y de educación especial de la ciudad de Girona. Este año, el montaje que hemos realizado se titula La escalera de los sueños: cada escuela decora su estructura basándose en los principios y valores de la igualdad, la inclusión y el trabajo en equipo. Es un trabajo realizado con mucha ilusión por los niños y niñas de Girona, que han plasmado en cada escalera todos sus sueños.

This project, led by the Associació de la Zona U de Girona (Girona Zone U Association), is a collaborative effort involving nursery, primary, and special education schools across the city. This year, the installation is titled l'escala dels somnis. Each participating school decorated its own section, inspired by the core values of equality, inclusion, and teamwork. Created with great heart and enthusiasm by the children of Girona, this work invites you to see their dreams reflected in every step.

Associació Zona U de Girona
Escoles bressol, de primària i d'educació especial de Girona

92 Carrer Nou

“LA TULIPA, SÍMBOL DEL PARKINSON”

El projecte vol donar a conèixer la malaltia de Parkinson, perquè la tulipa, present a les muntanyes de Montserrat, n'és el símbol.

El proyecto tiene como objetivo dar a conocer la enfermedad de Parkinson, ya que el tulipán, que crece en las montañas de Montserrat, es su símbolo.

This project aims to raise awareness about Parkinson's disease through its symbol: the tulip, a flower often found in the mountains of Montserrat.

Amb la col·laboració dels nens i nenes participants en el primer Concurs de Dibuix de l'Associació Gironina de Parkinson
Voluntaris de l'Associació Gironina de Parkinson

93 Av. Sant Francesc – escultura de Josep Coll i Pallés

“FORÇA CREATIVA”

Aquest projecte gira al voltant de la figura del pop com a símbol de creativitat, adaptabilitat i intel·ligència.

La instal·lació presenta un pop de grans dimensions envoltat de flors, llum i elements escenogràfics que evocuen un ambient gairebé màgic i submari. El pop és un animal extraordinari: té una gran capacitat d'adaptació, pot canviar de color i textura per camuflar-se i és reconegut per la seva intel·ligència i habilitat a l'hora de resoldre problemes. Aquestes qualitats es traslladen al projecte com a metàfora de la capacitat dels humans per transformar-se, crear i connectar amb l'entorn.

Les flors simbolitzen la bellesa efímera i la vida, mentre que les llums de colors reforcen la idea de moviment i canvi constant, com si el pop fos viu i interactués amb l'espai. En conjunt, l'obra convida l'espectador a submergir-se en un món on natura, art i imaginació es fusionen, i destaca la importància de la creativitat col·lectiva i la connexió amb el medi.

Este proyecto gira en torno a la figura del pulpo como símbolo de creatividad, adaptabilidad e inteligencia.

La instalación presenta un pulpo de grandes dimensiones rodeado de flores, luz y elementos escenográficos que evocan un ambiente casi mágico y submarino. El pulpo es un animal extraordinario: tiene una gran capacidad de adaptación, puede cambiar de color y textura para camuflarse y es reconocido por su inteligencia y habilidad a la hora de resolver problemas. Estas cualidades se trasladan al proyecto como metáfora de la capacidad de los humanos para transformarse, crear y conectar con el entorno.

Las flores simbolizan la belleza efímera y la vida, mientras que las luces de colores refuerzan la idea de movimiento y cambio constante, como si el pulpo estuviera vivo e interactuara con el espacio. En conjunto, la obra invita al espectador a sumergirse en un mundo donde naturaleza, arte e imaginación se fusionan, y destaca la importancia de la creatividad colectiva y la conexión con el medio.

This project centres on the octopus as a symbol of creativity, adaptability and intelligence. The installation features a large-scale octopus surrounded by flowers, light, and theatrical elements that evoke a magical, underwater world. With its ability to change colour and solve complex problems, the octopus serves as a metaphor for the human capacity to transform and connect with our environment.

The flowers symbolise the fleeting beauty of life, while the coloured lights suggest constant movement – making the octopus appear as if it were truly alive and interacting with the space. This work invites visitors to immerse themselves in a world where nature, art, and imagination merge, highlighting the vital bond between collective creativity and our environment.

FANJAC

“DE LA PARAULA A LA FLOR”

Des de la Llar Oxalis volem representar el camí d'una paraula: de ser dita a ser realment escoltada. El megàfon simbolitza la necessitat d'expressar-nos, mentre que l'orella representa l'escolta activa que acull i transforma. Quan escoltem de veritat, les paraules poden convertir-se en creixement, comprensió i vida compartida.

Desde el Hogar Oxalis queremos representar el camino de una palabra: ser dicho a ser realmente escuchado. El megáfono simboliza la necesidad de expresarnos, mientras que la oreja representa la escucha activa que acoge y transforma. Cuando escuchamos de verdad, las palabras pueden convertirse en crecimiento, comprensión y vida compartida.

At Llar Oxalis, we explore the journey of a word: from being spoken to being truly heard. Here, the megaphone symbolises our need for expression, while the ear represents the power of active listening. When we truly listen to one another, words transform into growth, understanding and a shared life.

Treballadores i persones usuàries de la Llar Oxalis

“LA LLUM QUE NEIX ENTRE ELS PÈTALS”

Aquest projecte és un viatge simbòlic i acompanyat cap a la transformació personal. A través de portes que sembla que amaguen nous començaments, cada pas ens convida a deixar enrere qui érem i a descobrir qui podem ser. Una etapa de foscor no significa no poder tornar a florir: tan sols és una pausa cap a noves oportunitats.

Este proyecto es un viaje simbólico y guiado hacia la transformación personal. A través de puertas que parecen esconder nuevos comienzos, cada paso nos invita a dejar atrás quienes éramos y a descubrir en quiénes podemos convertirnos. Un periodo de oscuridad no significa que no podamos volver a florecer: es simplemente una pausa hacia nuevas oportunidades.

This project is a symbolic journey toward personal transformation. Through doors that conceal new beginnings, each step invites us to leave the past behind and discover who we can become. A period of darkness is not an end, but a pause before we bloom again into new opportunities.

Serveis de Salut Mental d'Adolescents: HDA, UTCA i URPIJ

94 Casa de Cultura

“TEIXINT L'ÀNIMA DE LES FLORS DE LA MEDITERRÀNIA”

Cistelles gegants fetes artesanalment i vestides amb branques, flors i plantes del Mediterrani.

Cestas gigantes, hechas a mano y decoradas con ramas, flores y plantas mediterráneas.

Oversized, handcrafted baskets adorned with the branches, flowers and vibrant flora of the Mediterranean.

Maria Casamitjana Berenguer, Lluís Dot Travé, Àlex Carrasco Escursell i Lamine Mané

95 Pati de les Magnòlies

“GAUDIM DE LA PRIMAVERA”

El projecte és una al·legoria de la primavera. Cinc margarides de gran format de fusta pintada a mà que ens traslladen a una primavera fantàstica.

El proyecto es una alegoría de la primavera. Cinco margaritas de gran formato de madera pintada a mano que nos trasladan a una primavera fantástica.

An allegory of the season, this installation features five large-format, hand-painted wooden daisies that transport us to a fantastical spring landscape.

Associació Pinta Palets. Taller de Manualitats

96 Rotonda de la Devesa

“PAU, LA MÚSICA QUE FLOREIX”

Amb motiu del 150è aniversari del naixement de Pau Casals i Defilló, es proposa una instal·lació artística a la plaça Natàlia Molero i Lloret, al costat de l'escultura de Josep Bosch Puy —conegut com a Piculives—, apadrinada per l'Associació de Veïns Devesa-Güell en el marc del projecte Apadrinar escultures, de l'Associació Amics de la Unesco. El projecte reivindica el llegat del mestre Pau Casals com a músic universal i defensor incansable de la pau, la llibertat i els drets humans.

Con motivo del 150.º aniversario del nacimiento de Pau Casals i Defilló, se propone una instalación artística en la plaza Natàlia Molero i Lloret, junto a la escultura de Josep Bosch Puy —conocido como Piculives—, apadrinada por la Asociación de Vecinos Devesa-Güell en el marco del proyecto Apadrinar esculturas, de la Asociación Amigos de la Unesco. El proyecto reivindica el legado del maestro Pau Casals como músico universal y defensor incansable de la paz, la libertad y los derechos humanos.

To mark the 150th anniversary of the birth of Pau Casals, this installation honours the legendary maestro's legacy as a universal musician and tireless advocate for peace, freedom, and human rights.

Located beside Josep Bosch Puy's sculpture, Piculives, the project is sponsored by the Devesa-Güell Neighbourhood Association as part of the 'Adopt a Sculpture' initiative by the Friends of UNESCO Association.

Associació de Veïns Devesa-Güell

97 Plaça de Natàlia Molero i Lloret

“LES FLORS I EL TEMPS”

En un carrer qualsevol, els veïns transiten diàriament sense dir-se res. No es coneixen. El nostre carrer és diferent. Ens saludem, la fem petar. Això ens va animar a constituir una cosa en comú: la Casa de la Vila. Aviat l'arreglaran. Amb el pas del temps, les flors es marceixen, però el record i la fragància persisteixen en el cor.

En cualquier calle, los vecinos se cruzan cada día sin dirigirse la palabra. No se conocen entre sí. Nuestra calle es diferente. Nos saludamos, charlamos un rato. Esto nos animó a crear algo en común: la Casa del Barrio. Pronto será reformada. Con el tiempo, las flores se marchitan, pero el recuerdo y la fragancia perduran en el corazón.

On many streets, neighbours pass by each other every day without saying a word. They remain strangers. But our street is different – we greet one another and stop to chat. This sense of community inspired us to create something together: 'La Casa de la Vila' (The Town House), a space soon to be refurbished. As time passes, these flowers will fade, but their fragrance and the memories we've shared will remain in our hearts.

Associació de Veïns del passatge Francesc Rogés

“MANTA DE DRETS”

Manta de drets és un tapís col·lectiu que simbolitza la interdependència dels drets humans des d'una mirada de gènere i inclusió. Cada peça representa un dret, i les flors que les uneixen evocuen els vincles de cura i suport mutu. Junts, formen una xarxa viva que recorda que la dignitat i la igualtat les construïm i les sostenim entre totes les persones.

Manta de drets es un tapiz colectivo que simboliza la interdependencia de los derechos humanos desde una perspectiva de género e inclusión. Cada pieza representa un derecho, y las flores que las unen evocan los lazos de cuidado y apoyo mutuo. Juntas, forman una red viva que nos recuerda que la dignidad y la igualdad las construyen y las mantienen todas las personas.

Manta de Drets is a collective tapestry representing the vital intersection of human rights, gender, and inclusion. Each individual piece signifies a specific right, while the flowers that bind them together symbolise the strength of mutual care and community support. Together, they form a living network – a reminder that dignity and equality are shared responsibilities, built and sustained by us all.

Laura Gil Vidal, Iolanda Martín Solano i Maria Crous Serra

“HOMENATGE FLORAL AL PEDAGOG I EDUCADOR SEBAS PARRA”

Coincidint amb la inauguració de la placeta Sebas Parra Nuño, el 16 de maig, plantegem aquest projecte i l'ornamentació floral. Amb aquesta iniciativa donem continuïtat a una trajectòria de tres projectes florals a la placeta en els tres darrers anys. S'hi combinaran plafons florals, fotos, pensaments del pedagog i la renovació dels tres parterres i els voladissos de l'Ateneu.

Coincidiendo con la inauguración de la placeta Sebas Parra Nuño, el 16 de mayo, planteamos este proyecto y la ornamentación floral. Con esta iniciativa damos continuidad a una trayectoria de tres proyectos florales en la placeta en los tres últimos años. Se combinarán paneles florales, fotografías, pensamientos del pedagogo y la renovación de los tres parterres y los voladizos del Ateneu.

To celebrate the inauguration of the Placeta Sebas Parra Nuño on 16th May, we present this floral tribute – the third in a series of installations created for this square over the past three years. This year's display features floral panels and photographs paired with reflections from the educator himself. The project also includes the revitalisation of the flowerbeds and architectural overhangs of the Ateneu.

Entitats i col·lectius de l'Ateneu Eugenienc

100 Placeta de Sebas Parra

“EL PARC DELS PONTS. CONSTRUÏM PONTS, TEIXIM VINCLES”

El parc dels Ponts és una instal·lació floral que parteix d'una imatge molt simple i molt del barri: construir ponts. Ponts com els de Leonardo da Vinci, autoportants, fets amb una estructura clara i artesanal, que, al parc Jordi Vilamitjana, adquireixen un sentit especial, perquè aquest espai sempre ha estat un lloc de trobada, de pas i de convivència: un espai on teixim vincles.

Aquest projecte vol fer visible el parc Jordi Vilamitjana, un lloc on el barri es troba i es reconeix.

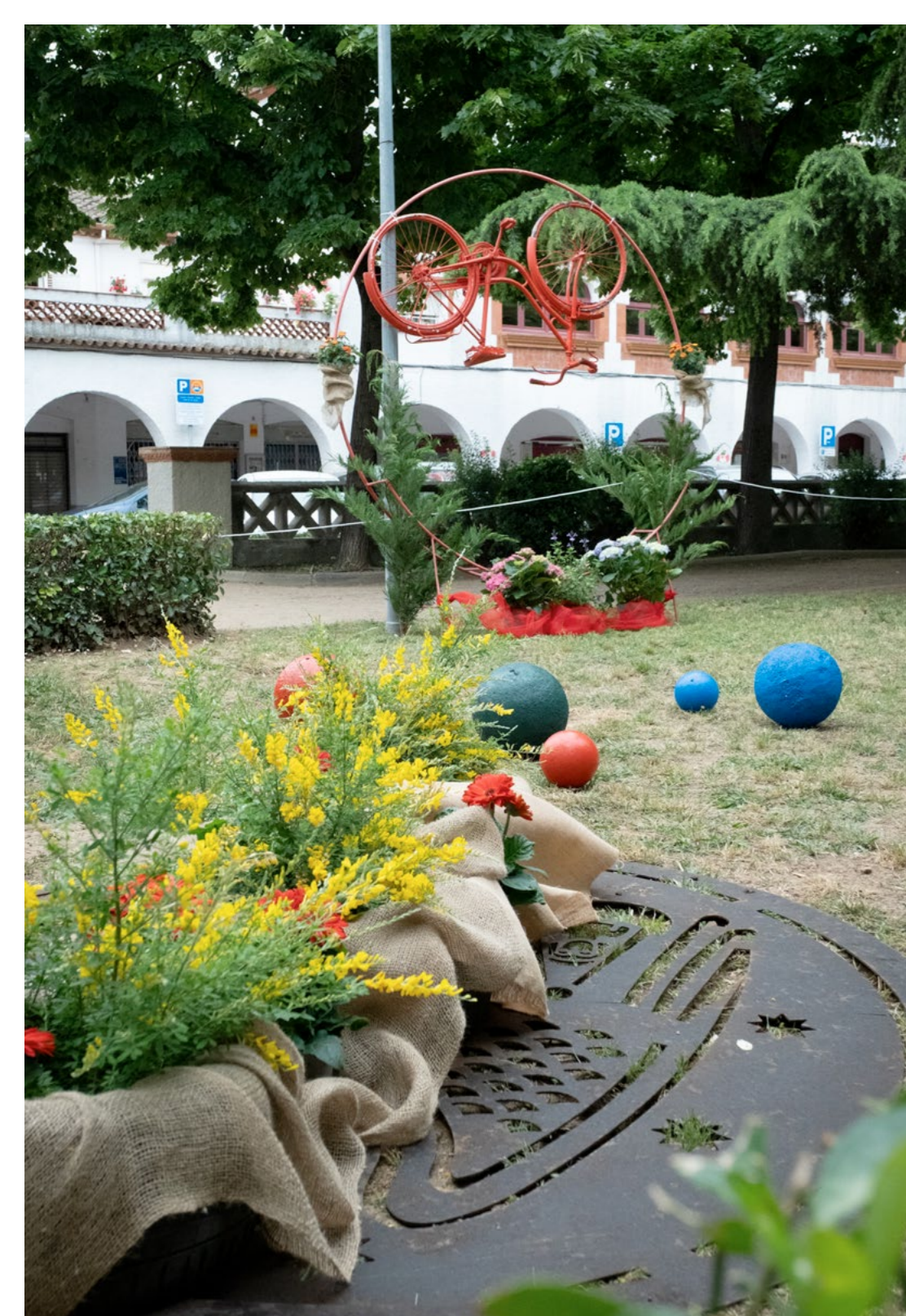
El parc dels Ponts es una instalación floral basada en una imagen muy sencilla y muy propia del barrio: la construcción de puentes. Puentes como los de Leonardo da Vinci, autoportantes, de estructura clara y artesanal, que en el parque Jordi Vilamitjana adquieren un significado especial, ya que este espacio siempre ha sido un lugar de encuentro, de paso y de convivencia: un espacio donde se forjan vínculos.

Este proyecto pretende dar visibilidad al Parque Jordi Vilamitjana, un lugar donde el barrio se reúne y se reconoce a sí mismo.

El parc dels Ponts is a floral installation inspired by a concept deeply rooted in this neighbourhood: building bridges. Featuring self-supporting structures reminiscent of Leonardo da Vinci's artisanal designs, these bridges take on a special significance here in Jordi Vilamitjana Park. This space has always been a vital meeting point and a crossroads for the community – a place where we coexist and weave lasting bonds. This project seeks to highlight the park as a landmark where the neighbourhood gathers and recognises its shared identity.

Associació Puput i veïns i veïnes dels barris de Can Gibert del Pla, Santa Eugènia i Sant Narcís

101 Parc de Jordi Vilamitjana

“TEMPS DE CIRC”

El circ és un lloc màgic, ple de color, emocions, entusiasme, alegria i diversió. Mags, malabaristes, acróbates, equilibristes en formen part.

El circo es un lugar mágico, lleno de color, emoción, entusiasmo, alegría y diversión. Magos, malabaristas, acróbates y funambulistas forman parte de él.

The circus is a magical world, bursting with colour, excitement, and joy. It is a place where magicians, jugglers, acrobats, and tightrope-walkers all come together to create something extraordinary.

Les Floretes, església de Sant Narcís, GEIEG, entitats, associacions, comerciants, veïns i veïnes de Sant Narcís. Escola FEDAC, Escola Àgora, Llar d'Infants l'Esquirol i Talc. Càritas Sant Narcís

102 Plaça de l'Assumpció

“LA BENVINGUDA DELS ENGINYERS I ENGINYERES”

El col·legi d'enginyers i enginyeres dona la benvinguda al visitant de Temps de Flors i us convida a gaudir de la terrassa, un espai de natura dins l'entorn urbà.

El Colegio de Ingenieros da la bienvenida a los visitantes de “Temps de Flors” y les invita a disfrutar de la terraza, un espacio natural en el entorno urbano.

The Col·legi d'Enginyers welcomes all visitors to Temps de Flors and invites you to enjoy our terrace – a peaceful natural oasis in the heart of the city.

Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Girona

103 Col·legi d'Enginyers Tècnics

“MERCAT FLORIT”

Els colors, les olors i els sabors de la primavera entren al mercat.

Los colores, los olores y los sabores de la primavera entran en el mercado.

The colours, scents and flavours of spring come alive within the market

Marta Tarrés, Sandra Serrano i Sílvia Julià

105 Mercat del Lleó

“EL COMPOST ALIMENTA”

El compost alimenta. I el cultiu del nostre territori n'és la prova. Dos camps de pomeres sobre un terra fertilitzat amb compost que atorga qualitat a la fruita de casa. Un oasi de realitat entre pomeres que exemplifica com és d'important alimentar el cicle de la matèria orgànica i incentivar la col·laboració de tothom en la recollida selectiva i el reciclatge dels bioresidus per obtenir el compost. L'espai convida a fer un tast i a conèixer de prop la qualitat dels nostres cultius.

El compost nutre. Y el cultivo de nuestra tierra es prueba de ello. Dos huertos de manzanos en un suelo fertilizado con compost que aporta calidad a la fruta de cosecha propia. Un oasis de realidad entre manzanos que ejemplifica lo importante que es alimentar el ciclo de la materia orgánica y fomentar la colaboración de todos en la recogida selectiva y el reciclaje de residuos orgánicos para producir compost. El espacio te invita a degustar y descubrir de cerca la calidad de nuestros cultivos.

Compost nourishes, and the bounty of our region is the proof. These two apple orchards, grown in soil enriched with compost, showcase the exceptional quality of our local fruit. This orchard oasis illustrates the vital cycle of organic matter and the importance of our collective effort to recycle and repurpose organic waste. We invite you step into the cycle, learn about the life in our soil, and taste the quality of our crops firsthand.

Agència de Residus de Catalunya

106 Plaça de Salvador Espriu

“UN JARDÍ AMB VIDA A VISTA ALEGRE”

A Vista Alegre, el ferro abraça la fusta reciclada en un ball d'arcs i pètals. Mans artesanes teixeixen somnis de ganxet i figures d'animals que bateguen entre el fullatge. És un jardí encantat on la sostenibilitat es fa art, i que ens convida a formar part d'una obra que brota de la memòria comunitària i el respecte per la terra.

En Vista Alegre, el hierro se funde con la madera reciclada en una danza de arcos y pétalos. Manos artesanas tejen sueños de ganchillo y figuras de animales que revolotean entre el follaje. Es un jardín encantado donde la sostenibilidad se convierte en arte, invitándonos a formar parte de una obra que surge de la memoria colectiva y del respeto por la tierra.

At Vista Alegre, iron embraces recycled wood in a dance of arches and petals. Artisans' hands have woven crochet dreams and animal figures that seem to come alive among the foliage. This is an enchanted garden where sustainability becomes art – a community project born from collective memory and a deep respect for the earth.

Associació de Veïns Vista Alegre-Carme

108 Parc de Vista Alegre

“FLORS DEL MÓN: UN JARDÍ DE CULTURES”

Flors del món és un jardí creat per alumnat de les aules d'acollida de diferents centres de secundària de Girona. Cada flor representa un alumne i el seu origen. Com en un jardí, cada flor és única i especial, i totes juntes creen un espai ric i ple de vida. Aquesta instal·lació celebra la diversitat, la convivència i la bellesa de les cultures que conviuen a la nostra ciutat i al nostre país.

Flors del món es un jardín creado por los alumnos de los cursos de acogida de varios institutos de secundaria de Girona. Cada flor representa a un alumno y su origen. Al igual que en un jardín, cada flor es única y especial, y juntas crean un espacio rico y vibrante. Esta instalación celebra la diversidad, la convivencia y la belleza de las culturas que conviven en nuestra ciudad y nuestro país.

Flors del món is a garden created by students from the 'welcome classes' (aules d'acollida) across several Girona secondary schools. Each flower represents a student and their unique heritage. Just like in a natural garden, every bloom is one-of-a-kind; together they create a space that is vibrant and full of life. This installation celebrates diversity, coexistence, and the beauty of the many cultures that thrive together in our city and our country.

Grup de treball de tutors/es d'aula d'acollida de Girona

109 Plaça de Maria Antònia Canals i Tolosa

“GIRONA FLOREIX, LA SIMFONIA ES TEIXEIX”

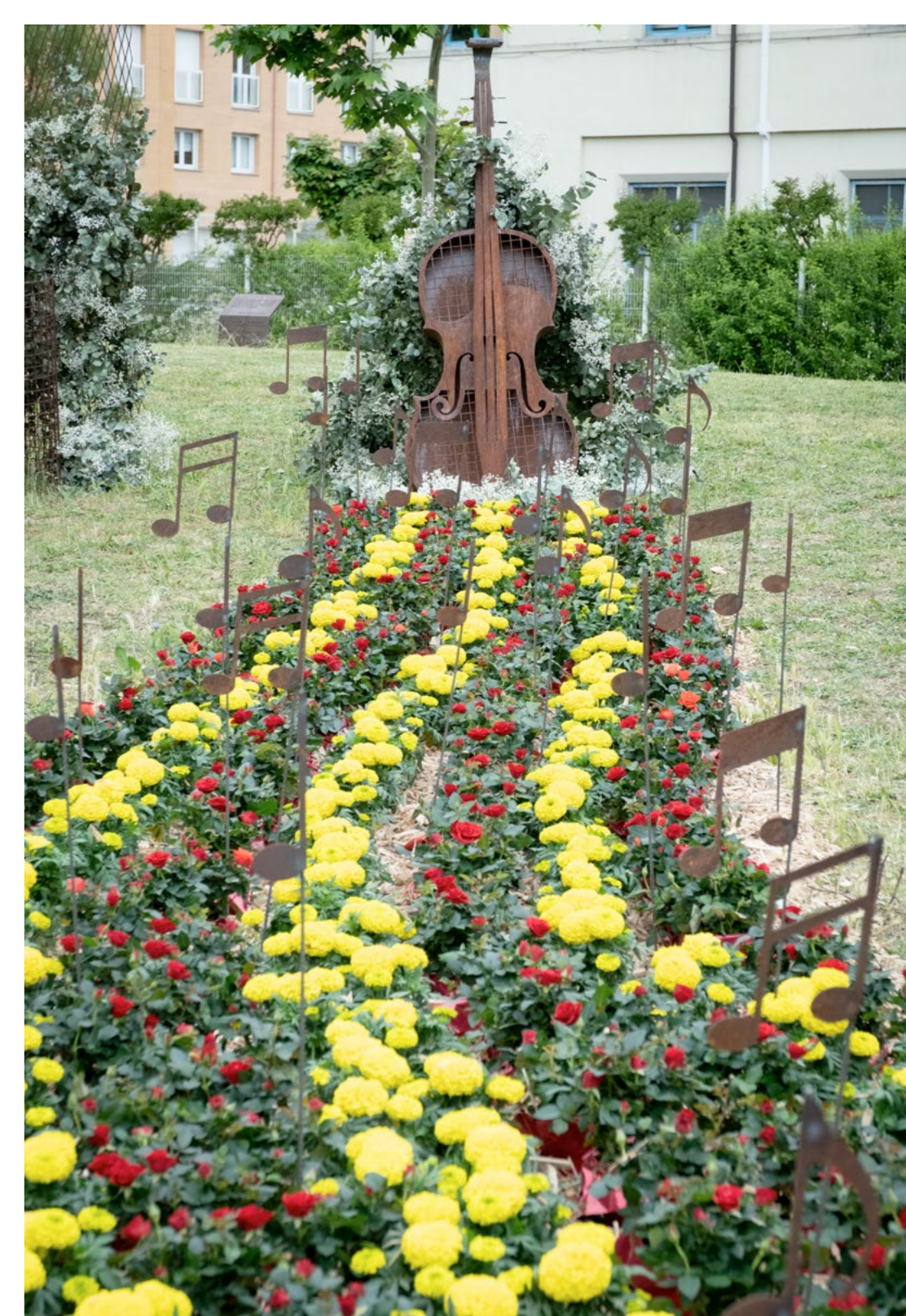
Brolla de la terra una melodia que ens defineix. Amb motiu del cent cinquantè aniversari de Pau Casals, les flors dibuixen la partitura d'una catalanitat que projecta al món l'anhel de pau universal. Germanor i unitat es teixeixen en aquest pentagrama viu, en què el violoncel és l'ànima i el ritme, el nostre batec. Una oda visual per sentir la força d'una cultura que sempre floreix.

Brote de la tierra una melodía que nos define. Con motivo del ciento cincuenta aniversario de Pau Casals, las flores dibujan la partitura de una catalanidad que proyecta al mundo el anhelo de paz universal. Hermandad y unidad se tejen en este pentagrama vivo, en el que el violonchelo es el alma y el ritmo, nuestro latido. Una oda visual para sentir la fuerza de una cultura que siempre florece.

A melody that defines us rises from the earth. To mark the 150th anniversary of Pau Casals, these flowers trace the musical score of a Catalan identity – one that projects a yearning for universal peace to the world. Brotherhood and unity are woven into this living musical staff, where the cello acts as the soul and the rhythm becomes our heartbeat. It is a visual ode to the strength of a culture forever in bloom.

Equip TECPLAN

110 Jardí de la Pau

“BACKSTAGE GIRONA”

La proposta representa la façana de la catedral de Girona, amb les escales decorades de flors, que simbolitzen els cinc barris que formen Girona Est, que també és una part de la ciutat. A les escales, 10.000 pinces de fusta amb el nom dels veïns i veïnes que hi han participat i dels infants de les escoles i d'altres entitats.

La propuesta representa la fachada de la catedral de Girona, con las escaleras decoradas de flores, que simbolizan los cinco barrios que forman Girona Este, que también es una parte de la ciudad. En las escaleras, 10.000 pinzas de madera con el nombre de los vecinos y vecinas que han participado y de los niños de las escuelas y otras entidades.

The installation recreates the iconic façade of Girona Cathedral, its steps adorned with flowers representing the five neighbourhoods of Girona Est. Resting upon the stairs are 10,000 wooden pegs, each bearing the name of a local resident, student, or community member who helped bring this collective vision to life.

Veïns i veïnes de Girona Est

111 Casa de les Arts

“TOT S'ACABA PER TORNAR A COMENÇAR; EL CICLE DE LA NATURA RENEIX CADA PRIMAVERA”

El projecte presenta una instal·lació floral que simbolitza el cicle infinit de la natura a través de les quatre estacions, representades en quatre columnes. Convida a comprendre el pas del temps com un procés continu i a observar la transformació constant de la natura.

El proyecto presenta una instalación floral que simboliza el ciclo infinito de la naturaleza a lo largo de las cuatro estaciones, representadas en cuatro columnas. Invita a los visitantes a percibir el paso del tiempo como un proceso continuo y a observar la constante transformación de la naturaleza.

This floral installation symbolises the infinite cycle of the seasons through four distinct columns. It invites us to view the passage of time as a continuous journey and to witness the constant, beautiful transformation of the natural world.

Associació de Gent Gran Montilivi

112 Jardins de la Riera Gornau

“L’HORT I EL JARDÍ, UN BALCÓ A PEU DE CARRER”

Recordant l’hort del rector, avui un jardí, l’exposició vol ser un petit homenatge a aquells anys i a les persones que els van viure.

Recordando el huerto del párroco, hoy un jardín, la exposición quiere ser un pequeño homenaje a aquellos años ya las personas que los vivieron.

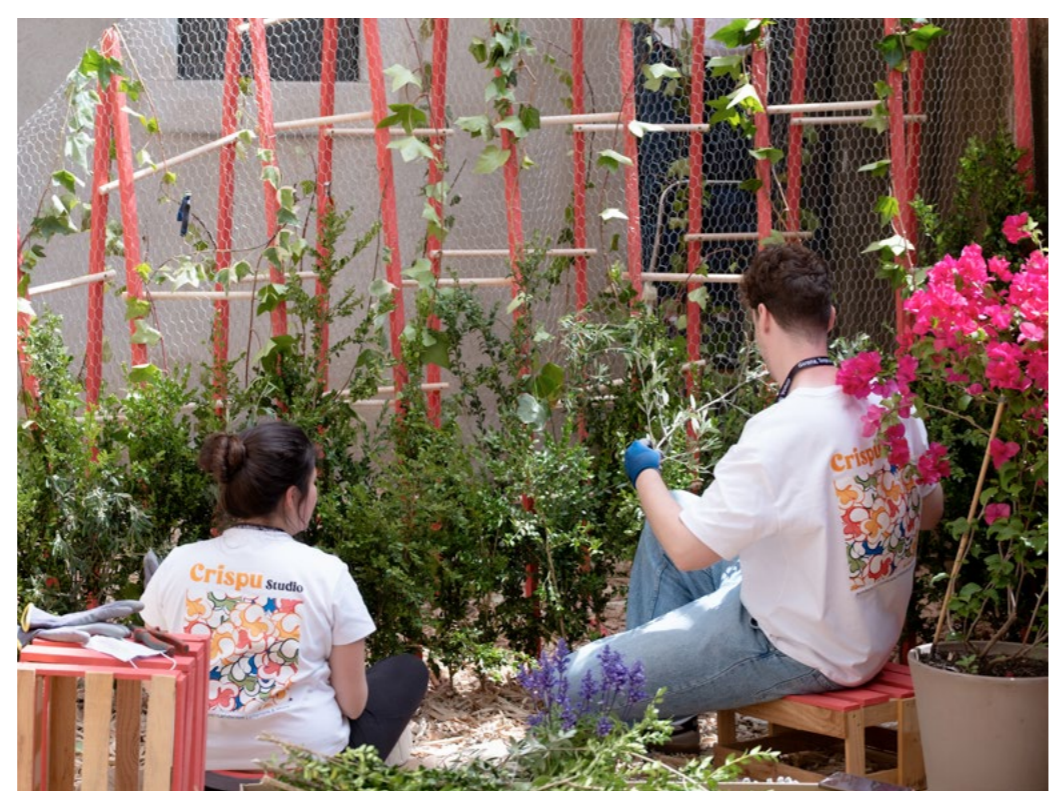
Evoking the memory of the old parsonage garden, now transformed into a floral space, this exhibition serves as a tribute to those years and the people who once called this place home.

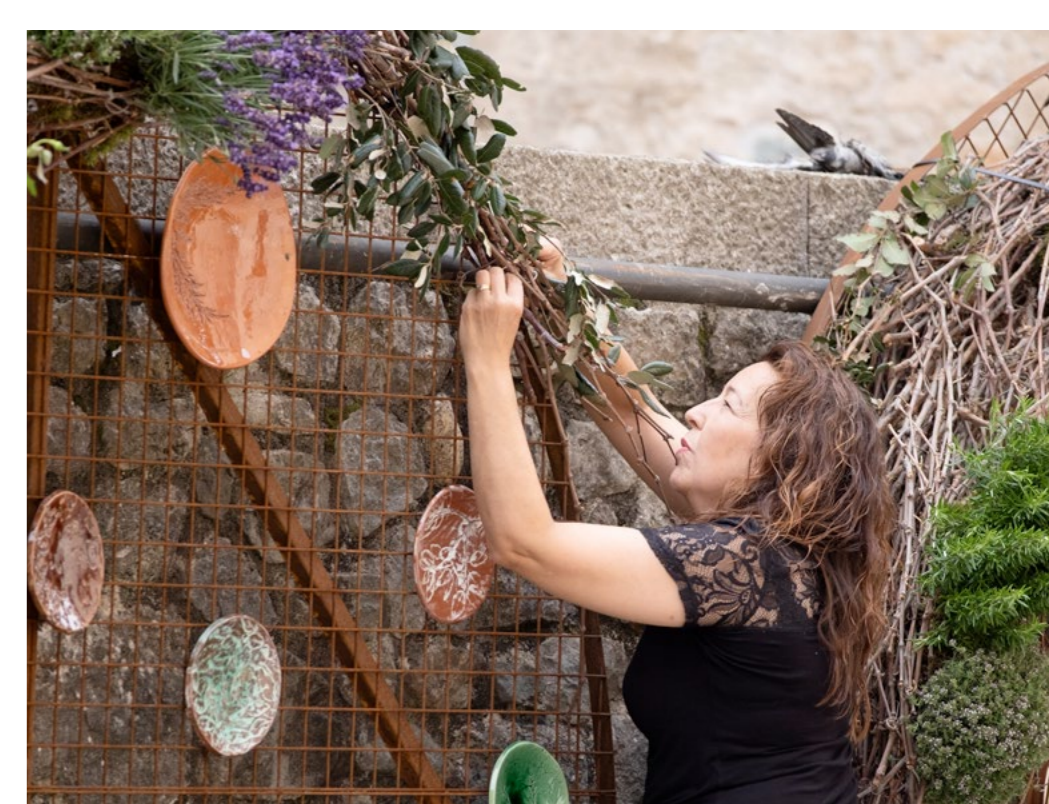
Autoria de M. Àngels Perpinyà
Glòria Rebugent, Anna Juanhuix, Maria Núria Bertran i Valentí Giralt
Amb la col·laboració de 20 persones més de l’Associació de Veïns de Mas Jardí

Plànol de la ciutat | *Plano de la ciudad* | ***City map***

Making of...

Agradecimientos

A todas las personas que hacen posible “Girona, Temps de Flors,” especialmente a:

La asociación Amics de les Flors de Girona.

A los voluntarios y voluntarias.

A los patrocinadores.

Al personal municipal del Ayuntamiento de Girona.

A los habitantes de Girona, por su apoyo y participación en el evento.

Acknowledgments

To all those who make “Girona, Temps de Flors” possible, especially:

To the Amics de les Flors de Girona Association.

To the volunteers.

To the sponsors.

To the municipal staff of Girona City Council.

To the people of Girona for their love and involvement with the event.

Agraïments

A totes les persones que fan possible Girona, Temps de Flors, especialment:

A l'associació Amics de les Flors de Girona.

Als voluntaris i voluntàries.

Als patrocinadors.

Al personal municipal de l'Ajuntament de Girona.

Als gironins i gironines, per la seva estima i implicació en l'esdeveniment.

“Girona, Temps de Flors”

71a Exposició de Flors, Patis i Jardins

*Coordinació, disseny, maquetació, traduccions i fotografia:
LaGràfica Creative Experience, SL*

*Edició, comunicació i promoció: **Ajuntament de Girona***

ISBN: 978-84-8496-342-4

DL: Gi 714-2026

1a edició: maig 2018 (Ajuntament de Girona)

Imprès per: Impremta Pagès

Editat per :

Ajuntament de Girona

9 788484 963424